



CIZÎRA BOTAN'DA DİRENİŞ ve SAVAŞ

Yurtsever şoförlerin gösterisi

HABERİ 3. SAYFADA

Sömürgeci devletin halka saldırısı

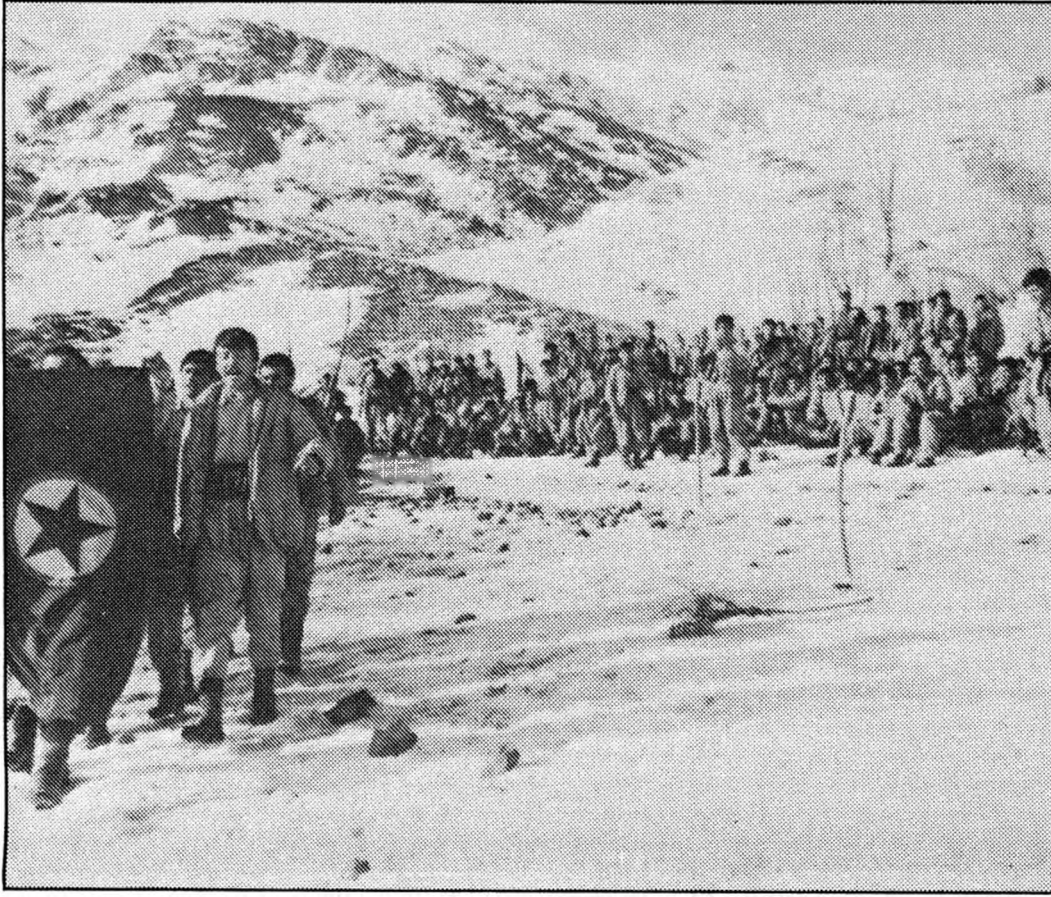
HABERİ 3. SAYFADA

Şehir gerillalarının sert cevabı: Roketlenerek tahrip edilen panzerde 6 ölü

HABERİ 3. SAYFADA

Ordumuz Cûdî'den şehre girdi: Düşman saflarda büyük kayıplar

HABERİ 3. SAYFADA



TC savaş uçaklarının bombaladığı Kürdistan dağlarında ÇİĞ KATLIAMI

Berxwedan Haber Merkezi

Türk devletinin savaş uçaklarının Kürdistan dağlarını bombalaması sonrasında, Botan ve daha birçok alandaki yalçın Kürdistan dağlarından düşen çığlar onlarca insanımızın yaşamını yitirmesine neden oldu; Şimex'in Bêavan (Görmeç) köyünde olduğu gibi bazı köyler tamamen, bazıları kısmen düşen çığlar altında gömülürken, yüzlerce köylümüz de evsiz kaldı.

Bilindiği üzere 7 Ocak gününden itibaren TC helikopterleri doğayı tararken savaş uçakları da tonlarca bombayı Kürdistan dağları üzerine yağdırdı. Geçen yıllar içinde de Türk sömürgecileri ormanlarımızı ya ateşe vererek yakmış ya da yüzbinlerce ağacı

Devamı 7. sayfada

ERNK Avrupa Örgütü'nün Kürdistan'da uçak bombardımanları ve çığ üzerine basına ve kamuoyuna açık mesajı

YAZISI 7. SAYFADA



KIŞ EYLEMLİLİĞİ SÜRÜYOR

- □ DERSİM: 1'i yüzbaşı, 1'i assubay olmak üzere 22 düşman askeri öldürüldü.
- □ FARQÎN: Karakol baskınında düşman gücüne 11 ölü, 20 yaralı verildi.
- □ RIHA: İlk şehir baskını; TC'nin kurum ve kuruluşları basıldı.
- □ İSTANBUL: Orduevi bombalandı; Türk ordusunun üst kademelerinde panik.
- □ ÊLİH-ADANA: ARGK şehir gerillaları 2 azılı ajanı ölümle cezalandırdılar.
- □ WAN: Ulusal ordulaşma sürecine gençliğin yoğun katılımı.

HABERLERLERİ 4-6. SAYFALARDA

Samanlı Karakolu baskınında esir alınan Türk askerleri ile ilgili Zagros Bağımsızlık Mahkemesi tutanaklarından ÖZEL EK'te

SAVAŞ GÜNDEMİ

HALKIN ÖFKESİ ÇİĞ GİBİ

Türk devleti tarihindeki fırsatçılık karakterini bir kez daha konuştu. Kıştır, kardır demeden fırsat bu fırsattır diyerek Kürdistan dağlarını bombardımana tuttu. Ama evdeki hesabı pazardakine uymadığı için başına iş açtı. Halkı korkutup sindireyim derken daha beter öfke ve nefretini topladı. Gerillaları katledeyim derken yüzlerce askeri çığ altında kaldı. Kendisini Ortadoğu'nun en güçlü devleti olarak gördüğü halde ölümleri kar altından çıkarmak yine fedakar ve yardımsever Kürdistan halkının çabalarıyla oldu. Bombalama için onlarca uçak kaldırıp milyonları harcamayı göze alan devlet, çığ altında kalanları kurtarmak için aynı tempoyu tutturamadı ve harcamalar için yine halkın cebine el uzattı. Bu da Türk devletinin çirkin fırsatçılığını bir kez daha ortaya koydu.

Gerçekten Türk egemenleri, daha Anadolu'ya ilk geldiklerinde, sırf oradaki halklar üzerinde talan ve çapulculuğu geliştirebilsinler diye, kendi dinleri olan Şamanizm'den vazgeçip islamiyeti tek damla kan dökmeden kabullendiler, ama islamiyetin olumlu hiçbir yanına yaklaşmayıp hep onu maskeleyerek talan-çapul ve işgallere giriştiler, halklara kan kusturdular. Yine Birinci Dünya Savaşı sonrasında dağılan Osmanlı devletinin yerine TC'yi kurmak için binbir sahtekarlık ve yalan vaadlerle, "Her iki halkın kardeş devleti" diyerek Kürtleri savaşa sürüp halkımızın kanı üzerinde cumhuriyet kurdular ve bunu başardıktan sonra da ilk işleri Kürtleri inkar ve katletmek oldu.

Devamı 6. sayfada

İNSAN HAKLARI ve DEMOKRASİ DEMAGOJİSİ

● Mêrdîn'de yeni bir katliam girişimi: Qûrdîsê köyünü basan sömürgeci ordu birlikleri Seyfettin Kotçak, Ali Ölmez, Abdülislam ..., Abdülhakim ... ve Bedriye ... adlı yurtseverleri katlederken, binlerce kişiden oluşan çevre köylerin halkı ayağa kalktı.

● TC devleti kirli özel savaşı sürdürüyor: Nisêbîn'de Oktay Nobarî ve Necim Yarıcı, Êlih'te Metin Elekçi ve Amed'te Ahmet Beyhan adlı yurtseverler kontr-gerilla teröristleri tarafından katledildiler.

● Keyfi saldırılar sınırsız: Qaqizman'da askerler ot yığınlarını ateşe verdi.

HABERLERİ 9-10. SAYFALARDA

Dç. Dr. Yalçın Küçük:

TÜRKİYE DÜZENİ TIKANMIŞTIR

Yazısı 14-15. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

- Direniş kahramanımız: Kemal KURU / s.2
- ***
- ARGK Merkez Karargahı'nın bildirisi: "Yurtsever Şimex halkı ve Biryân, Nerex, Gundi-kê Melê köylülerine" / s.5
- ***
- Cizîra Botan Mektubu: "Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok" / s.6
- ***
- Sömürgeci üst düzey yetkililerinin katliam planları: Şoven kışkırtmalar boyutlanıyor / s.8
- ***
- İzmir'den Ankara'ya "Ölüm yürüyüşü" / s.8
- ***
- Kürdistanlı kitlelerin Avrupa'daki etkinlikleri / s.11
- ***
- Okuyucu ve savaşçı mektupları / s.12
- ***
- Dış dünyadan: Almanya'da yabancı düşmanlığı ve Arap-İsrail barış görüşmeleri / s.13
- ***
- Dünya basınından mücadelemiz / s.15



**Direniş
kahramanlarımız**

Kemal KURU (Musa) yoldaş 1963'te Dersim'in Tüllük köyüne bağlı Pirtarla mezrasında dünyaya geldi. Kemal yoldaş, kişiliğiyle, dürüstlüğüyle, olgun yapısıyla kendisini tanıyanların yüreğinde taht kurmuş biriydi.

Partimizin bu değerli militanı, hareketimizle Dersim'deki ilk grup çalışmaları döneminde tanıştı. Çocukluğumuz beraber geçti. Ninelerimizin, babalarımızın bize anlattıkları 1938 Dersim katliamını masal gibi dinliyorduk! Dersim'in mağaraları ve birçok yerleri halen insan iskeletleriyle doluydu, ama Kürt kelimesi dahi Türk burjuvazisinin geliştirdiği aşağılık terimlerle birlikte kullanılıyor ve "Kürtler kuyruk-ludur", "vahşidir" denilerek insanlık onuru ayaklar altına alınıyordu.

Ancak devrimci düşüncelerin gençlik arasına girmesiyle birlikte bu şoven ruhtan sıyrılıbiliyorduk. Bu dönemde okulda devrimci düşüncelerle yeni yeni tanışıyorlardık. Okulda etkin olan Türk Solu, "faşizm", "sosyalizm", "komünizm" ve "özgürlük" terimlerini sık sık vurguluyordu. Bir süre sonra "Kürtçü" diye bazı terimler işitmeye başladık. **Kemal** yoldaş, "Kürtçü demek Kürtleri savunan demektir" diyordu. Buna ilgi duyuyorduk, fakat kimseyi tanımıyorduk. Kısa süre sonra yoldaşlarımız bulduk. **Kemal** yoldaş meseleleri kavramada büyük bir yeteneğe sahipti. Ben bazı konularda zor durumda kaldığımda, hemen **Kemal** yoldaşın yanına gider kendimi bilgilendirirdim. En çok tartışılan konular, "Kürtler var mı, yok mu", "Kürdistan sömürge mi, değil mi", "SSCB emperyalist mi, değil mi" gibi konulardı.

Okullarda egemen olan Türk soluydu, fakat bir Türk bile yoktu dersek en doğrusu olur. Kürdistan adına proleter bir hareket, Türk burjuva şovenizminin sol üzerindeki etkisinin yansıması sosyal-şovenizmin düşünce alanında egemen bulunduğu bir ortamda doğdu. Ve PKK bunlarla mücadele içerisinde gelişti. **Kemal** yoldaş şunu söylüyordu: "Bunlar özellikle dar sokak olaylarına başvuruyorlar, yoksa bunların tabanları kalmaz, burası Kürdistan'dır. TC, misak-ı milli sınırları içinde Türkiye bir bütündür diyor." Bunlar da Türkiye halkının kurtuluşunu tartışıyorlardı, fakat Kürt ve Kürdistan gerçekliği gözardı ediliyordu. **Kemal** yoldaş şu gerçekliği o dönem hep dile getiriyordu: "Kürdistan toplumu çok karmaşık bir toplumdur. Bizim Kürtler kendi sorunlarını tartışmıyorlar. Kürdistan halkı tarih-

... Ve halkın gönlüne taht kurmuştu; **Kemal KURU**

ten silinmek isteniyor, onlar ucuz devrimcilikle, bırakalım Türkiye proletaryasına ve halkına önderlik yapmayı, kendilerini bile ayakta tutamazlar. Aslında bırakalım devrimi zafere götürmeyi, bunlar, bu geri konumlarıyla devrim önünde engeldirler."

Bu değerli yoldaşımızın babası, **Kemal** ve **Haydar** yoldaşı Almanyaya götürmek istiyordu, fakat bu yoldaşlarımızın takındıkları tavır açık ve netti; "Biz ülkemizi terketmeyiz bu mücadeleyi bırakıp gitmek demek ihanet kabul etmek demektir" diyorlardı. Babasının tüm çabalarına rağmen,

ilk dönemindeyken, yoldaşlarımızın büyük kesimi deşifre olduğundan dolayı kırsal alanlara çekilmişlerdi. Türk şovenizmi okula hakimdi. Bize "Ya Apocu olmaktan vazgeçeceksiniz ya da okula gelmeyeceksiniz" diyorlardı. O dönem bir grup yoldaşla beraber **Kemal** yoldaş, şunu söyledi: "Biz düşüncemizden asla taviz vermeyeceğiz. Okul bizim için amaç değil, bir araçtır." Bunun üzerine okuldan ayrıldılar. **Kemal** yoldaş, bu süre içerisinde köyler arası kuryelik, bildiri dağıtımı, propaganda görevlerini yapıyordu. 12 Eylül'de faşist cuntanın iş-

nyanların üzerinde derin etki bırakmıştı. O, PKK kişiliğiyle, engin fedakarlığıyla, kararlı tutumuyla, halkın yüreğinde taht kurmuş biriydi. Bu değerli yoldaşımızın devrimci direnişçiliği düşmanın dikkatini çekmişti. Düşman yoldaşları katlettikten sonra, cenazelerini arabaların arkasına bağlayarak yerlerde sürüklemiş ve barbarlık karakterini bir kez daha sergilemişti. Bu can yoldaşımızın ailesi cenazeyi almaya giderken düşman karşısında hiçbir duygusallığa yer vermez ve bu tutum hem düşmanın hem de çevredekilerin dikkatini çeker. Bu

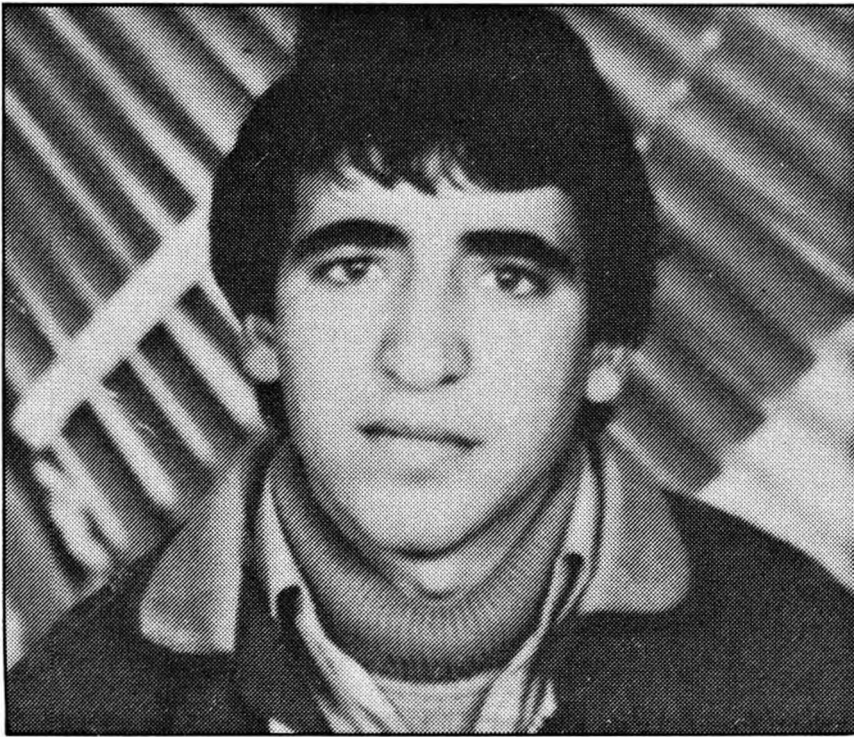


Foto: Berxwedan

men, onlar Avrupa'nın yoz yaşamını, vatandan uzak olmanın hangi anlama geldiğini çok iyi biliyorlardı. Bu yoldaşlarda çağdaş anlamda yurt sevgisi, vatan sevgisi her şeyin üstündeydi. **Kemal** yoldaş okullardaki Türk sol güçleriyle dar sokak olaylarına gelmemek için gerek okulda ve gerekse dışarda sürekli arkadaşları uyanıyordu. Provokasyona gelinmemesini istiyor, bu tür şeylerin partiyeye zarar vereceğini belirtiyordu. Bir gün **Kemal** yoldaş okuldan çıkıp eve doğru giderken, takip edilir. **Kemal** yoldaş, politik uyanıklığa sahip bir devrimci militandı. Türk şovenizminin batağında yürüyen güçler arkadan saldırırlar. Yurt sevgisinden uzak bu onlarca inkarcıya karşı ne yapabiliirdi ki! Bir-iki yumruklaşmadan sonra bu can yoldaş ilerideki inşaat işçilerine doğru çekilmek zorunda kalır. Onu arkadan tararlar, fakat işçilerin müdahalesi sonucu peşini bırakırlar. Çarşıda asılı bulunan "Bir Türk dünyaya bedeldir", "Ne mutlu Türküm diyene" yazılı flamlara bakarak şöyle diyordu: "Aslında bu her gün provokasyondur."

Kemal yoldaş Kürdistan'ın derinliğine inen, onu özünde, bilincinde yaşayan, PKK somutunda militan ölçülerine ulaşan biriydi. Meseleleri rahatlıkla çözebilen bir yeteneğe sahipti.

1979 yılında lise ikinci sınıfın

başına gelmesiyle beraber birkaç kez tutuklandı, işkenceye tabi tutuldu. Ama ufak bir taviz vermedi. Kararlılığın, direnişin en görkemlisini polis merkezinde sergilemesini bildi. 1983'te askerlik pusulası geldi, fakat askerliğe gitmenin vatan hainliği olduğunu söylüyordu. **Kemal** yoldaş, PKK kişiliğinin yüce erdemlerine ulaşmış biriydi. PKK tarihle çağ arasında bir köprü rolünü oynuyor, vatan sevgisi, yurt sevgisi toplumun ve bir bütün olarak halkımızın özlemine yeniden kişiliğiyle yaratıyor. **Kemal** yoldaş, 1984'te aktif olarak mücadeleye katıldı. Kısa süre içerisinde olgun kişiliği ve direnişçiliği mücadele içerisinde saygınlık kazandı. ERNK Dersim bölge komitesi üyesi olarak faaliyette bulundu. III. Kongre sonrası bölge yürütme komitesi ve eyalet komitesinde aktif görevler üstlendi.

Halkımıza en çok hizmet verebileceği bir aşamaya gelen bu kahraman yoldaşımız, Dersim'in kuzeyinde bulunan ve batıdan doğuya uzanan Laç Deresi adlı vadinin hemen karşı yakasında, Muncur suyu ile birleşen **Avka Sor** (Kızılsu) vadisinde, Nizamettin Duruk (Halim) yoldaşla beraber düşmanın kurmuş olduğu bir pususu sonucu, 30 Mayıs 1988'de PKK'nin şahitler kervanına katıldı. **Kemal** yoldaş olgun yapıyla, saygı ve sevgisiyle onu ta-

yoldaşlarımız büyük bir kitleyle uğruna canını feda ettiği vatan toprağına gömülür. Bu iki can yoldaş özgür bir vatan uğruna Kürdistan'ın bağrında yan yana uzanmışlardır. Bir yanda Kırmızı Dağ, diğer yandan Düdümlü tepesi yılların düşmana karşı birikmiş kin ve öfkesiyle nöbete dururlar.

Dersim direnişi önderlerinden Dr. Nuri Dersimi gençliğe hitabında "Dünya üzerinde bir yeri olmasını isteyen her millet çarpışmalıdır" der. **Kemal** yoldaş, vatani için direnmekten başka hiçbir şeyin çözüm gücü olmadığını, bu yolda ölümün de olacağını, fakat bizden sonraki neslin özgürce yaşaması için bunun gerekli olduğunu söylüyordu.

Kemal yoldaş fiziki olarak aramızdan ayrıldı, ancak sizler Kürdistan'da milyonların kalbinde yaşıyorsunuz artık. Kürdistan bağımsızlık ağacına kendi kanlarınızla hayat verdiniz. **Kemal** yoldaş uğruna savaştığınız davayı sonuna kadar götürmek ve bu davayı bağımsız, özgür, birleşik bir Kürdistan'la taçlandırmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Vatan topraklarını faşist-ölgeci ordulardan temizlemekle ancak sizin ve diğer şehitlerimizin anılarına bağlı kalabiliriz.

- Ya özgür vatan, ya ölüm!

Mücadele arkadaşları

Başkan APO'dan seçme sözler

O rdulaşma artık halkın benimsediği tarihsel bir olgudur. Halk rahatlıkla evlatlarını gerillaya gönderme fedakarlığını gösterebilmektedir. Bize düşen görev, daha iyi nizamnamelerle bunu sağlamak ve geliştirmektir. Halk ordusuna her aileden bir genç alınıbilir. Halk bunu artık gönüllü yapmalıdır. Her aile ulusal ve vatani bir görev olarak bir gencini orduya sunabilmelidir. Bunu bizzat teşvik etmeli ve yardımcı olmalıdır. Askerlik yasası artık belli bir gönüllülük ve meşruluk temelinde somutlaşmaktadır. Gerillaya katılan gençler için "Aileden kaçtılar" denilmemelidir. Aileler, "Bu bir vatan görevidir, bu nedenle evladımı verdim" diyebilmelidir.

H alkın ulusal birliğini sağlayacak kurum, halkın en iyi söz söyleme, en iyi karara bağlama, denetleme alanıdır -ki, bu da halkın meclisidir, demek ki, ulusal çıkarlar ancak devrimle sağlanabilir, devrim de ancak halkın böylesine bir irade ve ulusal birliğiyle gerçekleştirilebilir. Bu açıdan parti her zamankinden daha fazla devrimci değerlere öncelik tanıyacaktı. Bu devrimin değerleri, ulusun değerleridir. Yine devrimin çıkarları da ulusun çıkarlarıdır, halkın çıkarlarıdır. Bu devrimin başarısında ülkemizin bütün çıkarları düğümleniyor. Devrimin başarısı da gelip halkın ulusal birliğine dayanıyor. Her şeyin kurtuluşu, ülkenin, halkın, onurun, emeğin ve bütün hayatı çıkarların kurtuluşu bir devrimde saklıdır. Bu devrim ne kadar partiye ihtiyaç gösterirse, o kadar da halkın birliğine ihtiyaç gösterir. Bu birlik de ulusun en yüce, en bilinçli, en cesur ve en fedakar öğelerinin birleştiği bir organdır -ki, ona da işte meclis veya parlamento deniliyor.

E ğer halkımız da biraz kendini tanıdıysa, biraz çıkarını görmeye başlamışsa, ona diyeceğiz ki, işte böyle adamlarını seç! Parti yine öncülük yapsın, parti yine bir organ olarak ideolojinin, politikanın, taktiğin merkezi olsun ama, onun gücü sınırlıdır, sen milyonlarcasın, milyonlar adına sana birlik lazımdır. Bu birlik olmadan devrimde başarı olmuyor, başarı olmadı mı hiçbir şey elde edemezsin. Düşmanın parlamentosunda sana ölüm fermanı, düşman ordusunda sana işgal ve imha, ağandan, reisinden sana ihanet var. Bu bir kader değil. O halde, en iyi temsilcilerini sen seç, bütün ulusu temsil edebilecek nitelikteki insanlarımızı ortaya çıkar! Veya varsa Kürdistan'da böyle bir avuç namuslu insan, biz onları bulup ortaya çıkarmalıyız. Gerekirse yaratmalıyız. Madem ki, bu kadar hayati çıkarlar ve muazzam gerekçelerle bu işin artık vazgeçilmezliğiyle karşı karşıyayız, o halde bazı namuslu insanlar da çıkar. Ölüm her zaman var, nitekim her gün herhangi bir yaratık gibi ölüyor sokaklarda, hem de düşman için. Bir tane namuslu çıkıp da, "Ölüm zaten her zaman var, ben namuslu bir biçimde, halkımın yüce çıkarları için, ulusal çıkarları için, insanlık adına varım" demeyecek mi? Otuz milyon aşkın insan içinden böyleleri çıkmayacak mı? İnaniyorum ki, kesin çıkar. Bizim gibi en zorda olan, bu işi en yapamaz durumda olan biri bile bu kadar konuşuyor! Söyleyeyim, ben ulus adına da, her türlü sınıf ve tabaka adına da konuşabildim. Böylece de kendimden başlattım. Ben böyle yapabiliyorum da, otuz milyon aşkın insan içinden niye başkaları da çıkmasın? Çıkar. Daha fazla, daha güçlü çıkar. Çıkarmasını bilmemiz gerekiyor. Bu konuda halkın bütün fertlerinin zorlanması gerekiyor.

Berxwedan

Rojnameya Kurdî û Tirkî

Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 \$ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

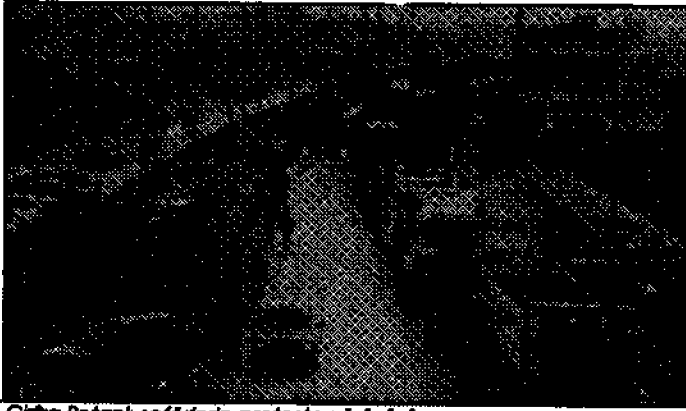
ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.- DM	6 ay 40.- DM
12 ay 72.- DM	12 ay 80.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

CİZİRA BOTAN'DA DİRENİŞ ve SAVAŞ

Yurtsever şoförlerin gösterisi



Cizira Botan şoförlerin protesto yürüyüşü

Cizira Botan (Berxwedan): Botan'daki 400 civarında kamyon sürücüsü 8 Şubat günü Cizira Botan (Cizre)'de bir alanda toplanarak, mazot yasağını protesto etmek amacıyla Xebûr (Habur Sınır Kapısı)'a doğru bir yürüyüş başlattılar. Amaçları, Girgê Amo (Silopi) üzerinden sınır kapısına ulaşarak orada bir miting gerçekleştirmek ve TC'yi aldığı karar nedeniyle kınamaktır. TC'nin kararı ve sürücülerin direnişi Botan'da yeni tarzda bir gerginliğe yol açtı.

Hatırlanacağı gibi, Körfez savaşı döneminde emperyalistlerin oluşturduğu müttefik güçler, Irak'a ekonomik ambargo uygulamış ve bu nedenle Xebûr ulaşına kapatılmıştı. Bölgede bu daldaki çalışan insanlar başta olmak üzere, ayrıca geçim olanakları olmadığı için de hemen hemen tüm halk ekonomik açıdan olumsuz etkilenmiş ve büyük sıkıntılar içine girmişti. Bu durum esas olarak Güney Kürdistan'daki halkı ciddi düzeylerde etkilerken, Kuzey'de yaşayan halkımızı da önemli oranda etkisi altına almıştı. Daha sonraki dönemlerde, çeşitli yardım kuruluşlarının Güney Kürdistan halkına yaptığı gıda maddeleri yardımları, Kuzey'deki araç sahibi insanların tarafından ücretsiz olarak Xebûr'dan sınırın karşı yakasına taşınıyordu. Ancak yakıt masrafları ile biriken borçların ve senetlerin karşılanması için şoförler dönerlerken bir miktar mazotu beraberlerinde getiriyorlardı. Böylece bu meslekteki insanlar hem yardım ve destek sunabiliyor, hem de iflastan kurtulabiliyorlardı.

Ortalama olarak günde 500'ün üzerinde araç Xebûr'dan geçerken, mazot yasağının ilanıyla bu sayı tek aracın dahi geçmemesi

sine kadar indi. Yasağın gerekçesi, Türk sömürgecileri tarafından; "Kaçak mazot getiren şoförler PKK'ye pay veriyor" biçiminde gösterildi. Bu iddiayı özellikle TC Cumhurbaşkanı T. Özal ve eski devlet bakanlarından Mehmet Keçeciler ileri sürdüler.

Düşmanın bu iddialarına karşı bölge halkı, "Bunların amaçları başka. Bizleri aç bırakıp göçe zorlamak istiyorlar. Boyalı basın da her gün 'mazot PKK'ye gidiyor' diye yazıyor. Halbuki kaçak mazotu Diyarbakır'da ele geçirdiler. Bunun Botan'la ne ilgisi var? TC basını da devlet gibi bizim aç kalmamızı istiyor. Peki o zaman sor-mak gerekir, bu bölgede başka ne iş yapılabilir? O zaman kimse bizim daha çıkmamamızı istemesin" demektedir.

İşte bu durumu protesto amacıyla 400 civarında araç 8 Şubat'ta Cizira Botan'da birikti. Oluşturulan konvoy önce merkezde bir tur attı. Ardından Girgê Amo'ya hareket edildi. Girgê Amo'ya ulaşan araçlar, buradan Xebûr'a yöneildiler. İlçe çıkışındaki jandarma taburu önünde TC askeri birlikleri barikat kurmuştu. Yurtsever sürücüler hemen karşı direnişe geçtiler. Direniş rağmen geçiş izin verilmeyince barikatların önünde büyük bir gerginlik yaşanmaya başlandı. Olay yerine, bölge milletvekilleri, çeşitli parti temsilcileri, askeri ve idari yetkililer gelecek gerginliği yumuşatmak amacıyla pazarlıklar başlattılar. Sürdürülen pazarlıklarda sürücüler, "Hak verilmez alınır; bu bizim yasal hakkımızdır, eylemimizden vazgeçmeyeceğiz" diyerek, hakları verilene dek ısrar etmeye devam ettiler.

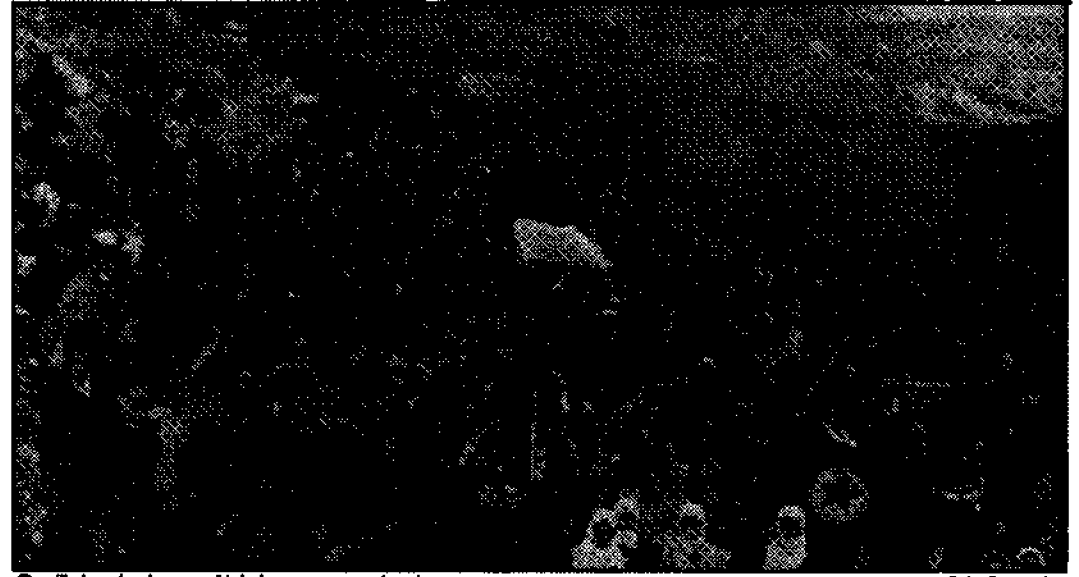
Daha sonra sürücüler, tekrardan Cizira Botan'a dönerek, yaklaşık 15 dakika kadar merkezde-

ki yolları trafiğe kapattıktan sonra eylemlerine son verdiler.

Şimdilik, bu sorunun halledilmesi için yetkililerin hükümet nezdinde yapacakları girişimlerin sonucunun belli olmasına kadar, araç sahipleri ve şoförler, direnişlerine ara vermiş bulunuyorlar.

ERNK Cizira Botan Komitesi konuya ilişkin olarak eylemden önce, 30 Ocak günü, bir bildiri yayınlarak kamuoyunu bilgilendirdi. Bildiride, "Tarih boyunca Türk sömürgecileri halkımıza karşı her türlü vahşet, barbarlık, sömürü ve talan uygulamıştır. İşte günümüzde de Türk ve Kürt halklarının yaşadığı açlık ve sefaletten asgari düzeyde de olsa kurtulabilmek için çalışmaları bu koşullarda TC, 10 litre mazot alış-verişini dahi darbelemeye çalışıyor. Sadece ve sadece Türk sömürgecilerinin yarar ve çıkarları doğrultusunda hareket etmeyi yeğliyor. Tekelleri koruyor ve sermayenin tekel ve holdinglere gitmesini hedefliyor" denildi. Yine, "Binbir dereden bahaneler uydurarak gerçek yüzünü maskeliyor. 'Mazot PKK'ye gidiyor' bahanesiyle, kamyonları durduruyor. Halkımızı bir kez daha açlık ve sefaletle karşı karşıya getirmek istiyor. 'diye devam eden bildirinin şoförlere olan çağrı bölümünde de, şoförlerin uyanık olmaları, aralarındaki birliği güçlendirmeleri, TC'nin içyüzünü teşhir etmeleri, kamyonlara takılı mazot depolarını sökmeleri ve halkın çıkarlarını her şeyin üstünde tutmaları istendi.

"Mazot parası PKK'ye gidiyor iddiası demagogiktir, bahanedir. Mazot parası halkındır. TC hiçbir ayırım yapmıyor. PKK demek Kürdistan halkı demektir. Bu nedenle, Irak'tan getirilen mazotu engellemek istiyor. Çünkü tekeller, holdingler her şeyi denetimlerine almak istiyor. Bu, holdinglerin Özal'lara, Koçlara, Sabancılar'a ait olmasından dolayıdır. Ve bunun için de her türlü uygulamaya gidiilmektedir" denildikten sonra, bildirinin son bölümünde kısaca, TC'nin her türlü vahşete başvurabileceği, bu nedenle şoförlerin uyanık olmaları gerektiği, savunma amacıyla şoförlerin silah bile kullanabilecekleri ve bu konuda hazırlıkların yapılmasının zamanının geldiği çağrısı da yapılmaktadır.



Gerillalar, baharı müdeleyen zozanlarda

Foto: Berxwedan

GERİLLANIN SERT CEVABI

Roketlenerek tahrip edilen panzerde çok sayıda ölü ve yaralı

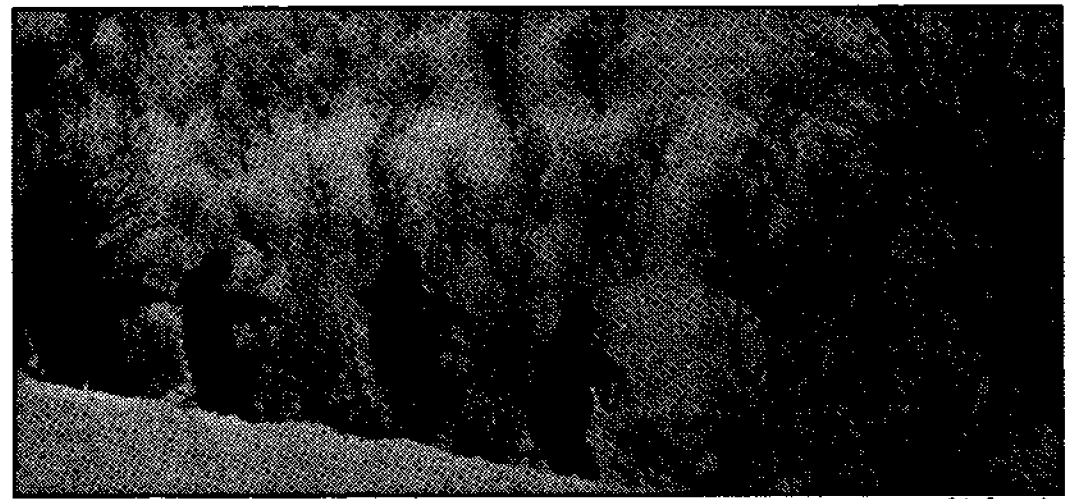
Ertesi gün ARGK şehir gerillaları sömürgecilerin bu vahşi saldırısına misillemede bulundular. Halka karşı girişilen saldırganlığın hiçbir surette cevapsız kalmayacağını bir kez daha kanıtladılar.

11 Şubat günü saat 22.00 sularında bir grup ARGK şehir gerillaları, Cizira Botan'daki şehirlerarası otobüs terminali çevresinde

ışlendirilen polis panzerlerine baskında bulundu. Panzerleri çapraz ateşe tutan ve roketleyen gerillalar, bir panzeri attıkları roketle tamamen tahrip ettikten sonra, hızla olay yerinden uzaklaşarak üstlerine çekildiler.

Olaydan sonra görgü tanıkları imha edilen panzerdeki 6 özel tim elemanının öldüğünü, ayrıca

bazı özel tim elemanlarının da yaralandığını bildiriyorlar. Bu durum, olayın hemen ardından panzerlerin yanına gelen ambulanslardan ve sömürgecilerin içine girdiği telaştan da anlaşılıyor. Olay yerine yanıştırılmayan halk, ölü ve yaralıların hızla hastaneye taşındığını, hastanenin giriş ve çıkışlarının kapatıldığını belirtmektedir.



Gerillalar kar-laş dlenmiyor...

Foto: Berxwedan

Ordumuz Cûdî'den şehre girdi: DÜŞMAN SAFLARDA BÜYÜK KAYIPLAR

Cizira Botan (Berxwedan): Kürdistan'ın kalbi Botan'ın direniş kalei Cizira Botan'da 8 Şubat'ta şoförlerin direnişiyle başlayan hareketlilik; 10 Şubat günü şehir merkezinde düşman güçlerin rastgele ateşi sonucu yaralanan onlarca yurtseverin intikamı amacıyla 11 Şubat akşamı ARGK şehir gerillalarının misilleme olarak düzenledikleri eylemde imha edilen düşman panzerinde 6 özel tim elemanı öldürüldü. Ancak eylemlilik bununla da bitmeyerek devam etti.

13 Şubat gecesi eylemliliklerin zirvesi yaşandı. Şehri basan ARGK gerillaları ile halkımız omuz omuza vererek muhteşem bir günün yaratıcısı oldular. Saat 19.50'den itibaren Cizira Botan büyük bir savaş arenasına döndü. Roketler, otomatik silahlar güm-bürdedi. Kurşunlar, bombalar peşpeşe patladı. Patlayan silahların sesi tüm kentte yankılandı.

Ağır silahlarla donatılmış ARGK gerillaları Cûdî'den inerek, halkımıza yönelik saldırganlığın intikamını almaya ve misillemede bulunmaya kararlı bir şekilde Cizira Botan'a girdiler. Gerillaların ilk ateşiyle, tüm halk silaha sarılarak, düşmanın gerillaların saldı-

rıya geçtiği noktaları anlamaması için havaya ateş etmeye başladılar.

ARGK gerillaları, doğrudan daha önceden tespit ettikleri düşman hedeflere sonuç alacak tarzda yöneildiler. Sömürgeci Türk devletinin askeri kışlaları, jandarma ve polis karakolları, panzerlerin konuşlandırıldığı noktalar, asker ve polis lojmanları ve idari kuruluşları gerillaların hedefleriydi.

Polis lojmanlarına isabet eden 4 gerilla roketi hedefi imha etti. Gerillanın etkin vuruşları karşısında, düşman askerleri ve polisleri çaresizlik içinde sığınmak zorunda kaldılar ve cevap bile veremediler.

Gerilla saldırıları sonucunda birçok düşman hedefi büyük hasara uğrarken, çok sayıda düşman gücü de öldü ve yaralandı. Ancak, bu haber yazıldığı sırada henüz gerginlik ve düşmanın kayıp verdiği noktalarda giriş-çıkış yasakları sürdürüldüğünden net veriler elde edilemedi.

Fakat net olan sonuçlar da vardır. Gerillanın ateşlediği roketler icra memurluğunun bir binasını yerlebir etti. Bir başka roket de, hareket halinde olan ve içinde 3 polisin olduğu düşman panzerine çarparak panzeri imha etti.

İnfilak eden panzerde bulunanlardan 3 polis anında öldü.

Çarpışmaların tüm görgü tanıkları, "Tam bir savaş, düşman adım atacak durumda değildi" diyorlar.

Çarpışmaların sürdüğü anda gerillalar, işbirlikçilere de yöneldiler. Beyaz eşya (televizyon, buzdolabı vb.) tüccarlığı yapan Sait Sakin adındaki işbirlikçinin işyerine atılan bombanın patlamasıyla kendisine yaptıklarının karşılığı olarak şimdilik uyan amacıyla büyük maddi zarar verildi.

Sonuç olarak; ARGK gerillalarının, sömürgeci güçlerin halka saldırısına misilleme olarak yaptıkları 13 Şubat Cizira Botan baskınında düşmana hak ettiği büyüklükte darbe indirildi. Halkın gerillalara büyük destek sunduğu bu eylemde düşman güçlerden çok sayıda kişi öldürüldü, birçok kişi de yaralandı. Henüz bu konuda kesin sonuca ilişkin haberler elimize geçmiş değildir. Panzer içinde öldürülen 3 polisin dışında düşmanın çok sayıda kaybı vardır.

Bu başarılı eylemden sonra ARGK gerillaları hiçbir kayıp vermeden üstlerine geri çekildiler.

Sömürgeci düşmanın halka saldırısı

Cizira Botan (Berxwedan): 10 Şubat günü saat 19.00 sularında Cizira Botan (Cizre) şehir merkezinde aniden silahlar patladı. 3 saat kadar devam eden silah sesleri boyunca, ayrıca peşpeşe 8 bomba sesi yankılandı. Silah seslerinin başlamasıyla sömürgeci güçlerin halka yönelik bir provokasyon içinde olduğu ve rastgele halkı taradıkları anlaşıldı. Taraftarlar sonucunda çok sayıda insan yaralanırken, birçok işyeri, ev ve araç hasar gördü. 8 Şubat'ta yapılan protesto gösterisine katılan 100-150 arasında araç da hedef haline getirildi; otomatik silahlarla taranan araçların canları kırıldı, büyük maddi hasar meydana geldi.

Sömürgeci güçlerin 10 Şubat'ta halka saldırması esnasında yaralanan 10 yurtsever hastaneye kaldırılırken, yaralı birçok kişi de tedavisini evlerde yaptırdı. Yaralılar arasında çocuklar bile bulunmaktadır. Yaralıları hastaneye taşıyan araçlar da TC güçlerin-

ce yayılım ateşine tutuldu.

Cizira Botan'da kurşun almayan ve hasar görmeyen evin kalmadığı belirtilmektedir. Evler, Keşif Taburu, Emmiyet Müdürlüğü, Çarşı Polis Karakolu ve sokaklarda dolaşan polis ve jandarma panzerlerinden açılan ateşle tarandılar. Sömürgeci yetkililer bu saldırılarına, "PKK militanlarının baskını" biçimindeki bir yalanla gerekçelendirmeye çalıştılar. Çünkü gerçekte, ARGK gerillalarının o gün herhangi bir saldırısı söz konusu değildi.

Saldırı esnasında yaralanan Newroz Şahman (11 yaşında kız çocuğu) ve Mehmet Nuri Kirok (21 yaşında) ile isimleri henüz saptanamayan 8 yurtsever daha hastanede tedavi altına alındı. Celal Erdoğan adlı şahsın aracı, panzerlerden açılan ateşle tamamen tahrip edildi, kendisine verdirilen zararın tutarı 5 milyon lira civarındadır. Aracı tahrip edilen Emin Anlar da 5 milyon lira za-

rara uğratıldığını açıklıyor. Yusuf Köprülü'nün aracındaki zarar ise en az 4 milyon lira tutarındayken; tahribata uğrayan, canları kırılan araç sayısının ise 150'ye ulaştığı bildiriliyor. Araç sahipleri, "Yaptığımız gösterinin intikamını almaya çalıştılar. Yürüyüşe katılan hemen hemen Cizira Botanlıların tüm arabalarına saldırdılar" açıklamasında bulundu. Kamyon sürücülerinden Mehmet Özkan, "Panzer aracımın önünde durdu ve intikam hırsıyla" dedi.

Yine, Çatuk Otel, Emniyet Otel, Kadioğlu Otel, Ali Yığın, Fettah Dolaz ve Selim Yürük'in evleri, Sait Sakin'in işyeri, İdil Garajı ve Ali Bey Mahallesi'nde birçok ev atılan roketlerle büyük hasara uğrarken, bazı evler de taranmalar sonucu farklı düzeylerde hasar gördü.

Patlayan roket parçalarını toplayan halktan insanlar, roketlerin ABD yapımı olduğunu belirtiyorlar.

KIŞ EYLEMLİLİĞİ SÜRÜYOR

Halka zulümde sınır tanımayan sömürgeci ordu gücüne BÜYÜK BASKIN

KURTULUŞ YÜRÜYÜŞ

Ulusal Meclise yürürken

"Kürdistan halkı artık bir yığın olmaktan çıkıp iradeli, kararlı, bilinçli, örgütlü bir durum arzedecektir. Bu en genel anlamıyla halk meclisi dediğimiz bir oluşuma daha bir güç getirir biçimde ortaya çıkacaktır. Halkımızın sınırlı deneyimleriyle geldiği aşama ve özellikle TC parlamentosundaki son rezaletler, halkımızın kendi öz meclisine doğru yol alması gerektiğini ortaya çıkarıyor. Kendi öz meclisine yol almak demek, aslında kimliğini kazanmak, özgür yaşamaya niyet etmek, rezilliğe ve köleliğe son vermek, gurura bu temelde ulaşmak, kendisi için bir düşünce gücü, bir siyasi güç olmak demektir. Bu eğer yaşamda iddiası varsa, bu konuda 'artık kararlıyım' diyorsa şartlar ne olursa olsun, en sınırlı imkanı bile çok yerinde ve acımasızca kullanarak, hiç ertelemeksizin ulaşılması gereken bir sonuçtur.

İşte bunun için diyoruz ki; bu yıl mücadelenin de doğal bir sonucu olarak, bir gerçekleşme yılı halinde değerlendirecektir. Yerel meclislerden bir ulusal meclise doğru yol almak, gerçekleşmesi gereken en temel bir görev oluyor."

Ulusal Kurtuluş Cephemizin Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın yukarıya aktardığımız belirlemesinden açıkça anlaşıldığı gibi halkımız bu yıl artık yıllardır verdiği mücadelenin ürünlerini toplama, yani özlemlerini gerçekleştirme aşamasına gelmiştir. Yapılması gereken önderliğin emir ve talimatlarının iyi bir uygulayıcısı olmaktır. İçine girdiğimiz bu tarihi önemdeki süreçte halkımızın üzerine düşen görevleri bilince çıkarma açısından yapılması gerekenleri şu şekilde belirtmekte yarar vardır:

Kürdistan ulusal meclisinde halkımızı temsil edecek adayların saptanması büyük bir önem ve özen gerektirir. Seçilen adaylar Kürdistan tarihinde halkın en yurtsever, en fedakar, en gözüpek ve gerçekten halkın öz bağrından çıkacak önderler olmalıdır. Bunun için hiçbir ailesel, kabilesel, aşiretsel endişeye yer vermeden seçim çok doğru temelde gerçekleştirilmeli ve bundan düşmanın hiçbir haber almaması için de çok gizli tutulmalıdır. Düşman, halkımızın kendi özgür iradesiyle bir seçim gerçekleştirecek gerçek önderlerini belirlemesini ve böylelikle ulusal meclise yürümesini engellemek için her türlü kompo ve provokasyona girişecek, tüm istihbarat güçlerini harekete geçirecek ve her türlü bozgunculuğa, kışkırtmaya başvuracaktır.

Öyleyse halkımıza son derece açık, ama düşmana ve işbirlikçilerineyse ondan daha fazla kapalı ve gizli olacak tarzda kendi öz adaylarımızı belirleme yoluna gideceğiz. Bunun için büyük araştırma, zengin tartışma ve iyi karar gücü olacağız. Karanımızda kendimizi dayatmayı değil çoğunluğun yararını ve önerisini dikkate alacağız.

Bunu bir örnekle daha da açımlayalım:

A. köyünde yerel meclis adayı belirlenecek. Yurtseverler bir araya toplanarak aday olacakları isimlerini tespit ederler. Bunda herkes isim önerebileceği gibi yurtseverler kendi isimlerini de önerebilirler. Hiçbir isim önerilmiyorsa, köyün en yurtseveri önerilir ve kabul edilmesi için ikna edilir, destek sunulur. Belirlenen isimler birden fazlaysa, halk bunları kendi arasında tartışır, değerlendirir. İçlerinden partiye, halka ve devrime en çok bağlı olanı, köyünü korumada, köylülerini devrime kazandırmada ve halkına hizmet etmede en çok fedakar olanı, en çok çaba ve emek harcayanı saptanır. Düşmana karşı direnmede ve sır vermeyen en gözü pek ve kararlı olanı belirlenir ve şu aileden, bu aşiretten demeden yerel meclis adaylığına önerilir, seçimleri kazanması için destek sunulur, güç verilir.

Tabii bu işler yapılırken gerilla ile bağ içinde olmayı unutmamak gerekir. Köydeki gelişmeler hakkında, önerilen adaylar hakkında, hatta yürütülen tartışmalar, adayların konumu ve niteliği hakkında gerillaya sürekli doğru ve taze bilgiler aktararak, gerilla ile bağ halinde olma esas alınmalıdır. Mücadelemizi bu düzeye ulaştıran ve düşmanı bu denli bozguna uğratan ARGK gerillalar halkımızın bu onurlu yürüyüşünde de düşman saldırılarına karşı gerekli koruma görevini başarıyla yürütecektir. Düşmanın kompo ve provokasyonlarına karşı halkı uyanık tutacak ve bilinçlendirecek, birlik ve beraberliğini örgütleyecektir. Onu ulusal kurtuluş yolunda siyasi-askeri ordulaşma içine alarak düşmana nihai darbeyi vurmaya hazırlayacaktır. Onun için gerilla halkımızın gözbebeğidir ve halkla en sıkı irtibatı, bağı olması gerektir. Halkın da tanıyacağı karar organı ve başvuracağı biricik savaş kurumudur.

Eğer bu tarzda hareket edilip yürünürse başarmamak ve kazanmamak için hiçbir neden yoktur. Ve yerel meclislerden kalkarak ulusal meclise ulaşmanın imkanları doğmuştur. Yapılması gereken tüm yurtseverlik duygulanıyla, düşmana karşı duyulan tüm kinle ve özgürlüğe duyulan tüm özlemle ateşle ayağa kalkmak, yürümek ve kazanmak için mücadele ve örgütlülüğü doruklandırmaktır. Kazanan mutlaka PKK önderliğinde yürüyen ve savaşan halkımız olacaktır.

Farqin (Berxwedan): 30 Ocak gecesi saat 21.00 sularında bir ARGK birliği, Farqin (Silvan) şehir merkezindeki düşman güçlerine, kurum ve kuruluşlarına yönelik bir baskın eylemi düzenledi.

Yarım saat kadar süren ve otomatik silah ile roketlerin de kullanıldığı baskın eylemi boyunca, gerillalara karşı düşman güçleri hiçbir varlık gösteremediler. Bu baskın eylemi sonucunda 11 düşman askeri öldürülürken, 20 kadarı da yaralandı.

Olayın görgü tanıkları, ARGK birliğinin bu başarılı eylemi karşısında acizlik ve çaresizlik içine düşen sömürgeci ordu gücünün durumu üzerine şunları anlatıyor: "Şehir merkezinde her gün sivil halka tehditler savuran ve işkence eden bu düşman güçleri, gerillaların baskını sırasında saklanacak delik aradılar. Yarım saat kadar süren eylem süresince tek bir silahı bile ateşleyemediler. Ancak, gerillalar geri çekildikten sonra dışarı çıkıp rastgele ateş ederek ve ertesi gün yine terör estirerek zavallılıklarını gizlemeye çalıştılar."

Düşman askerleri eylem sırasında deliklerde saklanırken, ertesi gün halktan bazılarını rastgele gözaltına aldılar. Bu da, düşmanın gerillaya karşı ne denli zavallı durumda olduğunun başka bir göstergesi oluyor.

Xecê ananın sevinci

Gerillanın Farqin şehir merkezini bastıkları sırada yaşlı yurtsever Xecê Ananın evinde bulunan muhabirimiz, evdeki atmosferi ve Xecê Ananın coşkusuyla şöyle anlatıyor: "Amedê, Amedê" ezgisi sıcak bir odanın içinde, sobanın üzerinde fokurdayan çaydanlığın sesine eşlik ediyordu. Birbirine karışan sesler, bir senfoni orkestrasının çıkardığı seslere adeta taş çıkartıyordu. Ve bu durum odaya muazzam bir güzellik katıyordu.

Ezgiyi tüm içtenliğiyle dinleyen 65 yaşındaki Xecê Ana, Pasûr (Kulp) ve Licê katliamlarının acısını da hala tüm tazeliğiyle yüreğinde tutuyordu. "Amedê, Amedê" ezgisi karşısında gözleri yaşıyor, kendisi de derinden "of"lar çekiyordu. Çünkü Pasûr ve Licê'de 16 özge can katledilmişti, ardından düşman, bu canlara sahip çıkan halk saflarında da 12 yurtseveri katletmişti.

"Evet, biz de vurduk düşmanı. Avyan'da, Dersim'de, Mêrdîn'de vurmuştuk onları" diye mırıldanıyordu Xecê Ana. "Bir de keşke burada vursaydık. Ama bu karda-kışta tedbirli olmak lazım..." Xecê Ana bunları söylerken, takvimler 30 Ocak gününü ve saat 21.00'i gösteriyordu. Ve aniden gümürdeyen bir roket sesi, Xecê Anayı düşüncelerinden hemen sıyrıldı. İlkinden sonra iki roket daha patladı. Peşisıra kalaşnikoflar keklik misali ötüşlerini yarım saat kadar sürdürdü. ARGK'nin kahraman gerillaları Silvan Jandarma Karakolu'nu çapraz ateşe almış, dövüyor da dövüyordu.

Yarım saat kadarlık silah sesleri ardından gerillalar hiçbir kayıp vermeden geri çekiliyordu. Gerilla baskını sırasında sömürgeci ordu askerleri deliklerde saklanmıştı. Tek bir el bile ateş etmemişlerdi. Eylem sonrasında düşmanın 11 askerinin öldüğü, 20 ka-

darının da yaralandığı belirtildi.

Sömürgeciler, bu olayı da diğer birçok olay gibi gizli tutmak istediler. Ancak cesetlerini taşımak zorunda olduklarından, halk olup bitenleri görebildi. Bu da

halkta bir bayram sevincinin yaşanmasına yetti. Halkın coşkusu sözlerle ifade etmek gerçekten de olanak dışıdır. Hele Xecê Ananın sevincini anlatabilmek daha da zor.

Xecê Ana, baskından haberdar olur olmaz hemen ayağa kalkıp namaza durmaya başladı. "Ya rabbim duamı kabul ettin, oğullarımı, kızlarımı koru..." biçiminde bildiği tüm duaları sıraladı.



Dağlar, vadiler Mişaran halkıyla dolup taşıyor

Foto: Berxwedan

Dersim cephemizde savaş şiddetlendi

TÜRK ORDUSU PERİŞAN OLDU

Dersim Eyaletimizde 10-13 Şubat günleri arasında çıkan çarpışmalarda düşmanın 1 yüzbaşı, 1 assubayı olmak üzere toplam 22 ordu mensubu öldürüldü
6 kahraman ARGK savaşçısı şehit düştü



Zagros'dan Dersim'e uzanır gerillanın mevzileri

Foto: Berxwedan

Dersim/Dep (Berxwedan): Kış ayları boyunca düşman Dersim Eyaletimizde yoğun operasyonlara girişti. Gerillanın bahar atılımına karşı bu cephede şimdiden, halkın şahsında bir sindirme hareketi başladı. Fakat gerillanın muazzam vuruşlarıyla düşman, bu cephemizde de çıkmaza sokuldu. Kürdistan'ın diğer bölgelerinde olduğu gibi, bu bölgemizde de günlerce havadan bombalandı. Düşmanın sindirme operasyonlarına karşı Pilûr (Ovacık) esnafı 2 gün boyunca kepenkleri düşmanın suratına indirdi. Böylece düşmanın sindirme operasyonlarına karşı ordumuzun etkin vuruşları ve halkımızın sert tepkisi onu şaşkına çevirdi.

Sömürgeci Türk devleti, son dönemlerde yoğunlaştırdığı operasyonlarla 50'ye yakın yurtseveri gözaltına alarak yoğun işkencelerden geçirdi. İşkenceler sonucu bir unsurun gerillanın konumlandığı noktayı söylemesi üzerine düşman, binlerce askeri ni Dep (Karakoçan)-Xozad (Hozat)-Mêzger (Mazgirt) hattına sevketti. Düşman güçleri Teman, Golanê Sadê, İsabek ve Baxin

(Dedebağ) köylerine kadar olan Cemê Peri (Peri Suyu) çevresindeki bölgeyi binlerce asker, tank ve panzerle karadan sararken, havadan da helikopterlerle alanı bombaladı.

Ordumuz ve düşman ordusu arasında ilk çarpışma 10 Şubat günü meydana geldi ve çıkan bu ilk çarpışmada düşmanın 1 assubayı öldürüldü ve çok sayıda askeri yaralanırken, ARGK'nin bir savaşçısı da şehit düştü.

12 Şubat günü ise aynı alanda 13 Şubat gününe kadar süren ikinci bir çarpışma çıktı. Çarpışma boyunca düşmanın bir yüzbaşı olmak üzere toplam 21 askeri daha öldürülürken ve düşman kayıpları böylece 22'ye yükselirken, Ordumuz da 5 savaşçısı daha şehit düştü. Şehit savaşçıların isimleri henüz tespit edilemedi.

Çarpışma boyunca düşman havadan helikopterlerle bombalama yaparken, karadan da havan topları kullandı. Üç gün boyunca süren çarpışmada Ordumuz savaşçıları çarpışmanın inisiyatifi elinde tutarak düşmana ağır darbeler indirdiler. Düşmanın ARGK

birliğini tümünden imha etme hedefi boşa çıkartılıp birlikteki diğer gerillalar düşman çemberini yararak kurtuldular.

Düşmanın yediği darbeyi ve gerilla birliğinin geri çekildiğini öğrenen halk, adeta bayram havası yaşadı. Olayların görgü tanıkları, düşmanın üç gün boyunca helikopterler, ambulanslar ve askeri cemselerle ölü ve yaralılarını taşıdığını, aldığı bu ağır darbenin acısıyla bazı köylere top mermisi attığını ve çarpışma alanına yakın köyleri büyük oranda harap ettiğini, tüm imkanlarını seferber etmesine rağmen gerillalar karşısında ciddi varlık gösteremediğini, bu nedenle köylere de saldırdığını belirtiyorlar.

Dersim cephemizde savaşın şiddetlenmesiyle düşmanın, özellikle Botan'a yönelik hesapları da tamamen altüst oldu. Bu çarpışmalar, 1992 yılının baharına doğru gidilirken, her eyaletimizin birer Botan olacağının ispatı olurken, Dersim cephemizdeki ordu birliklerimiz de, Dersim'i Botanlaştırmamızın mesajını halkımıza bir kez daha vermiş oldular.

ARGK namluları Riha'yı sarstı ŞEHİR MERKEZİNE GERİLLA BASKINI



Zafer, dağların doruklarında, gerillanın namlularındadır

Riha (Berxwedan): TC'nin son dönemlerde operasyonlarını yoğunlaştırdığı alanlardan biri olan Toheildan (Güney-Batı) Eyaletimizde halk, işkence ve ölüm tehditleriyle sindirilmek istenmektedir. Son operasyonlarda Dilük (Antep) ve Riha (Urfa)'da başta olmak üzere bölgede çok sayıda insanımız gözetim altına alındı.

ARGK gerillaları, TC'nin sindirme operasyonları ve psikolojik savaş yöntemleriyle bölgede hakimiyet kurduğu imajını, 12 Şubat'ta Riha şehir merkezinde bulunan iki karakola yönelik düzenledikleri baskınla yerlebir ettiler.

Gece saat 24.00 sularında Eyübiye ve Şehitlik semtlerindeki polis karakolları, ARGK gerillalarının namlularına hedef oldular. Otomatik silahlarla taranan her iki karakola bombalar da atıldı. Atılan bombalar ve açılan ateş sonucu düşmana ait güçlerden çok sayıda yaralının olduğu ve ölümlerin sayısının da yüksek olabileceği bildirildi.

Bu karakollar bombalandı ve taranırken aynı saatlerde Urfa İş Bankası şubesi de bombalandı. Baskın olayının gerçekleştiği gecenin sabahında, saat 08.00 sularında da Urfa Yapı Kredi Bankası şubesine bomba konuldu.

Her ne kadar sömürgeci Türk devleti bu baskın ve gerçekleşen diğer eylemlerde "kaybımız 1 ölü ve 4 yaralı" diye demec veriyse de, görgü tanıkları, gerillaların açtığı ateş sonucunda TC güçlerinin daha büyük kayıplar verdiğini söylemektedirler.

ARGK şehir gerillalarının TC'ye uyarısı ORDUEVİ BOMBALANDI

İstanbul (Berxwedan): ARGK'ye bağlı şehir gerillaları 9 Şubat günü İstanbul'un Kadıköy ilçesi Fenerbahçe Semti'nde, Kürdistan dağlarının savaş uçakları ve helikopterlerle bombalanmasına misilleme olarak orduevini bombaladılar.

Orduevine yerleştirilen 6 bombanın büyük bir gürültüyle patlaması ardından, orada bulunan Türk ordusunun çok sayıda elemanı öldü ya da yaralandı. Sömürgeciler gerçek kayıplarını bir kez daha gizleme yoluna giderken, 2 asteğmen, 2 asker ve çeşitli rütbelilerde 4 ayrı ordu mensubunun ağır yaralandığını itiraf ettiler.

Eylemi gerçekleştiren şehir gerillalarımız hiçbir kayıp vermeden geri çekildiler. Kısa bir süre sonra da TC güçleri bir operasyon başlattı, ancak tüm çabaları boşa gitti.

Türk devletini fena halde korku sendromu içine sürükleyen ve şaşkına çeviren bu başarılı saldırı eylemi, gece saat 20.00 sularında gerçekleştirildi.

Özellikle hafta sonlarında çok sayıda subayın, değişik rütbeli ordu mensubunun ve diğer bazı TC yetkililerinin bombalanan orduevine geldikleri bilinmektedir. Diğer taraftan şehir gerillalarının orduevine kadar girdiği, dolayısıyla çevreyi iyice yokladıktan ve isabetli araştırmalar yaptıktan sonra bombayı yerleştirdiği gelen haberler arasındadır. Bu ise TC'nin neden kayıplarını gizleme yoluna girdiğinin anlaşılır ayrı bir göstergesidir. Tüm bunlar dikkate alındığında, verdirilen maddi hasarlara ek olarak sayısız belirtilenin çok üstünde yaralının olduğu ve hatta kayıpların da olabileceği kendiliğinden anlaşılıyor. Üstelik hedef olanlar arasında yüksek rütbeli subayların da bulunma olasılığı, içine girilen sessizliğin ve gerçeği gizlemenin nedenini izah etmektedir. Çünkü Haydar Saltık, Necdet Öztoran ve Necdet Ürüg gibi elleri halkımızın kanına bulaşmış azıllı faşist generallerin bir uğrak yeridir bombalanan orduevi. Zaten yaşanan muazzam paniğin ve içine girilen

büyük şaşkınlığın nedeni de buradan gelmektedir.

Bu eylem bir kez daha kanıtlamaktadır ki, Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin işlediği hiçbir katliam cevapsız kalmayacaktır. Gereken ne ise mutlaka o olacak ve düşmana anladığı dilden yanıt verilecektir. ARGK şehir gerillalarının bu güçte olduğu gün gibi açıktır. Eğer bugün orduevi gibi kurumların içine kadar gerillalar girebiliyorsa, TC'nin başına da neleri getirebileceklerini anlamak zor olmasa gerek. Hatırlanacağı gibi, geçen yıl içerisinde de şehir gerillalarımız TC Milli Güvenlik Kurulu üyesi generallerin kahvesine zehir koyma yöntemiyle de bir eylem gerçekleştirmişti.

İşte Türk devleti tüm bunları dikkate almalı ve Kürdistan'da vahşet uygulamaktan vazgeçmelidir. Eğer bu uyarı dikkate alınmaz, uluslararası savaş kurallarına riayet edilmezse, Türk devletinin önünde kendisini bekleyen büyük darbelerin de olduğunu kendisine bir kez daha hatırlatırız.

Yurtsever Şirnex halkı ve Biryen, Nerex, Gundikê Melê köylülerine,

Bildiğimiz gibi faşist TC devleti bir ayı aşkın bir süredir ağır bombardıman uçakları ve savaş helikopterleriyle Kürdistan'ı karış karış bombalıyor.

Kürdistan halkı PKK önderliğinde ve Başkan APO'nun komutası altında bağımsızlığa doğru giderken, Türk devletinin bu kadar vahşi saldırılara yönelmesi, beklenilen bir olaydır. TC, artık Kürdistan'ı kaybetmenin büyük korkusunu yaşıyor. Dağlarda gerilla kuvvetlerinin denetimi gelişirken, Kürdistan halkı da köylerde ve şehirlerde artık silahlı serihildanlar geliştiriyor. Devletin karakollarına saldırıyor, kuşatıyor. Türk devleti tarihte ilk defa halkımızın böylesine örgütlü ve kararlı bir başkaldırıyla karşılaşılıyor ve gelişmelerin, 1992 yılında kurtarılmış alan hedefiyle bağımsız Kürdistan devletine doğru gideceği açıktır. İşte Türk devleti en gelişkin silahları olan uçak ve helikopterleri kullanarak bu gelişmeyi durdurmak, önüne geçmek istiyor. Ama boşuna! Buraya kadar binlerce şehit vererek, acı, ızdırap çekerek gelmesini bilen bu halk, kesin olarak devlet kurmayı da başaracaktır. Bunun için yapmamız gereken işler vardır.

TC'nin 8 ve 26 Ocak tarihlerinde Bestan (Bestler)'a yönelik geliştirdiği uçak ve helikopter bombardımanında Şirnex halkının değerli evlatlarının da içinde bulunduğu bir grup ARGK savaşçısı ve komutanını şehit verdik. İlk saldırı sırasında manevra yapan düşman saldırılarına karşı koyan bir grup gerilla kuvvetimiz çığ düşmesi sonucu şehit düştü. Xizxêr (Pervari)'in Axêr (Sarıyaparak) köyünden Metin (A. Aziz DEMİR), Şirnex'in Nerex (Dağkonak) köyünden Celal (Hüsnü KILIÇ), Dehla Biyê (Boyunkaya) köyünden Piro (Süleyman KALAN), Serê Dehlê köyünden Welat (Hüsnü ÜSTÜN), Avyan (Dereler) köyünden Edip (Mecit KABUL) ve Xizxêr-Omyaniş köyünden Emin (Arif TUNÇ) adlı arkadaşların da içinde bulunduğu bu değerli ARGK savaşçıları, vahşi düşman saldırılarına ve amansız kış koşulları nedeniyle aramızdan ayrıldılar.

26 Ocak günü de Bestan'a yönelik ikinci uçak ve helikopter saldırılarında ise Şirnex'in Ciniwer (Bağpınar) köyünden Sofî Adil'in oğlu Haşim (Hasan ...), Biryen (Geçitboyu) köyünden Mendali'nin oğlu Delil, Biryen köyünden Rêber (Mehmet ZEYREK), Gundikê Melê (Balveren) köyünden Xalid'in kızı Nûjin (Zeynep ...) adlı yoldaşları şehit verdik.

Kürdistan halkının ve sizlerin değerli evlatları Halk Ordumuzun savaşçılarından ve komutanlarından oluşan böyle bir grup yoldaşın şehadetinden dolayı Şirnex halkı ve köylülerine baş sağlığı diliyoruz; acılarını, feryatlarını, düşmana karşı bin kat artan öfke ve intikam duygularını pay-

laşıyoruz. Acımız, bizim de derin acımızdır. Ama, şehitlerimizin anısı ve son nefesleri dilimizde ve silahlarımızın namlusunda düşmana karşı bir intikam türküsü olmalıdır. Bugüne kadar çok şehit verdik ve böyle sahip çıktık. Bundan sonra da, Onlar'ın acısını düşmana karşı daha büyük intikam eylemlerine dönüştürelim. Ve diyoruz ki:

Türk devleti vahşidir, zalimdir. Ondan af dilemeyiz. Bugüne kadar savaşarak geldik, bundan sonra da savaşarak kazanacağız. Çok şehit verdik ve daha da vereceğiz. Vatanımızı kurtarmak için biz bunu göze almışız. TC Kürdistan'ı bombalıyor. Her karış vatan toprağı bombardımandan yara alıyor. Bu vahşet devam edecektir. Bombalanan sizin vatanınızdır, yüreğinizdir. Hemen yanı başınızda gencecik kahraman evlatlarınız toprağa düşüyor. Son nefeslerinde bile hepsi, "Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın Kürdistan" diye haykırıyorlar. Daha ne duruyoruz. Artık büyük bir harekate geçmek gerekmiyor mu? Böyle olduğu ve olması gerektiği kesindir. Biz gerilla güçleri olarak, düşmanın hava saldırılarına ve ağır kış koşullarına rağmen, halk için direniyoruz, direneceğiz. Kazanacağımıza kesin olarak inanıyoruz. Halkımızdan aldığımız büyük güç ve destekle 1992 baharında büyük harekate hazırlanıyoruz.

Yurtsever Şirnex halkı ve köylüleri,

Bugüne kadar yaptıklarınızdan daha büyük işler yapabilirsiniz. Silahlanın. Silahlı serihildanlar yapın. Devletin bankasına, kaymakamlığına, savcılığına, valiliğine ve benzerine saldırın, ele geçirin. Karakolları kuşatın, teslim almaya ya da askerleri kaçırmaya zorlayın. Düşmanı köyünüze sokmayın. köyünüzü savunun. Özel tim elemanlarını gördüğünüz yerde vurun. Askerlerin yollarına tuzak ve mayın döşeyin. Kürdistan onlara zindan olmalı. Onlar Kürdistan'da hareket edememeli, nefes bile alamamalıdır. Hep birlikte, kol kola, omuz omuza düşmanın üzerine yürüyalım. Bundan başka çaremiz ve kurtuluş yolumuz yoktur. Büyük acılarını intikamı ancak böyle alınır. Bunu yapacağımıza inanıyoruz. Sizden aldığımız büyük destek ve cesaretle bizler Kürdistan dağlarında savaşı büyütecek ve kazanmak için her şeyi yapacağız. Bu halk ve bu vatan için bin defa ölmeye hazırız. Biz böyle söz verdik. Bu söze bağlı kalarak yürüyeceğiz. Başkan APO'nun hepinize çağrısı, "Savaşın ve mutlaka kazanın" biçimindedir. Bu emre uyalım. Daha büyük savaşalım ve daha büyük kazanalım.

Tüm Şirnex halkını ve yurtsever köylülerini bu temelde saygıyla selamlıyor, baş sağlığı dileklerini iletiyoruz.

3 Şubat 1992
ARGK Merkez Karargahı

Türk askeri!
Sen Kürdistan'da kan dökerken
anan, baban, eşin, kardeşlerin
her an senin ölüm haberini
beklemenin acısıyla ölüp ölüp diriliyor.
Bu savaşta ne ailenin
ne de halkının faydası vardır.
Özel savaş kurmayları karda-kışta
seni ölüme gönderirken,
senin halkını da aç, yoksul, işsiz bırakmakta
ve demokratik-insani haklarını gaspetmektedir.
Senin ve halkının çıkan
Kürdistan halkının devrimindedir.
Silahını seni savaşa sürenlere çevir.
Adaletli ARGK gerillalarına teslim ol, af dile!
ERNK-ARGK

Tüm basına açık mektup: Jenosid girişimine dikkat!

● **Türk rejiminin Kürtler'e karşı giriştiği saldırıları görmezlikte, İsveç basını neden ön saflarda yer alıyor?**

Körfez savaşından dolayı Saddam Hüseyin herkesin gözüne bir iblis olarak gösterilirken, aniden dikkatler Irak'taki Kürtler'in kadeiri üzerine çekildi. Bu ani ilgi acaba ABD'nin işine geldiği için mi?

Böyle olduğunun göstergesi de NATO ülkesi Türkiye'nin başlattığı Kürtler'i jenositide uğratmanın başlangıcı sayılabilecek seferle ilgili sessizliğin hüküm sürmesidir.

15 Milyon Kürt tehdit altında. Türk askeri güçleri Ocak ayının başından beri modern NATO F-16 Fantom uçaklarıyla napalm, fosfor ve hardal gazıyla Türkiye'nin doğusundaki Kürt köylerini bombalıyor.

Bu olaylar olurken İsveç basını, bölgede açıklanması zor çığ düşmelerine, kısa haberlerle yer veriyor. İlk baharda karların erimesiyle birlikte yeni Halepçelere

tanık olacağız. Şu an sadece köyler bombalanıyor ve T. Özal dünya kamuoyunun reaksiyonunu ölçüyor. Sessizlik devam ederse, planın gerisi, yani Kürt şehirlerinin de bombalanması gündeme gelecek.

İsveç'te basın uzun zamandır belli sınırlar içine hapsedilen Kürtler'e karşı kin ve nefret yayan kişilerin at oynattığı bir meydan. İsveç, aynı zamanda Hans Holmer, E. Karlsson gibi şahsiyetlerin Kürt halk kurtuluş hareketi PKK'nin delisiz Palme cinayeti sorumlusu olarak damgalandığı bir yer oldu. Fakat Türk rejiminin Kürtler'i jenositide uğratma politikasıyla ilgili bilgi ve delillerin kolayca elde edilmesine rağmen, tam bir suskunluk sürüyor.

Bundan rejim yanlısı Hürriyet gazetesi bahsediyor. Batılı gazeteci ve observatörler, Türk rejiminin, bugün Kürtler'i nasıl bas-

kı altında tuttuğuna ve katlettiğine tanıklık yapabilirler. Avrupa Parlamentosu'nun politik ve hukuk komisyonları şahitlik yapabilirler. Keza Türk parlamentosuna seçilen Kürt milletvekilleri de öyle.

Türk ordusu Kürt halkını yok etmek için başlattığı harekati hala sürdürüyor.

Peki kendisini demokrat sayan İsveç basınının da bu konuya dikkatleri çekmesi ve Türk jenositine karşı kamuoyu geliştirme si gerekmez mi?

Irak tarafındaki sempati duyduğumuz ve aynı kandan, etten oluşan bu insanların, NATO ülkesi Türkiye tarafından gizli ve sessizlik içinde bombalanarak öldürülmelerine karşı çıkmalıyız. Buna izin vermeyelim.

05.02.1992 / Göteborg-İsveç
Roger Gross

Ajanlara yaşam hakkı yok

Êlih (Berxwedan): Xerzan'da geçmişten bu yana onlarca ulusal kurtuluş savaşçısı, İdris-i Bitlisi-lerin ihanetçi ruhuyla bütünleşmiş ajan ve işbirlikçi hainlerin komploları sonucu katledilmiştir. Bölgede yoğun olan dini, ailevi ve aşiretsel ilişkilerin körüklenerek yaşatılması temelinde sömürgeci düşman, sinsi emellerine ulaşmak istemektedir. Düşmanın bu emellerine hizmet eden sözünü ettiğimiz ajan ve işbirlikçilerden biri, son olarak Êlih (Batman) kent merkezinde ARGK gerillaları tarafından ölümle cezalandırılan İdris Çelik adındaki unsur olmaktadır. Bu hain de uzun süreden beridir, ihanetçi kirli ruhun temsilciliğini yapmaktaydı. İşbirlikçi İdris Çelik'in ihanetlerle dolu yaşam sürüveni ve ihanetleri kısaca şöyledir:

1980 yılında Hezo (Kozluk)'nun Timok (Gümüşörgü) köyünden Êlih (Batman)'e göçen hain, 1984 yılında MİT'in ajanlık önerilerini kabullenir. "Görevine", kaçakçılıkla yaşamalarını sürdüren insanları ihbar etmekle başlar. 1986 yılından sonra sömürgeci düşman ona, "daha iyi bir ajan olmalısın" der. Düşmanın vaatleri ve verdiği bol para karşılığında bu kez de yurtseverleri, demokrat ve devrimcileri ispiyonlar. İhanetinin kapsamını zamanla daha da büyütür. Daha önce düşmanın narkotik şubesi hizmetinde çalışan hain unsur, artık salt kaçakçıları ihbar etmediğinden, bu şubenin emrinden alınarak siyasi şubenin hizmetine verilir. Siyasi şubenin emrinde çalışmaya başlamasıyla yaşamının tümünü ajanlık ve işbirlikçiliğe adanmış hain, çok sayıda yurtsever insanımızı ihbar etti. Yurtseverlerin işkence tezgahlarından geçirilmesine, zindanlara tıkılmasına neden oldu. Tüm bunlarla yetinmeyen bu alçak unsur, insanlarımızı bizzat da işkenceler yaparak büyük suçlar işledi.

Ajan faaliyetleriyle Êlih alanında büyük tahribatlar yaratan hain, ailesinin tüm fertlerini de sömürgecilerin birer basit uydusuna dönüştürerek, onları da kendisi gibi birer işbirlikçi haline getirdi. Deşifre olması ardından, babasını halkın arasına sokarak bilgi toplamasını istedi. 50 yaşındaki babası Abdullah Çelik vasıtasıyla alçakça emellerini gerçekleştirmeye yönelik çalışmalarını sürdürdü. 20 yaşındaki kardeşi Şükrettin Çelik'i de yanına alarak kontr-gerilla örgütü içinde aktif rol üstlendi. Êlih köylerine yönelik militarist operasyonlarda kontr-gerilla elemanlarıyla birlikte baskınlara katıldı. Yurtseverleri katletmek için elinden geleni yaptı. Xerzan Eyaleti'ndeki Hezo, Qabilcewz (Sason) ve Misric (Kurtalan) ilçeleri ile köylerinde bazı çevreleri kardeşleriyle birlikte ajan odakları haline getirdi.

ARGK gerilları, bu unsurun tüm tahribatlarına rağmen ikna ve kazanma yöntemini esas aldılar. Defalarca uyarılarak bu çirkin faaliyetinden vazgeçmesi ve ulusal kurtuluşçu çalışmalara zarar vermemesi, Kürdistan halkından özür dilemesi istendi. Yapılan çağrılar temelinde kendini düzeltceği yerde, düşmanla daha da bütünleşme yolunu seçti. Sömürgeci Türk devletinin hizmetinde yıllarca faaliyet sürdüren İdris Çelik adlı hain, her an ölümle cezalandırılabileceğini bildiğinden, evini tahkim ederek adeta bir kale haline getirmişti. Ancak, kendisini koruyamayan sömürgecilerin bir haini hiç koruyacakları açtı. Halkımıza karşı işlenen hiçbir suçun da yanısız kalmayacağı biliniyor. Bu gerçek, 1 Şubat günü Êlih'te bir kez daha kanıtlandı. ARGK gerilları, kent merkezinde tespit ettikleri bu haini 23 kurşun sıkarak ölümle cezalandırdı. Azılı hainin cezalandırıldığı haberi halkımız arasında sevinçle karşılandı. İdris Çelik'in şahsında, halkımıza karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağı böylece bir kez daha ilan edildi.

Gerillalar azılı bir ajanı ölümle cezalandırdılar

Adana (Berxwedan): Ocak ayının ilk haftasının sonlarında Adana'nın Yenibey Mahallesi'nde azılı bir ajan-işbirlikçinin, ARGK şehir gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldığı bildirildi.

Ölümle cezalandırılan ve adı tespit edilemeyen unsurun Adana'ya gelmeden önce Mardin (Mardin)'e bağlı Midyad ilçesinin bir köyünde muhtarlık yaparken, Türk devleti adına yürüttüğü ajan faaliyetleriyle halka büyük zararlar verdiği ve birçok insanımızın mağdur olmasına neden olduğu verilen haberler arasındadır. Bu kişinin ülkedeyken yurtsever insanları ihbar ederek tutuklanmasına ve işkence görmesine neden olmanın yanı sıra, maddi açıdan da halka büyük zararlar verdiği anlaşıyor. Köye gelen gerillaları ihbar ettiği de verilen haberler arasındadır.

Ajan muhtar, işlediği suçları nedeniyle Kürdistan'da barınma olanağı kalmayınca TC'nin sunduğu olanaklarla Adana'ya kaçarak bu şekilde kendisini güvenceye aldığını sanmaktaydı. Ancak, izini tespit eden ARGK şehir gerillaları sonunda kendisini yakalayarak, yaptıklarının karşılığında ölümle cezalandırdılar.



Kürdistan'da bir tutuklu serhildanlar

Foto: Berxwedan

Savaşa karşı mahkeme

Madrid (Berxwedan): Madrid'te birçok ilerici kurum ve kuruluşun birlikte düzenledikleri üç günlük panelde Körfez savaşının nedenleri ve yolaçtığı sonuçlar hakkında bir mahkeme kuruldu. Madrid Basın Sarayı'nda başlayan mahkemeye, İspanya'da ünlü yazarlar, milletvekilleri, ilerici hakimler, kilisenin temsilcileri, gazeteciler, iki işçi sendikası temsilcileri ve ulusal kurtuluş hareketlerinin resmi temsilcileri katıldılar. Toplantının ikinci günü ERNK

İspanya temsilcisine söz hakkı verildi. Bilgilendirme niteliğinde konuşan ERNK temsilcisi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kısa tarihçesini ve PKK'nin kuruluşundan günümüze kadar yürüttüğü mücadelesine değindi. Konuşmasını sürdüren sözcü, tüm tecrit etme çabalarına rağmen, PKK'nin yürüttüğü mücadele ile, Kürdistan halkının dünyaya özgür halkları arasındaki yerini almasını gerçekleştirmek için yoğun bir savaşım yürüttüğünü belirtti.

SAVAŞ GÜNDEMİ

HALKIN ÖFKESİ ÇİĞ GİBİ

Baştarafı 1. sayfada

İkinci Dünya Savaşı'nda önce savaşa girmeyip sonra kaybedecek taraf belli olunca Almanya'nın karşısında kazanacak taraftan yana geçerek fırsatçı bir ikiyüzlülük sergilediler. Yenilgiden yıllar sonra Almanlar kendilerini toparladıklarında ve günümüzde emperyalist ekonomik güce ulaştıkça "tarihi dostluk"tan dem vurmaya başladılar ve Kürdistan halkını katletmede aralarında su sızmayan bir işbirliğine gittiler.

Bu örnekleri Türk devletinin tüm tarihine yayacak şekilde çoğaltmak mümkün. Kısa ulusal kurtuluş mücadelemiz sürecinde bile benzer örnekler çoktur. Mücadelemizin onu her yönüyle sıkıştırdığı dönemlerde hemen "Kürtlerle kardeşlik, dostluk, insan hakları ve demokrasi"den söz etmeye başlamış, fırsatını yakaladığındaysa tüm bu sözlerini alabilirdiğine çiğneyerek baskı, terör, işkence ve katliamları dayatmaktan asla çekinmemiştir.

Öyleyse Türk devletinin karakteri açıktır. Karşısında onu her zaman çirkin emellerinde dizginleyebilecek, tarihi fırsatçı ve katliamcı karakterini konuşturmasına fırsat tanımayacak devrimci bir güce olmazsa olmaz kabilinden ihtiyaç vardır. İşte bu güç Kürdistan'da PKK'dir ve savaşan gerillaları, başkaldıran halkıdır.

TC bu gerçekliği çok iyi kavradığı için kendisine eski günlerdeki gibi rahatlıkla at oynatabileceği, sindirilmiş bir alan istiyor. Bu yüzden halkın boğazından keserek milyonlarca lira parayı savaşa akıttırıyor, savaş uçakları ve helikopterleri saatler ve günlerce havada tutarak Kürdistan'ı bombalıyor. Bunu yaparken, "Baharda bir tekini sağ koymayacağız" tehditleri savuruyor. Aslında bu tehditleri çok işittik. Az mı "Üç-beş eşkiyadır, kuşattık, kökünü kazıyacağız" dediler. Ama sonuç tersine oldu. Gerilla gün be gün çoğaldı. Halk dirilip ayağa kalktı ve bugün de bir ulusal meclisin inşasını gündemleştirecek seviyeye ulaştı. Türk devleti ise gün geçtikçe yıprandı, zayıfladı, fakir düştü ve iç yüzü teşhire uğrayarak dostları azaldı, düşmanları çoğaldı.

İşte Türk devleti baharda katliam yapma tehditi savururken, esasen büyük korkusunu açığa vurmaktadır. Önce katliam için bu kış mevsimini seçmişlerdi. Birkaç denemeye de giriştiler. Ama Kürdistan'ın sert coğrafyası bu çabasına ona geri tepirtti. Gerilla ve halk geçmiş yılların aksine bu kış boyunca da eylemliliği sürdürdü.

Partimiz yaptığı siyasi ve taktiksel ataklarla Türk devletinin etrafındaki çemberleri iyice daralttı. Başkan APO'nun yeni yıl mesajında belirtildiği gibi, 1992 yılında halkımız nihai zafer için yürüyüşe geçecektir. Bu nihai zafer yürüyüşü elbette düşman için nihai ölüm olmaktadır.

Dolayısıyla önümüzdeki süreçte Türk devletinin daha da saldırganlaşım can havliyle tüm gücünü harcayacağı açıktır. Ama halkımızın gün be gün çığ gibi kabanarak öfkesi ve özgürlük arzusu karşısında ne kadar tutunabilir? Kış mevsimine çok güvendiği halde yüzlerce ölü vererek başansızlığa uğrayan TC, sıcak bahar günlerinin coşturucu havasına nasıl dayanabilecektir? Kısacası TC ecetleri dökmekte haklıdır. Ölüm döşğinde azrailin ayak seslerini yanbaşımda hissedenden herkes aynı terleri dökmeyi mi?

Evet, 1992 yılında halkımız hiçbir engeli tanımadan, hiçbir tehdite veya aldatmacaya prim vermeden ulusal meclis yolunda nihai zafer için yürüyüşe kalkacak ve kurtuluşa yürüyecektir. Bunu ne TC'nin bombardımanları ve ne de Alman hükümetinin ona verdiği yardımlar engelleyecektir. Doğru ve gerçek olan da budur.



Selam sana yamaçları karlı ulu dağlarım

Foto: Berxwedan

Cizîra Botan mektubu:

"Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok"

12 Ocak günü Şimex'in Cizîra Botan ilçemizde nefesleri kesen, görkemli ve görülmeye değer bir yürüyüş yapıldı. Ve nihayet Cizîra Botan'da ilk kansız gösteri. Kansız diyoruz, çünkü asırlardan beridir kendi kimliğine, diline, kültürüne sahip çıkmak için mücadele eden halkımızın yaptığı bu görkemli yürüyüşte, düşmanın yüreğini korku sardı ve halkımızın örgütlü olması nedeniyle şehit verilmedi. Bu, halkımızın düşman karşısındaki büyük bir başarısıdır.

Farqin'de şehit düşen **Ramazan HULAT** yoldaşımızın cenazesini karşılamak amacıyla 7 Ocak günü yapılan hazırlıkların ardından, Cizîra Botanlılara ve yakın köylerdeki halka haber iletildi. 11 Ocak günü, ARGK gerillaları bildiriler dağıtarak şehidin anısına düzenlenecek yürüyüş için halkın hazır olmasını istendiler. Yürüyüş saati de belirlenmişti.

12 Ocak'ta halk belirlenen meydana toplanmaya başladı. Saat 08.00'de toplanan halkın sayısı 15 bine ulaştı. Halk, camide bekletilen şehit gerillanın naaşını alıp, şehitliğe götürmek için yürüyüşe geçti. Yürüyüş kortejinin en önünde uzunluğu dokuz, genişliği üç metre olan Cephe bayrağı vardı. Arkasında da Parti bayrağı ve Ordu flamaları. Bayraklardan sonra düşmanın ve işbirlikçilerinin bile ummadıkları kadar büyük bir halk kitlesi vardı.

Yürüyüş sona erinceye kadar düşmanın varlığı zerre kadar hissedilmedi. Düşmanın izine bile rastlamak olanaksızdı. O anlık için sanki en mutlu günlere ulaşılmıştı. Halkımız bayrağını en yükseklerde dalgalandırıyordu. Bayrağımız öyle güzel dalgalandırıyordu ki, halka adeta gülümsüyordu. Sanki halka, "Ey benim için malını-canını feda eden sizler, uğruma her türlü varlığını esirgemeyen sizler, sizin için hep dalgalandıracam. Çünkü siz bunu binlerce defa hak ettiniz. Şehitlerimizin kanı yerde kalmadı, kalmayacaktır" diyordu. Halkımızın, bayrağına cevabı ise, "Şehit vermede bundan sonra da çekinmeyeceğiz" biçimindeydi.

7'den 70'e kadar, çevre köylerden gelen binlerce yurtsever yürüyüşe katıldı. Halk, belli hazırlıklar temelinde bu eylemini gerçekleştirdi. Yemin ederiz ki, eğer düşman müdahalede bulunmuş olsaydı pişman olurdu.

Bayrağımıza sanlı şehidin cenazesi şehitliğe götürülürken sürekli, "Şehit nemir in", "Yaşasın Kürt ve Türk halklarının kardeşliği", "Kahrolsun faşizm", "Kahrolsun sömürgecilik", "Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Ya bağımsızlık ya ölüm" sloganlarını haykırdık. Naaş şehitliğe ulaştırıldığı anda bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından "Ey Raqib" marşı okundu. Toprağa verme işlemi bittikten sonra şehre doğru yeniden yürüyüşe geçtik.

Yeni katılımlarla halkın sayısının artmasıyla artık caddelerde yürümek oldukça güçleşti. Her şey ne kadar güzeldi! Ve güzel olması da doğaldı. Cizîra Botan böylesi güzelliğe gerçekten de layıktı. Çünkü Cizîra Botan'ın bizim için anlamı çok büyüktür. Sömürgeci zincirlerin paramparça edildiği ilk yerlerden biridir Cizîra Botan. İlk korku duvarları burada yıkıldı.

Dörtüyle geldiğimizde şehidin annesi şu konuşmayı yaptı: "Benim oğlum şehit oldu. Şehadetinden gurur duyuyorum. Hiç kimsenin üzülmemesini istemiyorum. Bu vatan uğruna ne kadar Fikretler, Mazlumlar, Agitler, Kemaller kurban olsa da yine de azdır. Biz bağımsızlık ağacını kanla sulamışız ve kanla sulamaya devam edeceğiz. İnsanın güle ulaşması için dikenine de katlanması gerekir. Bugün Fikret şehit oldu, fakat yarın bu bin Fikret getirecektir. Daha çok yiğitler bu dünyaya gelecektir. Demek istediğim, onlar bizi bitiremez. Kahraman şehitlerimizin bizden istediği tek şey, bizlerin bu vatana sahip çıkmasıdır."

Halkın oluşturduğu yürüyüş konvoyunun uzunluğu 7 km kadardı. Düşman güçleri etrafta hiç gözükmeydi. Cizîra Botan yürüyüşü düşmanın yeni korkulu bir rüyası olurken, halkımız için de direnişin azmi ve bağımsızlık aşkının en iyi göstergesi oldu.

Cizîra Botan'dan bir grup yurtsever

TC savaş uçaklarının bombaladığı Kürdistan dağlarında ÇİĞ KATLİAMI

Baştarafı 1. sayfa

kesmişti. Böylece ormanları imha edilen ve korumasız bırakılan dağlarımız bu denli vahşice ve sorumsuzca bombalar yağdırılınca, doğal afetler dizisi olarak görülen, ama aslında bilinçli bir soykırım ve doğa katliamının parçaları olan bu çığ vakaları gündeme geldi.

Türk sömürgecilerinin bu doğa tahribatı nedeniyle bir taraftan yağın karların artık Kürdistan dağlarının toprağıyla olan ilişkisi bir anlamda kesildi; kar toprakta tutunmadığından karların kayması biçiminde oluşan çığ koşulları, sürdürülen bombardımanların etkisiyle meydana gelen ses titreşimleriyle de bütünleşince, yaşanan çığ olaylarının ve ardından gelen katliamın gerçekleşmesi bir anlamda kaçınılmaz oldu.

Türk devletinin neden olduğu çığ katliamı, ormanların kesildiği ve dağların bombalandığı Kürdistan'ın hemen hemen tüm bölgelerinde yaşandı. Sürdürülen özel savaş bir kez de bu biçimde onlarca insanın katledilmesini gerçekleştirdi. Özel savaşın bir katliamı diyoruz, çünkü bunun kapsamı dışında bunu yorumlamak veya herhangi bir izahını yapmak kesinlikle olanaksızdır.

Meydana gelen çığ olaylarında en az 200 insanımızın öldüğü anlaşılmaktadır. Ayrıca en az 200 dolayında Türk askeri de çığ altında kalarak ölmüştür. Çığ olaylarına en çok şu il ve ilçelerimizin sınırları içindeki dağlık alanlarda rastlandı: Şirnex (Şirnak), Elk (Beytüşşebap), Êlih (Batman), Qabilcewz (Sason), Arvo (Şirvan), Hezo (Kozluk), Sêrt (Siirt), Xizxêr (Pervari), Qilaban (Uludere), Çel (Çukurca), Dih (Eruh), Bêdlis (Bitlis), Tûx (Tatvan), Reşadiye (Yelkenli), Çewlik (Bingöl), Bingilan (Solhan), Mazra (Elazığ), Maden, Palı (Palu), Mêrivan (Ancak), Amed (Diyarbakır), Çunguş (Çüngüş), Dersim, Pilemori (Pülümür), Gercews (Gercüş), Mêrdin (Mardin).

Ayrıca birçok yerde de adı ge-

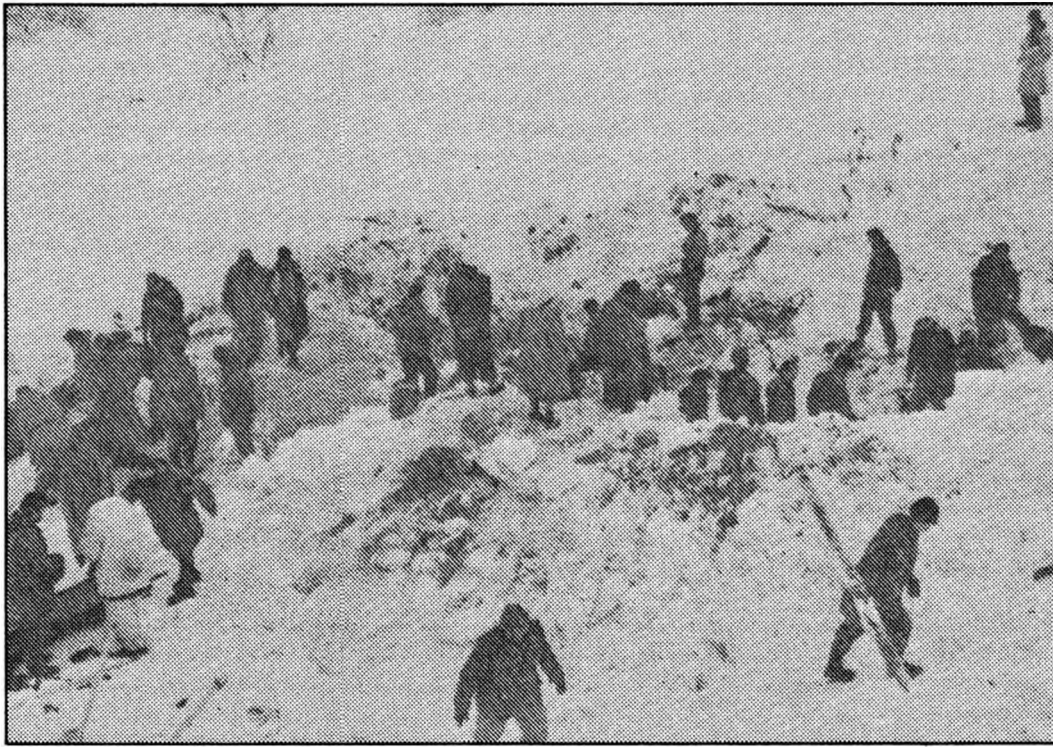
çen bu yerlerde çığ düşmesinin yanısıra il, ilçe ve köyler arasındaki yollar kapandı, kentlerin bile elektrikleri günlerce kesildi ve 10 binin üzerinde Kürdistan köyünün dış dünyayla bağlantısı yoğun ve yer yer 4 metreyi aşan kar nedeniyle koptu.

Kısaca; sömürgeci Türk devleti planlı ve bilinçli bir şekilde yaptığı bombalamalarla halkımız üzerinde katliam gerçekleştirmiştir ve bunu da sırf doğal afet olarak dünyaya yansıtmaya çalışarak, gerçek soykırımcı yüzünü gizlemeyi hedeflemiştir. Bu arada bazı burjuva gazeteleri de bu felaketin gerçek sorumlusu Türk devletinin son yıllarda Kürdistan'da yaptıklarını gözardı ederek, çığın gerillanın bir sabotajı olabileceğini bile iddia etmişlerdir. Ancak sonuç, beklediği gibi olmayarak yüzlerce askerini de çığların altında bırakarak imha etmiştir. Çağdışı Türk devletinin bu sinsi hesapları onun ne denli insanlık düşmanı olduğunu gözler önüne yeterince sererken, askerlerine ve çetelere dağıttığı yiyecek ve giyecekleri de, "Biz çığdan zarar görenlere yardım ediyoruz" adı altında lanse etmeye kalkışması onun ayrıca vurgulanması gereken sahtekarca yönüdür. Ama dünya kamuoyunun gözünü boyayabileceğini, hele Türkiye ve Kürdistan halklarını aldatabileceğini sanıyorsa, böyle bir yanlış içinde olduğunu kendisine hatırlatırız. Sömürgeci Türk devletinin sahtekarlığına ve gerçekliğine örnek olması açısından bölgedeki muhabirimizin Bêavan köyünde yaşadıklarını ve edindiği izlenimlerini olduğu gibi aktarıyoruz:

"Kim kimi kurtarıyor bir anlayalım"

Çiçeği burnundaki Şirnex, il olmanın mükaafatını yaşadığı katliamlardan sonra, çığ felaketiyle bir kez daha yaşadı.

Cumartesi günü, çığ faciasının yaşandığı köyün adı Bêavan. Gün-



Türk devletinin bu katliamını halkımız unutmayacaktır

lerden beri yol bağlantısının olmadığı köyde yaşanan bu felaketten sonra, yollar ancak açılabilir.

Bir arkadaşımın birlikte tüm hazırlıklarımızı yapmış ve yola koyulmuştuk. Ancak asfalt yoldan ayrılan yoldan köye gitmek için, araçların olmaması nedeniyle, dört saat beklemek zorunda kaldık. Cizira Botan ilçesinden toplanan gıda maddelerini taşıyan traktöre binerek, o dondurucu soğuğa rağmen, felaketin yaşandığı köye varmak, köylülerin acılarını paylaşmak ve afeti yerinde görmek için, ne ben de arkadaşım sert soğuğa aldırıyorduk. 20 km'lik yolu 2.5 saatte alabildik. Köye vardığımızda, Gabar dağında yeralan Bêavan köylülerinin o korkmuşluğunu, sarp, dar vadilerin ve kayalıkların tamamen karla örtüldüğünü gördük. 5-6 metreye varan karla kaplı Gabar dağının çağlayıp şahlanışında Kürdistan halkının başkaldırısını yaşadık. Gabar, Kürdün isyanını dile getiriyordu adeta. Karla kaplı dik yamaçlar, yalçın ve sarp kayalıklar ile görülmemiş doğa güzelliğindeki Ga-

bar dağı, nice kahramanlara bağrını açmış, nice hikayeleri bağrında gizlemiş bugüne kadar. İnsanlarına sahip çıkan, kucaklayan, ihanet etmemiş yüce Gabar...

Bêavan köyüne yakın olan bir köyden gelen çetelerin yardım malzemelerini talan etmesi vahşetlerine bir yenisini daha ekliyordu.

Ve Bêavan, cesetleriyle Gabar dağına güvenle sırtını vermişcesine adeta baharı ipe çekiyor.

Kendi toprağında doğup büyüyen bu köylülere yardımların yapılmaması, bu insanlara yapılan baskı ve zulmün ötesinde bir onursuzluktu Türk devleti için.

Ve Bêavan, diğer Botan köylülerinin olduğu gibi, koruculuğu, işbirlikçiliği kabul etmediğinden düşman köy ilan edilmiş.

Çığ felaketinden sonra yardıma koşan Kürdistanlıların, "Biz zaten Türk devletine muhtaç değiliz. Bu yurtsever köyde yaşanan bu acı olayı duyar duymaz unumuzu, soğanımızı traktörlere yükleyip yardımlarına geldik. Ve bu kötü günümüzde de acılarımızı paylaşmaya çalıştık" sözleri, ba-

na bu kavganın süreceği ve daha da alevleneceği müjdesini veriyordu.

İlk vardığımız ve çığ faciasının yaşandığı köyün komşusu olan Besikê (Koçağılı) köyü çeteleri, ki hareket halindeki özel tim araçlarının yanlarından yürüyorlardı, bana bir an buralarda bir çete devletinin olduğu veya Türk devleti güçlerinin esas olarak çeteleri korumakla yükümlü oldukları hissini verdi. Tabii gerçeğin bunun tersi olduğunu bilmeme rağmen, böyle düşünmekten kendimi alıkoyamadım.

İşte Bêavan, çığ faciasının yaşandığı, üç gün boyunca Türk devletinin sivilere yardımını engellediği, 9 evin tamamen karlar altında kaldığı, onlarca köylünün yaşamını yitirdiği ve onlarcasının hala karlar arasında kaldığı yer. Çığ felaketinden kısa bir süre önce bombalanan yerlerin ortasındaki köy. İlk çığın meydana gelmesiyle Türk karakol üsteğmeninin köylülere karşı düşmanca tavırlar ve ihmalkarlığıyla insanların yaşamlarını yitirmelerine sebep olduğu yer. Olay yeri-

ne gelen Erdal İnönü'nün geçmiş olsun dileğinden sonra köylülere, "Neden çok asker ölmüş, sivilere az ölmüş" diye sorduğu, askerlere ise, "Çığ düştüğü zaman, neden kaçmadınız?" sözlerini pervasızca sarfettiği yer.

Bêavan, yola çıkacağımız esnada bir telsiz emriyle o dondurucu soğukta hiçbir gerekçe olmadan üç saat bekletildiğimiz yerdir. Bir Türk gazetecinin dayanamayıp biriken topluluğun yanına giderek ve daha sonra binbaşı olduğunu öğrendiği kişinin yanında, "Neden bu komutan bozuntusu bizi bu soğukta bekletiyor? Bari birkaç battaniye versin de, arabamıza aldığımız ve komşu köye bırakacağımız kadın ve çocukların üstünü örtelim. Neredeyse tümü soğuktan donacaklar. Kim kimi kurtarıyor bir anlayalım" sözlerini bağırarak söylediği yer de Bêavan'dır. Ve yine, bi bayan gazetecinin Cizira Botan merkezine varmadan önce Qesrik boğazında askerler tarafından bekletilip kontrole tabi tutulduğu anda askerlere, "Neden bizi bekletiyorsunuz. Biz gazeteciyiz. Olay yerinden geliyoruz. Bizi getiren araba bile resmi bir araçtır" diye kasedettiği topraklar da Bêavan'dır. Bayan gazetecinin bu sözleri, onun, bu topraklardaki Türk askerleri ve özel tim elemanlarının Türk gazetecilerine, "Şerefsiz Türk basını" dedikleri ve onlara hitap tarzının bu olduğunu bilmediğini gösteriyordu. Duymamış olmalı. Bu topraklara ilk defa geliyor olsa gerek.

Bir araçla döndüğümüzde, bizimle beraber olan ve üç aileden sağ kurtulan 6 aylık bir bebek, üzerindeki kask ü sor ü zer (yeşil-kırmızı-sarı) kazağı içinden bize gülcükler dağıtıyordu. Afetten sağ kurtulan annesine, "Sizin köyde korucu var mıydı" diye sorduk. "Na bavo na, Xûde neke" (Yok babam yok, Allah göstermesin) yanıtını aldık. Böyle bir felaketi yaşayan diğer bir ananın, e- lindeki çuvaldan çıkartıp bize uzattığı ekmeğin neyi ifade ettiğini ise herhalde izah etmeye gerek yok...

Kürdistan'da uçak bombardımanları ve çığ üzerine basına ve kamuoyuna açık mesaj

Son günlerde üst üste meydana gelen çığ düşmesi olayları, TC'nin Ocak ayı başlarından itibaren Kürdistan dağlarına yağdırdığı bombardımanların bir sonucudur. Türk devleti bundan önceki yıllarda Botan alanındaki ormanları ateşe vermekle Kürdistan doğasını tahrip etmiş ve bu yıl da yoğun bombardımanlarla bu tahribatını resmen bir savaş ilanına dönüştürmüştür.

Bu yıl Kürdistan'da yaşanan şiddetli kıştan yararlanarak savaş uçaklarını devreye sokan Türk devletinin gerillayı darbeleme amacı başarısızlıkla sonuçlandı. Şiddetli bombardımanların oluşturduğu titreşim dalgaları, Kürdistan'ın sarp dağlarındaki karları yerinden sökülüp çığa sebebiyet verdi. Peşpeşe meydana gelen çığların düşmesi tesadüfî değildir.

Türk devleti, ARGK gerillalarının etkin baskın eylemlerinden korunabilmek amacıyla karakol, tabur vb. askeri yerlerini sarp kayalıkların yamacına ya da uçurumların dibine kurmaktaydı. Önceki yıllarda da sert kışlar yaşanmasına rağmen, Kürdistan dağlarının sık ormanlarla kaplı olması ve çığ oluşturacak kadar şiddetli titreşim dalgalarının olmaması sebebiyle bu tür durumlar ya yaşanmamakta ya da nadiren küçük çaplı yaşanmaktaydı. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesi ve dağlarımızı yerleşen ARGK gerillalarının düşmana etkin darbeler vermesiyle birlikte, Türk devleti Kürdistan doğasına imha temelindeki yönelimini doruklandırdı. Ormanları ateşe vererek ve keserek, araziye korumasız bıraktı. Bombardımanların oluşturduğu güçlü ses dalgala-

rı da karları yerinden söktü ve bu karları tutacak ağaçlar da olmadığından çığ büyük çapta ve üst üste oluşmaya başladı. Çünkü çığ düşerken bombardımanlar hala devam ediyordu.

Dolayısıyla çığ olaylarında yaşamını yitirenlerin tümünün yegane sorumlusu ve sebebi Türk devletidir. Ve elde edilen bilgilere göre çığ altında ölen askerlerin sayısı devletin açıkladığı rakamların çok daha üstündedir. Türk devleti önceden beri karakol ve taburlarında bulunması gereken sayının en az birkaç katı askeri güç bulundurmakta ve bu fazla güç bulundurma nizami olmadığından kamuoyundan gizlenmekteydi. İşte şimdi karakol ve taburlarda ölen askerlerin gerçek sayısını verdiği taktirde bu durumun açığa çıkacağını ve iç yüzünün teşhir olacağını iyi bilmekte, bu nedenle sayıyı en asgari rakamlarla yansıtmaktadır. Gerçek sayı ise bulundurduğu gayri nizami güçle orantılı olarak belirlenen sayıdan çok daha fazladır.

Yeni hükümet ikide bir "halka şefkat" göstereceklerini propaganda ederken, bu yaşanan olaylarla "şefkat"ın esasen halkımıza yönelik bir savaş ilanı olduğu gerçeği de, bir kez daha doğrulanmış oldu.

Çığ altında onlarca köylü kalmış olmakla beraber devletin kurtarma ekipleri, öncelikle askerleri kurtarmak ve karın altından çıkarmakla uğraşmış, helikopter ve grayderler bunun için çalıştırılmış, halkın kurtarılması ise tali plana bırakılmıştır.

Düşman, halkımızın dürüstlüğüne, iyi niyet ve yardımseverliğine bir kez daha fırsatçı tarzda kul-

lanarak, köylüler kar altında olduğu halde, kar altında akrabalarının var diyerek, onu katletmekle görevli olan Türk askerlerinin cesetlerini kar altından çıkarmak için geceli-gündüzlü çalıştırmıştır. Kürdistan insanlarına kurşun sıkan Türk askerleri, halkımızın bu büyük özveri, yardımseverlik ve insancılığı karşısında bir kez daha durup düşünmeli, kimin uğrunda, ne için insanlarımızın öldürülmesinde kullandıklarını farkına varmalıydılar.

Türk devletinin halkın kurtarılmasını tali plana bırakarak kendi bombardımanlarıyla sebebiyet verdiği asker ölümlerini çıkarma çabası da onun askerlerine verdiği önemden değil, bu katil konumunu Türkiye halkından bir nebze olsun gizleyebilmek içindir. Ve devletin onca maddi imkanı olmasına rağmen, "çığdan zarar görenlere yardım" adı altında, Türkiye'den ta Avrupa'ya dek başlattığı para toplama kampanyası da onun ne denli fırsatçı ve tüccar kafalı olduğunun göstergesidir. Ölenlerin cesetleri üzerinde halkın malını ve parasını talan edip zenginleşme sahtekarlığıdır. Yoksa özel savaş, özel tim ve kontr-gerillaya sınırsız para harcama yetkisi verecek kadar kendini zengin gören TC'nin, yıkılan birkaç tabur ve köyün inşası için halkın cebine bu denli gözükarak saldırması bundan başka bir amaçla değildir. Ve daha önceki "Varto depremi afetzedeleri"ne, "Kuzey Irak Kürtleri"ne yardım toplama deneyimlerinde olduğu gibi TC'nin toplanan yardımları halka büyük oranda vermediği, çok cüzi bir miktar dışında halk için kullanmadığı, aksine kendi bankalarına yatırıp devlet kasalarını alabildiğine şişirdiği ve kaynak başındaki birçok asker-bürokrat çevrenin bu yar-

dımlarla köşeyi döndüğü gerçeği görülmüştür.

İşte Türk devletinin halka ve insanlığa düşmanlığı ilke edinen ahlaksızca tutumunun iyice bilinmesi ve Kürdistan halkına karşı resmen bir savaş ilanı olan haksız özel savaşın vahim sonuçlarının bilince çıkarılması bunun için gerekmektedir.

Hükümet ve devlet çevreleri bir yandan "halka şefkat" politikasından söz ederken, bir yandan da "Baharda bir tekini sağ koymayacağız" tehditleri savurarak Kürdistan'a habire askeri yığınak yapmakta ve bombardımanlarla bu tamamlanmak istenmektedir.

Ancak PKK önderliğinde onurlu direnişi yaparak, görkemli serhildanlarla ulusal kurtuluş ve özgürlük yolunda ilerleyen halkımız, düşmanın özel savaşına karşı en vahşiyane baskı, işkence ve sürgünlere nasıl direndiyse, bundan böyle de düşmanın Kürdistan'ı insansızlaştırma ve katletme politika ve uygulamalarına karşı direnişi yükselterek sürdürecektir. Bunu ne bombardımanlar, ne katliamlar ne de tehditler önleyebilecek, kazanan mutlaka mücadelede dirilen halkımız olacaktır.

Türk devletinin sebebiyet verdiği çığların altında kalarak yaşamını yitiren cefakar köylülerimiz için Kürdistan halkına başsağlığı dileriz.

- Kahrolsun Kürdistan doğasını ve insanlarını katleden sömürgeci Türk devleti!

- TC'nin halkımıza karşı resmileştirdiği savaş ilanına karşı mücadeledede örgütlenelim ve Kürdistan Ulusal Meclisi'nin inşasında yer alalım!

- Yaşasın halkların kardeşliği ve özgür birliği!
10 Şubat 1992 / ERNK Avrupa Örgütü

İzmir'den Ankara'ya "ÖLÜM YÜRÜYÜŞÜ"



İzmir'den Ankara'ya yürüyüşen Türkiyeli emekçiler

Berxwedan Haber Merkezi

İzmir belediye işçileri yaklaşık olarak bir aydır Ankara'ya doğru başlattıkları yürüyüşlerini sürdürüyorlar. 280 belediye işçisini bu ağır kış koşullarındaki kar ve tiyeye rağmen yollara düşüren etken, geçen yılın Nisan ayı başlarından Aralık ayına kadar olan süre içinde belediye çalışanları üzerindeki uygulamalardır.

Nisan ayından itibaren maaşları zamanında ödenmeyen, ikra-

miye ve fazla mesai ücretleriyle birlikte biriken alacakları 12 milyar Türk Lirası'na ulaşan belediye işçileri, önce saatlerle daha sonra günlerle ifade edilecek tarzda birçok kez iş bırakma eyleminde bulunarak, alacaklarını ve diğer haklarını elde etmeye çalıştılar. 26 Ağustos'ta İzmir belediye işçilerinin başlattığı ve 10 gün süren hak alma direnişini bahane ederek 340 işçiyi tazminatsız işten çıkaran İzmir-Anakent Belediye Başkanı Yüksel Çakmur, tüm girişimlere rağmen işçileri tekrar işe almadı. Ardın-

dan işçiler, tüm yasal yollara baş vurdular, fakat sonuç alamadılar. Yasal yol olmadığını ve yasal yol diye tabir edilen yolların birer çıkamaz sokak olduğunu bir kez daha kavrayan işçiler, mücadeleyi kendi özgüçlerine dayanarak yürütmek gerektiğinin bilinciyle Ankara'ya doğru bir protesto yürüyüşünü başlattılar.

Yürüyüş kararının alındığı günlerde, bu eylemi desteklemek amacıyla İzmir'deki tüm belediye işçilerinin bir günlük oturma eylemi yapmaları önerileri de vardı. Ancak sarı sendika yöneticileri bi-

reysel çıkar kaygılarıyla buna engel oldular. Desteksiz bırakılan işçiler, buna rağmen inisiyatiflerini ortaya koyarak, 7 Ocak günü yürüyüş eylemlerini başlattılar.

Bizzat eylemde yeralan biri tarafından "Ölüm yürüyüşü" diye adlandırılan bu eyleme başlayan işçilerin talepleri, sadece tekrardan işe alınmaları değildir. Haklarını elde etmenin yanı sıra tazminat hakkını ve iş güvencesini yadsıyarak kendi kapsamına alan iş sözleşmesinin 13. ve 17. maddelerinin kaldırılması, işçi ve emekçilerin bayramı olan 1 Mayıs'ın yasallaştırılması, Anti-Terör Yasası'nın iptal edilmesi, işçi ücretlerinden kesilen zorun-

lu tasarruf ve konut fonu uygulamasına son verilmesi, yine Ankara-Keçiören ve Mamak, Amed-Farqin (Silvan) ile İstanbul-Kartal belediyelerinde işten atılan 900 civarındaki belediye işçisinin ve işçi temsilcilerinin derhal işe alınması talepleri de vardır.

Yürüyüşte, işçilerin aileleri de aktif olarak işçileri destekliyorlar. İşin en garipten yönü ise İzmir belediye işçileri binlerce kilometrelik yolu katederken, Türkiye genelinde bu konularla ilgili çevrelerin seyirci kalmalarıdır. Demagogileriyle işçi sınıfının savaşımdan ve sorunlarından dem vuranların, ne hikmetse gırları bile çıkmıyor.

İzmir belediye işçilerine, yine yoğun baskılar ve çok zor koşullar içinde olan Kürdistan işçilerden dayanışma ve direniş mesajları gitti. Diyarbakır Köy-toks İşçileri ise dayanışmalarını yaptıkları yürüyüşlere kadar ulaştırdılar.

Öte yandan İstanbul, İzmir, Adana gibi Türkiye kentlerindeki Kargo işçilerinin direnişi de yayılarak sürüyor. Kargo işçilerinin 6 Ocak günü İstanbul'daki üç aktarma merkezinde -Altunizade, Levent ve Topkapı- başlattıkları onurlu direniş, polisin çeşitli saldırılarına ve işverenin çeşitli komplolarına rağmen yayılarak devam ediyor.

**Türk ordusundaki Kürdistanlılar!
Türk devleti analarınızın,
kardeşlerinizin üzerine
kurşun yağdırırken,
onlara askerlik yapmanız suçtur!
Askerlikten firar edin;
halkınızın öz ordusu ARGK'de
onurlu yerinizi alın!
ERNK-ARGK**

Sömürgeci üst düzey yetkililerin katliam planları

ŞOVEN KİŞKİRTMALAR BOYUTLANIYOR

Son dönemlerde cezalandırılan TC polislerinin cenaze törenleri şovenizmi kişiktirme gösterilerine dönüştü. 7 Şubat günü, doğrudan faşist devlet yetkililerince organize edilen İstanbul, İzmir ve Adana'daki aynı amaçlı gösterilerde, "Kana kan, intikam intikam", "Polis silah değil yetki istiyor", "Mecliste PKK istemiyoruz", "Polisin düşmanı, insan hakları", "Bize yetki verin, PKK'yi ezelim" sloganları atıldı. Adana'daki gösteride, "Terörist basın" sloganını atan faşist polisler, 3 gazeteciyi hastanelik edinceye kadar dövdüler.

Atılan sloganlardan da görüldüğü gibi, sömürgeci-faşist rejimin en üst yetkililerinden en alttakilere kadar hakim olan faşist saldırganlıktır. Şimdi amaç, yapılan bu gösterilerle şovenist saldırganlığı tüm topluma yaymak, Türk halkını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı devletin yanında yer almaya zorlamak ve halklarımız arasındaki güven, kardeşlik duygularını tamamen ortadan kaldırarak hem Kürdistan ve hem de Türkiye halkını birbirine düşman etmektir.

Kürdistan'da savaşın boyutlanması ve gittikçe daha fazla halkımızın kanına giren cani Türk ordu mensupları ve polislerinin, ARGK'nin silahlarından çıkan intikam kurşunlarıyla cezalandırılması Türk devletini iyice paniğe sokmuştur. Kendi gerçek yüzünü gizle-

mek, Kürdistan'daki katliamlarını Türkiye halkından da gizli tutmak ve bu temelde kendine meşru zeminler oluşturmak amacıyla son dönemlerde, çirkin bir şovenizmi körüklemeye çalışmaktadır. Devletin en üst düzey yetkililerinin yönlendirimiyle örgütlenilen, Kürdistan'da yaptıklarının cezasını alan ordu mensupları ve polisle-



Faşistler hangi intikamın peşinde?

rin aile çevreleri gösterilere yöneltilecek, Türkiye kamuoyu şovenist şiarlarla aldatılmak istenmektedir. Örgütlenilen subay ve polis aileleri, TC Cumhurbaşkanı T. Özal, "yeni Türkes" Ecevit ve Türkes gibileri başta olmak üzere Türk devletinin en üst düzeydeki yönetici ve temsilcilerinin direktifi ve yolgöstericiliğinde şovenist hareketlere kaldırılmakta, gerçekleştirilen "göste-

rilerde" en çirkin bir tarzda "intikam yeminleri" içtirilmektedir. Pratikte gerçekleşen Türkiye ve Kürdistan halklarının eşit ve özgür birliğinin önünü almak, iki halkın özgürlük ve bağımsızlık davasını kana boğmak ve halklar arasında güçlenmekte olan kardeşlik bağlarını koparmak için Türk devletinin bu yöneme yönelmesi en başta Türkiye halkı

ptmaya koyulmaktadır. Türkiye ve Kürdistan halklarının en değerli evlatlarını katleden canilerin öldürülmesinde sesini yırtarcasına yükselten ve kendine demokrasitlik yaftasını yapıştıran çevreler, ne hikmetse tersi olaylar karşısında her zaman suskun kalmayı tercih etmeye devam etmektedirler. Bu denli utanmazlığa şahit olmak hayret verici olsa gerek.

Şu çok açıktır ki, insan haklarının zerresinin olmadığı, her türlü insan haklarının pervasızca çiğnendiği, faşist yasaların demoklesin kılıcı misali insanların başları üzerinde sallandığı Türkiye'de, insanlık ve insanlığın gelişimi adına olumlu bir olgudan söz etmek mümkün değildir. Türk sömürgecileri, ilhamını dedelerinin katliamcı tarihi mirasından aldıkları, "bize göre demokrasi",

"bize göre insan hakları" ve benzerini diyen kanlı rejimlerini sürdürebilmek için, yeni dönemde de katliamlara ve vahşiyane girişimlere yönelmişlerdir. Bugün uygulanan katliamlar, geçmişte atalar Osmanlıların hükmettiği topraklar üzerinde yapılanlardan çok daha kapsamlı ve zulmün en kirli ve zalimcesidir. Bir halkın toptan katledilmesinin planları yapılıyor. Geçmiş dönem miraslarına dayanan bu planlar en vahşi biçimde peyder pey hayata geçirilip, günümüze kadar getirilmiş ve bugün daha da tırmandırılmak isteniliyor.

Kürdistan halkının özgücü etrafında kenetlenerek mücadelesine yerinden sökülemez mevziler kazandırması karşısında tam bir çıkmaza giren Türk devleti, can simidi diye katliamlara ve şovenizme sarılarak "intikam yeminleri"yle halkların kardeşliğine hançer saplamak hesaplarıyla halkları tehdit etmektedir.

Yüzlerce kişiyi işkencelerde vahşice katleden, binlerce kişiyi sakat bırakan Türk sömürgeciliğinin, bugün cinayet öğelerinden hesap sorulurken, kanlı rejimlerinin altın alta planladığı hesapları da defşire olmaktadır. İnsanlarımız üzerine salınan katiller sürüsü ordu mensupları ve polisler, daha çok işkence yetkisi ve daha çok katliam yetkisi şiarları yükselterek, yapılan katliamları az bulmakta ve bunlara kılıflar geçirilmektedir. Bu tarz, insanlığın tanıklık ettiği son vahşet örneklerindendir.

Gerçekleştirilen şovenist gösterilerle, sanki Türkiye ve Kürdistan'da insan hakları varmış gibi bir izlenim yaratılarak, yeni katliamlara zemin hazırlanmak istenmektedir. Yoksa 12 Eylül rejimiyle hızlandırılan devlet terörü faaliyetleri ve çapul sürüsü "güvenlik güçleri"ne verilen sınırsız yetkiler olduğu ve tam donatıldıkları bilinmektedir. Ve bunlar hala daha da artan boyutlarda sürdürülmektedir.

Bir insanı canı istediğinde öldüren ve kendisinden hiç kimşenin hesap soramadığı TC "güvenlik güçleri"nin, demokratik kurum ve kuruluşları da hedef göstermeleri ise ileriye yönelik hesapların bir parçası olmaktadır. Kayseri'de başlatılan şovenist dalgalar, Adana ve İstanbul'da yapılan şovenist dalgalarla pekiştirilmek isteniyor. Sivil halk katledilirken sus-pus kesilen şoven Türk basını da, katil sürülerinin bu ırkçı, kafatasçı eğilimlerine haklılık kazandırma telaşıyla, yetkililerinden daha kapsamlı katliamların yapılmasını talep etmektedir. "İntikam" diye bağırarak çapul takımlarının, her gün bir iki insanımızı katletmeleri karşısında seslerini çıkartmayanlar, çirkin gösterileri yürekten destekleyerek, ne denli insanlığın yüzkarası olduklarını açıkça gözler önüne sermektedirler.

Kayseri, Adana ve İstanbul'da yapılan şovenist gösteriler, halklarımızın kardeşliğine asla ket vuramayacaktır.

... İnsan hakları ve demokrasi demagojisi...

Mêrdîn'de yeni bir katliam girişimi

Mêrdîn (Berxwedan): 15 Şubat'ta Mêrdîn merkeze bağlı Qurdîsê bat günü saat 09.00 sıralarında (Yardere) köyüne gelen 50 civarı

rında TC çapulcu ordu birliği, köyü kuşatarak ellerinde bulunan bir listeye göre çok sayıda köylünün isimlerini okuyup karakola götürüleceklerini belirttiler.

Köylüler buna karşı çıkarak askerlerin köyden çekilmesini isteyince, sömürgeci devletin askerleri köylülerle rastgele taramaya başladılar. Köylülerin düşmanın bu alçakça eylemine sessiz kalmayıp anında cevap vermesiyle, köy bir anda savaş meydanına döndü. Köylülerle sömürgeci devletin askerleri arasındaki çatışma bir saat kadar sürdü. Köylülerin kararlı direnişi karşısında düşman askerleri köyü terk etmek zorunda kaldılar. Çarpışmada 13 yaşındaki kız çocuğu Mahfuze Çapar ağır yaralanırken, 3 düşman askeri de atılan taşlarla yaralandı.

Köy terkeden TC'nin çapulcu askerleri, aradan daha yarım saat geçmeden tekrar köye döndüler. Daha büyük bir kuvvetle köyü kuşatan düşman askerleri evleri tek tek aramaya başladılar. Durumdan haberdar olan Kürri-ka Çeto (Aytepe), Dara (Oğuz), Qesrika Ehmedê ve daha birçok köy, Qurdîsê köyü ile dayanışma amacıyla köye doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşe katılan binlerce kişi köye vardıklarında, köyü ablukaya alan düşman askerlerinin barikatıyla karşılaştılar. Köy girişinde durdurulan binlerce köylüye düşman yüzbaşı, "Geri dönmezseniz ateş açarız" tehdidinde bulundu. Bu tehdide halk da, "Köyü boşaltmazsanız direniş sürecektir" yanıtını verdi. 4 saat boyunca süren sert tartışmalar sonucu düşman askerleri, halkın kararlı direnişi karşısında telsizle yeni takviye birlikleri istedikler.

Sömürgeci devlet askerlerinin yardımına bir binbaşı komutasında çok sayıda asker geldi. Binbaşı da tehditleri tekrarladıktan sonra, halkın kararlılığını görünce, Aytepe Köyü Muhtarı Zeynettin Okay (50), Aytepe Köyü Heyeti Azası İsmail Oktay (70) ve yine aynı köyün heyeti azası Beşir ... (50) adlı köylülerini yanına çağırarak kendine siper etti. Ardından düşman binbaşı, "Beşe kadar sayacağım, dağılmazsanız hepteniz kurşuna dizeceğim" tehdidini savurarak "bir, iki, üç ..." diye saymaya başladı ve "beş" dedikten sonra askerlere, önce "çok" emrini verdi sonra "ateş" diye bağırarak.

Bu vahşi ve alçakça saldırı sonucunda Seyfettin Kotçak (15), Ali Ömür (70), Abdülselem ... (15), Abdülhakim ... (20) ve Bedriye ... (8-10 yaşlarında kız çocuğu) adlı yurtseverler katledildiler. 5 yurtsever de yaralandı. Yaralanan yurtseverlerden 2'si Amed ve 3'ü Mêrdîn'deki hastanelere kaldırıldılar.

Katliam sonrası gerginliğin daha da tırmadığı, ismini öğrenemediğimiz başka köylerin de yürüyüşe geçtikleri ve olay yerine gitmek isteyen Mardin Milletvekili Ali Yiğit ve basın mensuplarının engellendiği bildirildi. Haberler daha geniş anlatımını ve sonuçlarını gelecek sayımızda vereceğiz.

Nisêbin (Berxwedan): 12 Şubat'ta 13 Şubat'a bağlayan gece, ARGK şehir gerillaları şehir merkezinde bir polis otosunu otomatik silahlarla taradılar. Gerillaların açtığı ateş sonucu polis otosu duvara çarparak infilak etti. Gazetemize ulaşan kaynaklardan birisine göre araçta bulunan 5 polis de öldüğü, bir ikin-



Halkımız şehitlerine gururla sahip çıkıyor

Foto: Berxwedan

ci kaynak ise bir polisin öldüğü diğer polislerin yaralandığı biçimindedir. Haberi gelecek sayımızda ayrıntılarıyla vereceğiz.

Amed (Berxwedan): 15 Şubat günü saat 11.30 sularında şehir

merkezindeki Demir Otel'i önünde kontr-gerilla elemanları yurtsever Ahmet Beyhan'ı katlettiler. Öğretmen olan Ahmet Beyhan yurtseverliği nedeniyle 3 kez sürgün edilmiş ve en son olarak da

Çankırı'ya sürgün edilmişti. Yurtsever Ahmet Beyhan 3 kez gözaltına alınarak yoğun işkencelere maruz bırakılmıştı. Aslen Midyat'ın Zaxûran köylerinden olan Ahmet'in Kürt dili üzerine araştırmalar yapan dilbilimci olduğu da belirtilmektedir. 22-28 tarihli Yeni Ülke gazetesine yaptığı bir açıklamada, kontr-gerillanın kendisini öldürdüğünü belirten ve "Sömürgecilerin bu alçakça emellerine karşı halkın hizmetindeyim" diyerek direnişçi tavrını ortaya koyan Ahmet Beyhan, kontr-gerillanın bu alçakça saldırısı sonucu şehit oldu. Haberi gelecek sayımızda ayrıntılarıyla vereceğiz.

Mehsert (Berxwedan): 14 Şubat günü akşam saatlerinde Mehsert'e bağlı Golê (Göllü) köyünde ARGK gerillaları ile TC ordusu arasında bir çarpışmanın meydana geldiği bildirildi.

Kirli savaşın bir başka boyutu: PSİKOLOJİK SAVAŞ

ARGK gerillalarından darbe üzerine darbe alan ve her gün yeni bir mevzi kaybeden Türk sömürgeciliği, ayakta kalabilmek için terörü tırmandırmaktan başka yol ve yöntem göremiyor. Kürdistan halkının meşru mücadelesini boğmaya yönelik bu katliamcı tavra karşı, ulusal kurtuluşçu devrimci şiddetin geliştirilmesi de kaçınılmaz olmaktadır. Sömürgeci Türk devleti, son dönemlerde tırmadığı katliamlarla birlikte psikolojik savaşı da tırmandırıyor. Tek başına terörle sonuç alamayacağını bildiğinden, terörüne haklı gerekçeler yaratmaya ve bunları halkı depolitize etme temelinde başarmaya çalışıyor.

Psikolojik savaş yöntemleri çeşitlidir. Savaşın karşı cephesinde moral çöküntüsü yaratmak için her türlü yol ve yöntemin kullanılmasıyla yürütülür. Basındaki yalana dayalı haberler de bunun önemli bir parçasıdır. Zaten bu, savaşta karşı güç fiziki darbe indirmekten yalana dayalı haberlerin üretilmesine kadar uzanır. Örneğin: "500 PKK'lı Cudi'de öldürüldü" haberi, sömürgeci Türk devletinin başvurduğu kirli özel savaşın önemli halkalarından biridir. Düşman, başvurduğu bu taktikle gerçeğini gizleyerek mücadelemiz karşısında yarattığı hayali başarı imajlarıyla, halkı öncüye karşı güvensizlik içine sürüklemeyi hedeflemektedir. Halkı ya da devrimcileri etkilemeye yönelik propagandaların temeli, yalan ve demagojilerden ibarettir. Yalan ve demagojiler üzerinde inşa edilen senaryolarla devletin güçlüğünün, karşı cephenin güçsüzlüğünün propagandası yapılır. Bununla amaçlanan ise, güven bunalımı yaratarak psikolojik üstünlüğü elde etmektir. Hüriyet ve benzeri burjuva gazetelerinde son günlerde yer alan haberlerle de hedeflenen budur.

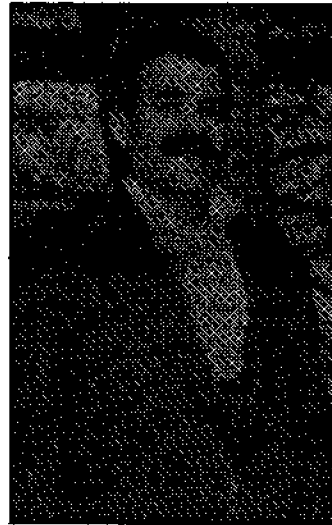
Kışın başlamasıyla birlikte Kürdistan'ın köy ve kentlerinde operasyonlara girişildi. Hiçbir başarı elde edilememesine rağmen, militarist operasyonlar çarpıtılarak ve sansasyonel içeriğe kavuşturularak kamuoyuna sunuldu. Gerilladan aldığı ciddi darbeleri gizlemeye çalışan TC, Kürdistan'da değişen yönellik hava bombardımanları paralelinde basın-yayın kurumlarını da harekete geçirerek, bunlar vasıtasıyla tam bir psikolojik savaşın içine girdi. Açık ki, böylece, moral bulmak istedi. Oysa herkes biliyor ki, gerçekler bunun tam tersidir. Gerilla karşısında varlık gösteremeyen Türk ordusu, önemli kayıplar vermiştir. Geliştirdiği katliamlara halkımızın cevabı çok sert ve net olmuştur. Kaybeden kendisi olmasına rağmen MİT denetimindeki gazetelerle gerillaya darbe vurduğunun iddiasını yayıp durdu. Türk burjuva gazetelerinde son dönemlerde yoğunlaştırılan psikolojik savaşla, tamamen halkın psikolojisiyle oynamayı hedefleyen düşman, Önderliğe de alçakça saldırılar yöneltilmekte, olmadık yalanlarla karalamayı denemektedir. Kısaca, halkın moralinin bozulmasını sağlamak için her şeyi yapmaktadır. Katliamların tırmandırılması da aynı amaçlıdır.

Halkımız bugün artık fiili olarak savaşta yerini almaktadır. Türk devletinin bu yönlü çabaları bu nederle gelişmeler içinde olan halkımızı artık etkilemiyor. Ama yapılanlarla neyin hedeflendiği yine de yeterince bilinmelidir. Gerçek şu ki, Türk burjuva basını tamamen özel savaşın hizmetindedir, sömürgeci sistem günlük olarak geçirdiği sarımsımlarla çatırdamaktadır ve kaybedilen mevziler psikolojik propaganda metodlarıyla inkar edilmek istenmektedir. Tüm bunlar su yüzüne çıkmıştır. Öyleyse halkımızın, her gün biraz daha geliştirilmek istenilen kontr-gerilla cinayetlerine karşı daha örgütlü ve tedbirli olması gerekmektedir. Sivil savunma birliklerini de içeren her yönlü örgütlülük geliştirilmelidir. Kısa süre içinde kontr-gerilla elemanı caniler açığa çıkarılarak işlevsiz bırakılmalıdır. Düşman politikaları ne olursa olsun, bunları boşa çıkaran bir zenginlik ve yaratıcılık yakalanabilmeli ve bu kirli özel savaş, düşmanın kendisini vuran bir silaha dönüştürülmelidir.

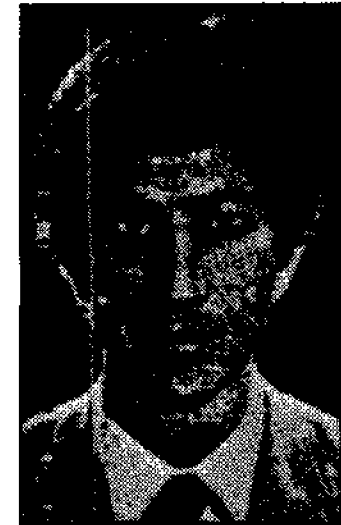
Gerilla fırtınasına tutulmuş Türk ordusunun kendisini bu fırtınadan kurtarması imkansızdır. "Baharda taş üstünde taş bırakmayacağız" tehditlerine gerilla ordumuz devrimci şiddetle karşılık vererek, bu insanlık utancı enkazın tarihin çöp sepetine atılmasını sağlayacaktır. Ordumuz ve halkımızın engin bir direniş potansiyeli ve sekiz yıllık savaş deneyimleri vardır. Dünyanın ilgiyle izlediği bu savaşta tarafların durumu ortadadır. Açık ki, kaybedecek olan sömürgeci Türk devleti olacaktır. Bugün artık Kürdistan halkını tanımlayan kavramlar vardır. Bunlar işgal, katliam, sürgün ve işkence gibi uygulamalar karşısında yılmama, serhildan ve direniş gibi kavramlardır. Kürdistan halkı artık acılı günlerinde bile mateme bürünmüyor. Her günü yeni bir acıyla dolu olmasına rağmen, köleliği ve acıları kader olarak kabul etmeyerek, direniş içinde bir yaşamı gelenek olarak sürdürmeye devam ediyor. Halkımızın bugün ulaştığı düzey, ülkenin bağımsızlığını garantilemeye giden ve insanlığa kendini kabul ettiren bir düzeydir. Ama bu uğurda yapılacak daha çok şeyin olduğu da bir gerçektir.

TC devleti kirli özel savaşı sürdürüyor: İKİ SİVİL CAN DAHA KATLEDİLDİ

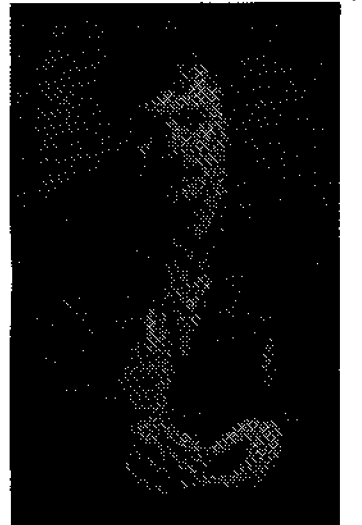
"Mahkemelere iş bırakmama" artık TC'nin ana ilkesi / Mahkemeler ve savcılar bundan böyle sadece devlet personelleri hakkında yapılacak suç duyurularına bakabilecekler / Diğer suç duyurularıyla "ölüm mangaları" ilgilenecek



Necim Yarıcı



Oktay Nobari



Metin Elçeki

Berxwedan Haber Merkezi

Türk devleti katliamlarını resmileştiriyor. "Güneydoğu ve İstanbul Güvenliği" toplantılarında bunun temelleri atıldı. Devletin en üst düzeydeki yetkililerinin İstanbul Hilton Otel'i'nde sabaha kadar sürdürerek yaptıkları toplantının sonrasında, yeni bir güvenlik politikasının tespit edildiği duyuruldu. Sömürgeci faşist devletin en yetkili ağızlarının bu konuda yaptıkları açıklamalardan anlaşılan kısaca şunlardır: "Mahkemelere" artık "iş" bırakılmayacak, mahkemeler ve savcılar bundan böyle sadece devlet personelleri hakkında yapılacak suç duyurularına bakabilecekler, diğerlerine ise "ölüm mangaları" bakacaklar.

Tüm bunlar anında infaz demektir. Sömürgeci Türk devletinin "şefkat" ve "şeffaflık" adı altında pratikte uyguladığı politikanın gerçek karakteri böylece daha iyi netleşmiş oluyor. Zaten başından beri uygulanan da bunun kendisidir.

Nisêbin (Nusaybin), Êlih (Batman), Çewlik (Bingöl), Amed (Diyarbakır), Şemrex (Mazıdağ) ve daha birçok Kürdistan kentinde gerçekleştirilen katliamların benzerleri kontr-gerilla elemanlarınca tırmandırılarak sürdürülmektedir. 2 Ocak'ta özel savaşın ölüm mangaları yine "görev" başındaydı.

Nusaybin Yeni Turan Mahallesi'nde bir yapı kooperatifinin toplantısından dönen Türkmen

asılı Oktay Nobari adlı dış doktoru, 2 Ocak günü saat 13.15 sıralarında kentin en işlek caddelerinden olan Lozan Caddesi'nde kontra elemanlarınca katledildi. Katilin, Hezex (İdil) nüfusuna kayıtlı Mustafa Demirel adlı kontra elemanı olduğu tespit edildi.

Türkmen asılı Oktay Nobari İran'dan mülteci olarak gelmiş ve Diyarbakır Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olmuştur. Nisêbin'de diş doktorluğu yapmaktaydı. Belirtilen saatte evine gitmek isterken Lozan Caddesi'nde karşı taraf

tan gelen Mustafa Demirel'in saldırısına maruz kaldı. Katilin ateşe başladığını gören halktan insanlar hemen harekete geçerek, yakalamak amacıyla onu çembere aldılar. Rastgele sağasola ateş etmesine rağmen, Adnan Semir adlı bir şahıs onu yakalamayı başardı ve kaçma çabalarını boşa çıkarır. Saldırıya uğrayan Oktay Nobari olay yerinde yaşamını yitirirken, bu arada cad-

denin karşı tarafında duran iki kontranın da arkadaşlarının yakalandığını görünce, halkın üzerine ateş açarak kaçtıkları görüldü. Caddenin karşı tarafında durdurdıkları araçlarının içinde olayı izleyen TC'nin resmi polisleri de, caninin halkın elinden kurtulamayacağını anlayınca müdahalede bulunarak halkın elinden zorla aldılar ve götürdüler.

Sömürgeciler ertesi gün katil M. Demirel'i mahkemeye çıkardılar. Olayın bir kontr-gerilla olayı olduğunu örtbas etmek için adı bir vaka olarak ele aldılar ve böylece alçakça katliamlarına kuliflar geçirmeye çalıştılar. Olay esnasında halkın üzerine ateş ederek kaçan iki kişinin durumu ise tamamıyla hasır altı edildi. Görgü tanıkları, köşede araç içinde bekleyen polislerin de cinayetin işlenmesinde görevli olduklarını, katilin zorlukla karşılaştığı halinde müdahale amacıyla beklediklerini belirtiyorlar. Bundan da bu cinayeti planlayanların TC devletinin polislerinin kendisi olduğu daha netçe anlaşılıyor.

Bu olayın üzerinden daha dört gün geçiyordu ki, kontr-gerilla elemanları, bu kez de yine Nisêbin'de 6 Ocak akşamı saat 16.30 sularında taksii şoförlüğü yapan Necim Yarıcı adlı bir yurtseveri katlettiler.

Yurtsever Necim Yarıcı'ya telefon eden bazı karamık şahıslar, yakın bir akrabasının çok ağır hasta olduğunu söyleyerek, ondan belediye parkına gelmesini isteler. Taksisiyle belediye parkına gidince kontraların tuzağına düşer. Kafasına ve vücudunun muhtelif yerlerine sıkılan kurşunlarla olay yerinde yaşamını yitirir.

50 yaşlarındaki Necim Yarıcı halk tarafından sevilen, sayılan yurtsever bir kişilikti. Böylece sömürgecilerin Hilton Otel'i'nde yaptıkları "Güneydoğu ve İstanbul Güvenliği" toplantısında aldıkları kararla, mahkemelere fazla iş bırakılmama uygulamalarını Nisêbin'de gerçekleştirmeye devam ettiler. Tüm bunların sömürgeci kirli savaşın yoğunlaştırılarak resmileştirilmesi olduğu açıkça görülmektedir.

“ÎRO NE ROJA ŞÎN Û GIRÎNÊ YE”

Êlih (Berxwedan): Kontr-gerilla elemanları bu kez de Êlih (Batman)'te 2 yurtsevere saldırı. Saldırıda Metin Elekçi adındaki yurtsever katledilirken, M. Nuri Ekinci adındaki yurtsever de yaralandı.

Türk devletinin geliştirdiği kontr-gerilla katliamları, yeni koalisyon hükümetinin Kürt halkına “şefkat” yaygarasının asıl yüzünü açığa çıkarmaya devam ediyor. 10 Şubat günü saat 20.00 sıralarında Êlih'te Cengiz Topel İlkokulu yakınında bakkal dükkanı olan Metin Elekçi adlı yurtsever, dükkanını kapatıp eve gideceği bir anda, sayısı tespit edilemeyen bir grup kontr-gerilla elemanın saldırısına uğradı. Katiller ellerindeki sopa ve zincirlerle kafasına vurduktan sonra, nefes almasını da engellemek suretiyle bütün kaburgalarını kırarak M. Elekçi'yi vahşice katlettiler.

Ağır yaralı olarak hastaneye

kaldırılan yurtsever M. Elekçi, kısa bir süre sonra da şehit oldu. Şehit yurtsever Şanlı 15 Ağustos Atılımı'ndan bu yana PKK önderliğinde verilmekte olan ulusal kurtuluş mücadelemizin sempaticizani durumundaydı. Çevresinde büyük saygınlığı olan, herkesçe sevilen ve sayılan değerli bir şahsiyetti. 31 yaşındaki şehit yurtsever üç çocuk babasıydı.

Oğlunun katledildiğini öğrenen şehidin annesi Vesile Elekçi, “Ben ağlamayacağım. Benim oğlum ülkesi ve halkı için şehit düştü, bunun için üzülmem, ağlamam. Bundan ancak onur duyuyorum. Oğlum halkı, ülkesi ve partisine feda olsun” dedi. Ağabeyinin katledilmesine ağlayan kızına da, “Ez dibêjime te negri. Dijmini li me şa neke. Îro ne roja şîn û girinê ye. Roj roja dilanê ye. Divê em ji li hemberê dijmini, dilanê bigirin. Em heyfa wi li erdê nahêlin. Kesê ku heyfa wi nehiline nemine. Piştî vi

imrê xwe, heke gerek bibe, ezê rex û tivingê hilinim û derkevime çiyê” diyerek, tepkisini yükseltti.

Aynı gece, yaklaşık aynı saatlerde, lise son sınıf öğrencisi yurtsever M. Nuri Ekinci de kontraların saldırısına uğrayarak başından ağır yaralandı. Bu saldırının biçimi de birincisi gibiydi. Hastaneye kaldırılan yurtsever gencin kafasındaki yaraya doktorlar sekiz dikey atmak zorunda kaldılar. Gittikçe durumu iyileşen gence üç kişi sopa ve zincirlerle saldırmıştı.

Bu iki olayın ardından, yine Êlih'te, saat 21.20 sularında kontr-gerilla elemanları bu sefer de Ekrem Aslan adındaki bir yurtsevere ait olan otomobile molotof-kokteyller attılar. Tutuşan araba, çevreden gelenlerin müdahalesiyle söndürüldü. Daha sonra araba sahibi yurtsever, polisler tarafından sorguya çekildi ve 3 saat ifade bahanesiyle bekletildikten sonra serbest bırakıldı.



Kürdistan gençliği artık bir başkadır serhildanlarda

Foto: Berxwedan

Gençliğin gerillaya katılması karşısında düşman gözaltı furyasına hız verdi

Berxwedan Haber Merkezi

Kürdistan'nın hemen hemen her bölgesinden gençliğin gerillaya katılıma ilişkin haberler hemen her gün haber merkezimize ulaşmaktadır. Gazetemize son ulaşan haberlere göre sadece Wan çevresinden Şubat ayının ilk haftası içinde 60'ı Wan il merkezinden, 16'sı Elbak (Başkale)'tan olmak üzere toplam 76 genç ARGK saflarına katıldı. ARGK'ye katılımların artması nedeniyle de, Türk sömürgecileri birçok alanda operasyonlar başlatarak, çok sayıda yurtseveri gözaltına aldılar. Operasyon ve gözaltı olaylarına ilişkin olarak bize ulaşan haberler şunlardır:

Wan'da çok sayıda gencin ARGK saflarına katılmasının ardından sömürgeciler, yaptıkları o-

perasyonlarda birçok evi basarak çok sayıda insanımızı gözaltına aldılar. Sorgulamaya alınan 16 yurtseverden, daha sonra 11'inin mahkemeye çıkarıldığı ve tutuklandığı öğrenildi.

Misric (Kurtalan)'ın Bêwahis (Karabağ) köyünde, imam (köy imamı değil) olan Resul Cansız ve kardeşi Yusuf, 11 Şubat günü köydeki karakol askerlerince gözaltına alındılar. Misric'a götürülen yurtseverler, daha sonra da Sêrt (Siirt)'e götürüldükten sonra haklarında bir daha haber alınmadı. Hiç kimse nerede tutulduklarını öğrenemedi.

Sêrt merkezinde Şubat ayının başlarında yapılan operasyonlarda 5 yurtsever gözaltına alındı. Evlere yapılan baskınlar sonucu gözaltına alınanlar serbest bırakılmadı.

Çewlik (Bingöl)'de 27-28 Ocak günlerinde esnafın yaptığı kepenk kapama eylemi ardından, sömürgecilerin esnafa yönelik baskı ve tehditleri yoğunlaşıyor. Bu eylem nedeniyle Çewlik esnafları hemen hergün grup grup karakollara çağılarak sorguya alınıyor, kendilerine okutulmadan bazı kağıtlar zorla imzalatılıyor. Eснаfların bildirdiğine göre, kentte bulunan 3.000 civarındaki esnafın bu şekilde sorgulanmaya alınarak sindirilmesi hedefleniyor. Tehdit edilen esnafın tepkisi de gittikçe büyüyor.

Gercews (Gerçüş)'in Hewrê

(Düzmeşe) köyüne sömürgeci güçler 11 Şubat günü geniş çaplı bir operasyon düzenlediler. Sayısı 500-600 arasında olan düşman askerleri tüm evlere tek tek baskın düzenlediler. Gece yapılan bu baskında ellerine birşey geçmeyince halk tehdit edildi. Ardından 4'ü kardeş olan toplam 6 yurtsever gözaltına alındı ve 12 Şubat günü Gercews'e götürüldüler. Hala gözaltında bulunan yurtseverlerin yakalanmasına henüz herhangi bir gerekçe de gösterilmiş değildir.

Adana'da TC güçleri 28 Ocak'tan itibaren çok sayıda Kürdistanlının evine baskınlar düzenleyerek çok sayıda yurtseveri gözaltına aldılar. Evleri basılanlardan ve gözaltına alınanlardan ancak İhsan, Alican, Abdullatif Kaçar, Cendi Batur ile Nezir ... adlı yurtseverlerin isimleri öğrenilebildi. Mahkemeye çıkarılan bu yurtseverlerden ilk üçü tutuklanırken, diğer ikisi serbest bırakıldı.

Öte yandan Pirrin (Adıyaman), Riha (Urfa) ve Dilük (Antep) ile çevrelerinde de yoğun operasyonların yapıldığı, devam eden bu operasyonlarda çok sayıda yurtseverin gözaltına alındığı haber veriliyor. Dilük'ta 17, Riha'da ise 30 civarında kişinin gözaltına alındığı bildiriliyor. Ancak verilen sayıların daha da yüksek olabileceği söylenmektedir.

Ahmet BAYRAM yoldaş,

Seni tüm şehitlerimiz gibi saygıyla anıyoruz

Seni haince katleden sömürgeci-faşist Türk devletinden ve kontr-gerilla elemanlarından hesap sorulacaktır. Şehadetin intikamı yerde kalmayacaktır. Bu mücadele zaferler yaratmaya devam edecektir. Kürdistan halkı Türk devletine asla boyun eğmeyecektir. Boyun eğmeyeceğinin ispatı da attığı büyük adımlar olmaktadır.

Evet, kanın yerde kalmayacaktır. Sizleri Amed (Diyarbakır)'te yapılan halk şehidi Vedat AYDIN'ın anısına olan gösterilerde tespit eden TC'nin kontraları, uzun süre takip ederek sonunda haince vurmuşlardır. Şehadetin bizleri, tüm Kürdistan halkını elbette üzmektedir. Fakat şehadetin kinimizi bilemenin harcı da olacaktır. Tüm şehitlerimize sahip çıkarak, onların yürüdüğü yolda ilerlere adımlar atacağımızdan da emin olmalısın. Bu nedenle şehadetin bizim için bir kayıp değildir. Sen şehitlerimizin yolundan sapmadın. Biz de gösterdiğin yoldan asla ayrılmayacağız. Kontr-gerilla teröristlerinden ve onları yaratan çağdışı Türk devletinden alacağımız intikamın bizlerin aydınlık geleceğimizin göstergesi olacaktır.

Çewlik'li bir grup ERNK-ARGK taraftarı

Not: Gazetemizin geçen sayısının 7. sayfasında Çewlik'te kontr-gerilla katliamı haberinde ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Ahmet Buzrul'un kurtarılmayarak öldüğü yazılmıştır. Sonradan elimize ulaşan bilgilere göre Ahmet Buzrul ölmemiştir. Düzeltiriz.

Haber Merkezi

YURTSEVER KAMUOYUNA

Ben, 29.1.1992 Perşembe sabahı saat 09.00 sıralarında gözaltına alındım. Siyasi polis diye tabirlediğimiz kişiler beni arabamdan indirip kendi arabalarına aldılar. Karaköprü yoluna götürüldüm. Yolda gözlerimi bağladılar. Kısa bir süreden sonra başka arabalar da geldi. Bana “Sen PKK militansın, Urfa'nın legal temsilcisisin, her şey biliyorsun” diyerek, “Can” ve daha hatırlayamadığım isimleri sordular. “Hemen söylemezsen seni öldüreceğiz” dediler. Ben bu söyledikleriniz isimlerin hiç birini bilmiyorum dediğimde, ille söyle diye ısrarla direttiler. Bilmediğim bir şeyi nasıl söylerim, dediğimde bana çok büyük hakaretler ettiler. Ağza alınamayacak küfürler ettiler. Cevap verdiğimde mideme vurmaya başladılar. Polislerden bir tanesi, “bu o... çocuğu konuşmaz” dedi ve silahını çekip kafama dayadı. “Açın gözlerinizi” dedi, “zaten a. sını s... öldüreceğim. Ben de seni öldürmezsem.” Ben de, bana sarf edilenleri iade ediyorum dedim. Sağma soluma kurşun sıkıp konuş dediler. Bilmediğim bir şeyi nasıl konuşacağım. Benden bir netice alamayınca tekrar gözlerimi bağladılar ve bu sefer, beni götürüp trafik kazası süsü verip öldüreceklerini söylediler.

Beni alıp gözleri kapalı vaziyette Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüler, orada bodrum katına götürdüler. Yaklaşık 3-4 saat psikolojik işkence ettiler. Gözlerim kapalı bana olmadık hakaretleri ettiler. “Niçin HEP'e başkanlık ediyorsun. Burası GAP bölgesidir. Biz burada ne HEP'i ne de PKK'yı yaşatırız. Bunu kafanızdan çıkarmayın” diyerek, benim HEP'in faaliyetlerinden el çekmemi istediler. Bunu kabul etmeyince, “Senin gibilerini çıkarsan da yaşatmayacağız. Şimdi bir yolu bulup Muh-sin Melik'i de tutukluyoruz. Ya adam olursunuz, bizi dinlersiniz ya da sizi harcarız” diye tehdit ettiler.

Gözaltına alınan insanlar, benim aleyhimde ifade vermeye polis tarafından bilinçli bir şekilde zorlanmış, tanımadığım şahıslar zorlanarak aleyhime ifade vermiştir. İlk başta ben de bu komploya bir anlam veremedim. Fakat daha sonra cezevine gittiğimde Abdurrahman Pişkin, Sedat Çaycı ve cezaevinde tanışmış olduğum M. Can Ataç isimli şahıslar ağlayarak, şunu bana söylediler: “Siyasi polis bize mutlaka Eyüp Karageçi üzerine ifade vereceksiniz, yoksa sizi öldürürüm”, dediler. Abdurrahman Pişkin'e kurşun sıkıp tamamıyla ruhsal dengesini bozdular.

Bu utanç verici yara hiçbir zaman kapanmayacak. Yaralar açan işkence tezgahlarının bir an evvel koalisyon hükümeti tarafından ele alınmasını, asıl yargılanması gerekenlerin yargılanmasını ve mahkemelerin siyasi polis denetiminde çıkıp kendi bağımsız iradeleriyle hareket etmelerini talep ediyorum. Yoksa bizlerin ne adelete ne hukuka ne de sözümona demokrasiye hiçbir inancımız kalmaz. Bununla beraber hiçbir kuvvet bizi demokratik mücadelemizden vazgeçiremez. HEP her türlü işkencenin, sömürünün, zulmün, katliam ve soykırımların üzerine gidecektir. Ne kontr-gerilla eylemi ne işkence tezgahları HEP'in önünü tıkarabilir. Sömürgeci işkence tezgahları son çırpınılarını yaşıyorlar.

Yaşasın ulusal demokratik ve insanlık mücadelemiz!

Bozova HEP İlçe Başkanı
Eyüp Karageçi
Şanlıurfa Cezaevi

Uluslararası Af Örgütü'ne / Londra

29.1.1992 tarihinde ilimizde başlatılan operasyonda 14 kişinin gözaltına alındığını bildirmiş, girişimlerinizi talep etmişim. Söz konusu operasyon hala devam etmekte ve gözaltına alınanlara o günden beri yoğun işkence uygulanmaktadır. İlk alınanlara ek olarak 1- Osman Domercuk, 2- Mu-hittin Develi, 3- Musa Gültepe gözaltına alınmıştır. Önce gözaltına alınanlardan 1- Dilaver Adsaz, 2- İsmet Adsaz, 3- Kahraman Adsaz, 4- Bahattin Keve serbest bırakılmışlardır.

Bu süre içerisinde yoğun işkenceden dolayı İsmet Adsaz'ın çenesinin kırıldığı ve gittiği hiçbir doktordan rapor alamadığı ve Salih Babur'un baskılara dayanamayarak bileklerini kesmek suretiyle intihar girişiminde bulunduğu gelen duyumlar arasındadır. Ayrıca 5.2.1992 tarihinde savcılığa çıkarılan Tevfik Görendağlı ve ismini tespit edemediğimiz gözaltındaki bir şahsın daha savcıya işkence gördüklerini söyleyerek, işkence izlerini göstermek amacıyla elbiselerini çıkardıkları öğrenilmiş, ama işkence izlerini gösterdikleri için savcı tarafından tekrar polislere teslim edilerek ifadeleri alınmadan siyasi şubeye geri gönderilmişlerdir.

Bu olay bölgemizde hukuk sisteminin nasıl işlediğinin, polise bağımlılığın ve esasen işlemedinin kanıtıdır. Halk hukuk kurumlarına güvenini kaybetmiştir. Halk tam anlamıyla kendini savunmak zorunda bırakılmıştır. Tam anlamıyla bir kural ve yasa tanımazlık hüküm sürmektedir. Bölgemizde uygulanan özel savaşın tahribatının asgariye çekilebilmesi için, Cenevre Sözleşmesi hükümlerinin uygulanabilmesinin en azından keyfi uygulamaları azaltacağı inancındayım. Bölgemizde süren özel savaşta savaş hukuku dahi uygulanmamakta, bu yüzden her gün karşınıza farklı uygulamalar çıkmaktadır. Bölgemizde bu hukuksuzluk devam ettikçe tahribat artacağı gibi, her uygulamaya karşısında aciz kalacağımız açıktır.

Kurumunuzdan ve hümanistim diyen tüm kurum ve kuruluşlardan girişimde bulunulmasını dilerim. Saygılarımla

7.2.1992

M. Yavuz Binbay

İHD GYK Üyesi ve Van Şube Başkanı

...

İnsan Hakları Derneği Başkanlığına / Van

Derneğinizde çalışan kızım Sema Yavuz için 28.1.1992 tarihinde gece saat 12.00 sıralarında güvenlik kuvvetleri eve gelerek kapıyı çalarak, polis olduklarını söylemişler. Evdekiler kapıyı açmaya gidinceye kadar kapıyı kırarak, ayakta kalmasını çıkarmadan içeri girip küfür ve tehdit yağdırarak, evdekilerde büyük bir panik yaratmışlar. Kızım Sema Yavuz'u hiçbir gerekçe göstermeden tehdit ederek yaka paşa alıp götürdüler. Kızımın sağlık yönünden bünyesi zayıftır. Kızımın sağlık ve hayatından endişe duymaktayım. Emniyete git-timse de nerede olduğunu söylemediler. Bu konuda derneğiniz tarafından girişimlerde bulunulmasını ve gerekenin yapılmasını arz ederim.

Teyyar Yavuz

Adres: Adnan Menderes Mah. No. 25.

ÇATAK

ERNK Avrupa Örgütü Sözcüsü Brüksel'de basın toplantısı yaptı

ERNK Avrupa Örgütü'nün 11 Şubat 1992 tarihinde Belçika'nın Başkenti Brüksel'de yaptığı basın toplantısına çok sayıda basın ve ajans mensupları katıldı. Basın toplantısına katılanlar arasında Hürriyet, Milliyet ve Sabah gazeteleri ile Amerika'nın Sesi radyosu, BBC ve Atina Ajansı da vardı.

Basın açıklamasının okunması ardından, özellikle ARGK'nin geliştireceği eylem ve yaptırımlar konusunda ERNK temsilcisine sorular yöneltildi.

ERNK temsilcisi tarafından basın mensuplarına yapılan açıklama şöyle:

Bugün Kürdistan'da meşru temellerde verilen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı Türk devleti kural dışı bir özel savaş uygulamaktadır.

Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi günümüzde siyasi ve askeri ordulaşma sürecine gelmiştir. 1992 yılı, Kürdistan için Ulusal Meclis sürecidir.

Bunun farkına varan Türk devleti, Kürdistan halkı üzerinde sömürgeci otoritesini korumak amacıyla katliam denemelerine girişmiştir.

Yönetime gelen koalisyon hükümeti de öncekileri aşan tarzda özel savaş tırmadımış ve Kürdistan dağlarını Ocak ayı başından itibaren bombardımana tutmuştur.

Türk devletinin başı Turgut Özal, verdiği de- meçlerde önümüzdeki süreçte halkımızı katledeceklerini açıkça belirtmektedir. 2 Şubat tarihli Türk gazetelerinde önümüzdeki dönemde Türk ordusu çok büyük bir güçle Kürdistan'a yönelecek ve hatta bu gücün olacağına çok üzerinde bir güç olacak denilmekte ve "Dağında-taşında bırakmazlar... o adamları" tehditlerinde bulunmaktadırlar. E. İnönü de, bu sözleri tamamlayarak "devlet gücünü göstereceğiz" demektedir.

Bu açıklamalar birer tehdit olup açıkça bir katliam hazırlığıdır. Bugün dağlar bombalanıyor. Yarı bir halk bombalanacaktır. Ve T. Özal, "Saddam gibi davranılsa orada insan mı kalır?" diyerek Halepçeler yaratma arzusunu belirtiyor.

Bugün Kürdistan'da her gün kontr-gerillalar yurtseverleri katletmektedir. Yeni hükümet Kürdistan'a binlerce komando, tank ve askeri araç yığmıştır. Bu tank ve askeri araçlar, Kürt halkının katledilmesi için Diyarbakır'dan Mardin ve Cizre'ye kadar bekletilmektedir.

Ve şurası çok açıktır ki, bu silahlar ve askeri malzemeler Türk devletine 1991 yılı içinde Almanya'nın H. Kohl hükümeti tarafından verilmiştir. Bunun miktarı 300.000 silah ve çok sayıda askeri araçtır. Daha da verileceği söylenmektedir. Tarih-

ten gelen Türk-Alman işbirliği, H. Kohl hükümeti döneminde zirveye tırmanmıştır.

Türk devletinin, Kürdistan halkına karşı yürüttüğü kirli savaşa Almanya hükümeti destek vererek savaşa taraf olmuştur. Türk ve Alman hükümetleri işbirliği ederek, Kürdistan halkına yeni bir "Lozan" yaşatmak istemektedirler.

Türk devletinin özel savaşına karşı Kürdistan halkının meşru müdafaasını yapan ARGK, 27 Ocak 1992 tarihinde bir açıklama yayınlayarak savaşın gerekli olan kuralını yürürlüğe koyduğunu belirtmiştir. ARGK'nin bu açıklamasına göre, "Dünyanın neresinde olursa olsun, savaşın tarafları birbirlerine karşı yaptırım uygulama hakkına sahiptirler" denilmekte ve Alman hükümeti de bu savaşta Kürdistan halkına karşı TC'nin yanında yer aldığı için, savaşın bir tarafı olduğu, dolayısıyla ona karşı da yaptırım uygulanacağı belirtilmektedir.

Biz, ERNK olarak, ARGK'nin aldığı bu kararın uygulanmasından doğacak olası sonuçlardan Alman halkının zarar görmemesi için açıklık getirme gereği duyuyoruz. Ve Almanya hükümetinin TC'ye yardım etmesi sonucu olarak da meydana gelen halkımıza yönelik katliamların önlenmesi için bunun gerekli olduğu inan- cındayız.

Bu amaçla, ARGK açıklamasında belirtilen tarzda, hiçbir Almanın savaş sahası olan Türkiye ve Kürdistan'a gitmemesi gerektiğini ve oradaki tüm Almanların savaş sahasını terketmelerinin menfaatlerine olacağını belirtiyoruz.

Ayrıca, Alman hükümetinin TC ile işbirliği ve destek içinde olan tüm şahıs, kurum ve kuruluşlarını geri çekmesi, olası zararları önlemede yararlı olacaktır. Ne turist ne de görevli olarak Almanların belirtilen savaş sahasına girmemelerini ARGK açıkça belirtmekte ve girmeleri halinde yaptırıma uğrayacaklarına dair uyarıda bulun- maktadır.

Biz, halkların dostluğuna ve kardeşliğine olan inancımızla, TC'nin yürüttüğü özel savaşa karşı, Kürdistan halkının verdiği meşru ulusal kurtuluş savaşımında bir taraf durumunda olan Alman hükümetinin bu tutumundan vazgeçmesini istiyoruz.

Alman halkının vergi olarak ödediği paralarla TC'ye askeri yardım yapılmakta ve bu silahlarla bir halk katledilmektedir. Alman halkının ve ilerici-demokratik kamuoyunun bu konuda duyarlı olmasını ve hükümetin aleti olmamasını, tam tersine Alman hükümetinin bu halklar çıkarına olmayan politikasına karşı çıkılmasını istiyoruz.

30 Ocak tarihli Quick dergisinde çıkan yazıya karşı halkımızın ve ulusal kurtuluşçu dernek ve komitelerin dergiye gönderdikleri tekzip yazısını olduğu gibi yayınlıyoruz

Quick dergisi gerçekleri çarpıtıyor

Quick dergisi, "Almanya'da u- yuşturucu kaçakçılığı, Türkiye'de özgürlük için savaşanlar. Kürtle- rin ikiye bölünmesi" başlığını kulla- narak verdiği yazıda halkımıza ve onun meşru mücadelesine yöne- lik haksız ve karalayıcı davran- mıştır. Gerçekleri yansıtmadığı gibi çarpıtmaktadır.

Kürdistan halkı bin yıldır esaret ve kölelik altında yaşatıldı. Her türlü hakarete, aşağılanmaya maruz kaldı, her türlü insani, demok- ratik ve ulusal hakları gaspedildi, ülke zenginlikleri talan edildi.

Halkımız bugün bu gerçekli- ğin farkına varmış ve bu gidişata son vermek için çok haklı temel- lerde ulusal kurtuluş savaşımı ver- mektedir.

Sömürgeci Türk devleti halkı- mızı karanlığa gömmek için Kür- distan'da özel savaş yürütmekte- dir. Bu özel savaşın sonucu ola- rak bir yandan insanlarımız kat- ledilirken, bir yandan da köyler yakılıp yıkılıyor ve insanlar yurt- larından göçertiliyor. İşte Türk devleti bu temelde binlerce Kürt insanını Avrupa'ya göçertmiş ve Avrupa'da çeşitli şebekelerin el- lerinde her türlü yozluğu yaşa- malarına zemin hazırlamıştır. O insanların hem kendi başlarına, hem Avrupa'nın başına sorun ol- malarının tek sorumlusu sömür- gecilerdir.

Bu durumu iyi tespit eden Par- timiz, bu insanlara el atarak onla-

rı her türlü yozluğun içinden çı- kartıp alma ve ülkenin kurtuluş mücadelesine sevk etme yolunda çok çaba harcamış ve önemli sayıda insanı bu şekilde kurtarmıştır.

Bu nedenle mücadelemize ka- ralama getirileceğine, aksine Av- rupa devletleri ve halkı teşekkür borçludur. İnsanların yozlaş- tırılmasına, sokaklarda eroin, af- yon vb. peşine düşmelerine, şe- bekelerin ellerinde her türlü ah- laksızlığı yaşamalarına karşı en büyük savaşımı mücadelemiz ver- miştir ve halen vermektedir. On- larca Kürt insanını bu pislikten kurtarıp Kürdistan ulusal kurtu- luş mücadelesine sevkeden hare- ketimizdir. Hareketimizin bu ça- basına saygı gösterilip, değer bi- çilmesi gerekirken, Quick dergi- sinin mücadelemize yönelik yap- tığı karalama maksatlıdır. Ve an- cak Türk devletinin özel savaşına yaranmaktadır. Bu insanların Avru- pa'ya sürülmesi ve belirtilen yoz- luğa bulaşmalarının yegane so- rumlusu Türk devleti iken, bunun mücadelemizle bağlantısını kur- ma hem haksızlıktır, hem de hal- kımızın büyük tepkisini kazan- mıştır. Mücadele saflarında yeri- ni alan tüm insanlarımız kesinlik- le bunu onaylamamakta, nefret ve tepkiyle karşılamaktadırlar. Bu nedenle yazdığınız haberi tekzip ediyoruz. Halkımızın in- sanlık ve onur mücadelesi olan ulusal kurtuluş mücadelemize

getirdiğiniz bu çarpıtma ve kara- lamadan dolayı halkımızdan özür dilemenizi ve bir daha basın ahlak- ına ve kurallarına layık, doğru haberciliği esas almanızı istiyoruz.

Quick dergisinde çıkan haber- den dolayı şu örgüt ve kuruluşlar tekzip mektupları gönderdiler:

Feyka-Kürdistan (Bonn), Hu- nerkom (Bonn), Kürdistan Kül- tür Merkezi (Bonn), Kürdistan Komite (Almanya), Kürdistan Kültür ve Yardımlaşma Derneği (Köln), Kürdistan İşçiler Birliği (Köln), Şehit ve Tutuklu Ailele- riyle Dayanışma Derneği-Hev- kom (Bochum), Kürdistan Kül- tür Derneği (Duisburg), Kürdis- tan Kültür ve Sanat Derneği (Nürnberg), Kürdistan Kültür ve İşçiler Derneği (Bielefeld), Kür- distan Bağımsızlık ve Uluslara- rası Dayanışma Derneği (Mü- nih), Kürdistan İşçiler Birliği (Aachen), Botan Kültür Merkezi (Berlin), Mezopotamya Kültür Derneği (Bremen), Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneği (Celle), Medya Kültür Derneği (Düssel- dorf), Kürdistan Kültür Merkezi (Hamburg), Kürdistan Kültür Derneği (Ludwigshafen), Kürdis- tan İşçiler Derneği (Hannover), Kürdistan Kültür Derneği (Rends- burg), Kürdistan İşçi ve Kültür Birliği (Saarbrücken), Kürdis- tan Yurtsever İşçiler Birliği (Stuttgart), Kürdistan Öğrenciler Birliği (Almanya).

DUYURU

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak amacıyla bir şenlik düzenlenecektir. YJWK'nin Almanya çapında merkezi olarak düzenleyeceği şenliğe tüm yurtseverler, ilericiler ve devrimci- demokratlar davetlidir.

**Yer: Beuel-Brucken-Forum
Friedrich Breuerstr. 17
53 Bonn 1**

**Tarih: 7 Mart 1992
Saat : 14.00**

Not: Aynı gün Hollanda'nın Eindhoven kentinde de aynı amaçlı bir şenlik düzenlenecektir.

Avustralya'da ilk Kürtçe okul

Melborn (Berxwedan): Mel- born'da Avustralya'nın ilk resmi Kürtçe okulu öğrenime açıldı.

Victorya Kürdistanlılar Der- neği'nin geçen yıl Avustralya Eğitim Bakanlığı'na yaptığı baş- vurusu ve bu yıl yeniden bulun- duğu girişimleri olumlu kar- şılanarak etnik okullar progra- mı çerçevesinde Kürtçe dilinde de eğitim yapılmasına karar verildi.

Avustralya'da resmi olarak açılan ve tüm giderleri devletçe karşılanan okulda Kürtçe dil dersleri yanında Kürt tarihi ve kültürü de okutulacak. Şimdilik 20 kişilik tek sınıf olarak açılan okula ihtiyaç halinde ve öğ- retmen ihtiyacı karşılanmak kay- dıyla yeni sınıfların ilave edile- bileceği açıklandı.

Yeni açılan okul, etnik okul- lar programına uygun olarak eğitim yapacak ve öğrencilerin sınıf geçme puanları diğer ders notları yanında üniversiteye gi- rişte puan hesaplamasına ilave edilecek. Avustralya'da öğren- cinin ikinci dil olarak okuduğu dilden aldığı puanlar üniversi- teye girişte öğrenciye önemli

bir avantaj sağlıyor. Bugüne ka- dar Avustralya'daki Kürt toplu- mu bu imkandan yararlanamı- yor ya da Kürdistan'ı bölen ulusların dillerinde eğitim ve- ren benzer okullara gönderi- liyorlardı. Bu okullarda okutu- lan tarih, kültür ve din dersleri yoluyla şoven ve asimilasyoncu politikanın devamı sağlanıyo- rdu. Bu nedenle okulun eğitime başlaması Kürt toplumunda bü- yük bir sevinçle karşılandı. Bir öğrenci velisi "Bin yıldır birlikte aynı topraklar üzerinde yaşadığımız ve bizlere dilimizi yasak- layan, bu yolla bizleri eriterek kaynaştıracaklarını sanan ülke yöneticileri utansın" diyerek, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kaynaşma ve birlik ancak bu- radaki gibi her türlü zorlama- dan uzak, eşit haklar temelinde, birbirini inkar etmeden ve gö- nüllülük temelinde olur. İşte Avustralya yetkilileri bunu bil- dikleri için tüm etnik ulusla- rın kendi dil ve kültürlerini serbestçe geliştirmeleri için her türlü imkanı bizzat devlet eliyle hazırlamaktadır. Sonuçta da Avustralya toplumu karlı çık- maktadır."



ERNK taraftarları Milano gösterisinde

Foto: Berxwedan

ERNK taraftarları Milano'da yürüdüler

Milano (Berxwedan): 25 O- cak günü, İtalya'nın Milano ken- tinde 300 kadar demokratik ku- rum ve kuruluşun ortaklaşa dü- zenledikleri "Her türden ırkçı- lığa karşı yürüyüş"e 100 bin kişi katıldı.

Yürüyüş ERNK taraftarları da davet edildi. ERNK taraftarla- rı, kortejin ön saflarında ERNK bayrağı ve pankartlarıyla yerleri- ni aldılar. İtalyanca hazırlanan bildiri, miting alanında ve yü- rüyüş boyunca yoğunca dağıtıldı. Kürdistanlı yurtseverler, "Kahr- olsun Türk sömürgeciliği", "Kahr- olsun faşist Türk rejimi" yazılı pankartlarla dikkatleri üzerleri- ne çekerken, gür sesle atılan "An Kurdistan an neman", "Biji PKK", "Biji Serok APO" slo-

ganlarıyla basın mensuplarının a- deta aklarına uğradılar. Basın mensupları, Kürdistanlı yurtse- verlerle çok sayıda röportaj yap- tı. Yapılan röportajlarla Türk sö- mürgeciliğinin ırkçı-şoven ka- rakteri ve uygulamaları teşhir edildi ve kapsamlı bilgilendirmeler gerçekleştirildi. Öte yandan NATO ve Avrupa ülkelerinin TC'ye sundukları askeri ve eko- nomik yardımların durdurulması için dünya ilerici insanlığına bir çağrı yapıldı.

Alman Barış Hareketi Sekre- teri Parlamenter Bayan Birgitte Erler de, TC'nin Almanya destek- li Kürt halkı üzerindeki iğrenç politikalarını protesto ederken, dünya ilerici kamuoyunun duyar- lı olması çağrısında bulundu.

Libya'da YKWK 3. Olağan Kongresi başarıyla gerçekleşti

Halkımızın ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve savaş hükümetini inşa savaşımını büyük kahramanlıkla ilerlettiği böylesi tarihi bir dönem- de bu hamlemize gerekli karşılığı verebilmek için 24.1.1992 tarihinde YKWK Libya alan örgütü 3. Olağan Kongresi yapıldı.

YKWK Libya Örgütü'nün 3. Olağan Kongresi tüm faaliyet alanlarımızı temsilen 120 delegenin katılımıyla devrim şehitleri- mizin anısına saygı duruşu ile başladı. Divanın seçimi ardından platformun onayladığı gündeme geçildi. Kürdistan'da siyasal du- rum ve görevlerimiz ilk gündem maddesini teşkil ediyordu. Yapı- lan kapsamlı değerlendirmeler, tüm delegelerin dönemi kavrama- ları için perspektif niteliğinde taşıdı.

1991 yılı faaliyet raporlarının okunması ardından çok yönlü değerlendirme, eleştirilerle tartışma bölümüne geçildi. Delege ar- kadaşların kapsamlı değerlendirmeleri sonucu geçen bir yıllık faaliyetler olumlu-olumsuz tüm yönleriyle ele alındı.

1991 yılında, Libya alan faaliyetlerimizde kayda değer bir olum- lu gelişmenin yaşandığı; gerek kadrosal, mali ve gerekse işçilerin topyekün örgütlenilmesinde gelişmenin sağlandığı ortaya çıktı. Fakat aynı zamanda halen özellikle yönetim düzeyinde yanlış anlayış, çalışma tarzı ve uygulama örneklerinin görüldüğü ve bu geriye çeken olumsuzlukların aşılmasının zorunluluk arz ettiği vurgulandı. Yeni dönemde faaliyetlere yüklenirken, ülkede zaferi yakınlaştıran ve destanlar yaratan kahraman partimizin ve halkı- mızın özgürlük yürüyüşüne bulduğumuz alanda kesin ve tam karşılığın verilmesi gerektiği vurgulandı.

Yanlış çalışma tarzı ve uygulamaların eleştirisinin ardından 1992 yılı için karar tasarıları platforma sunuldu. Çeşitli eklemeler- in ardından onaylanarak yeni yönetimin seçimine geçildi. YKWK Libya Örgütü 3. Olağan Kongresi, yeni yönetimin seçimi ve yön- etim üyesi arkadaşların bağlılık sözü vermesinden sonra, ERNK Libya Temsilciliği adına yapılan kapanış konuşmasıyla yaklaşık 9 saat yoğun değerlendirme, eleştiri ve tartışmalarla çok daha güç- lenmiş bir yapıyla coşku ve başarıyla sonuçlandı.

- Her şey ulusal ayaklanma ve ulusal ordulaşma için!

- Her şey Botan-Behdinan Savaş Hükümeti'nin inşası için!

YKWK Libya Örgütü

Kurtuluş şaha kalkan gerillanın vuruşunda

Ey zalim! Neden duymak istemiyorsun, bu güzelim vatanın içten, yürekten haykırışını? Duymak istemeyen kulaklar, görmek istemeyen gözler, size seslenmek istiyorum yüreksiz beyinler. Daha ihanetinize ne kadar devam edeceksiniz? Yetmez mi bunca yıllık kölelik? Yetmez mi uzaktan dudak bü-küşünüz?

Haydi kalk artık, yırt üstün-deki ölü kefenini. Şimdi durma-nın zamanı değil. Alev alev yan-an ülkenin her karış toprağını kanla sulayan, özgürlük meşale-sini elden ele taşıyan binlerce şe-hitlerimize, baş örtüsünü yav-rularına kefen yapan gözü yaşlı analara ve napalm bom-balarıyla körpecek bedenlerini yitiren bebelerin çığlıklarına kulak ver...

Diren o büyük, o kutsal öz-gürlük ve bağımsızlık sevdası ile. Arama el kapılarında kurtu-luşu. Kurtuluş şahlanan gerilla-larımızın vuruşunda. Kurtuluş halkla bütünleşen partinin öz-gürlük, bağımsızlık ve yüce sos-yalizmi vaadeden çizgisinde. Sarıl ona sımsıkı. Sahip çık. Bil ki o bizim kurtuluşumuzdur. Düşmanın her türlü entrikaları-na karşı uyanık ol.

Dile gel dağ-taş. Dile gel sev-gili Fırat! Uyanmak istemeyen, bunca feryadı duymak iste-meyenlerin suratına patlat şa-marı. Çıkar onları bedeninden. Bunca yıl seni yeyip bitirdiler. Çıkar o sünepeleri temiz bede-ninden,

Haydi kalk artık!

Bu son fırsattır bizim için, yoksa mahşerin sonu yakın. Belki bu "tanrı"nın bize son lüt-fudur. Emperyalizmin ve sö-mürgeci güçlerin artık dünyada sosyalizm bitti dedikleri anda sosyalizm mücadelesi, insanlı-ğın yeni umudu Kürdistan'ın dağlarında ışık verdi. Bu yalnız Kürt halkının değil, sömürgeci güçlerin baskısı altında inim inim inleyen Türk, Arap ve Acem halklarının da kurtu-luşudur.

Yüreğinizde birazcık insan sevgisi varsa, kendinize biraz-cık saygınız varsa, bu soylu di-renişi, bu yürekten haykırış duymamazlıktan ve görmemez-likten gelemezsiniz. Kürdistan halkı bizden gevezelik değil, pratik beklemektedir. Şerefli ve onurlu bir kavganın içinde ol-duğumuzu unutma.

Zug'tan A.K. Dersimi

Köylülerimiz yurtseverdir

Berxwedan'ın 136. sayısında "Mardin alanında son, günlerde çok sayıda işbirlikçi ajan ceza-landırıldı" başlıklı bir haber var-dı. Bunu okurken kafama bir soru takıldı.

Midyad'a bağlı Kerşefê kö-yünde bir yurtsever kaçırılmıştır. Bu doğrudur. Ama, onu kaçır-an korucuların Selhê (Barıştepe) köyünden olduğu doğru değildir. Bu korucular Sat (Sarıköy) kö-yündedirler. Bu köyün Kürtçe adı Sarê'dir. Bu köyün muhtarı da ajandır. Kardeşi 30 yıllık ceza ile hükümlü idi. Cezaevinden ka-çıp Suriye'ye gitmişti. Ve bu ajan muhtarın aracılığıyla gidip Suri-ye'den uçakla getirerek kontr-gerilla timi yapmışlar. Bu muhta-rın ismi Hüseyin'dir. Suriye'den getirilen kardeşinin ismi de Ha-san'dır. Onların köyünde yakla-

şık 60 civarında korucu da vardı.

Bu pis suçun Barıştepe köyü-ne yüklenmesine vicdanım el-vermedi.

Berxwedan'ın 132. sayısında Selhê (Barıştepe) köylülerinin 15 Ağustos'u kutlamak için Mid-yad ilçe merkezine yürüyüş dü-zenledikleri yazılı. Faşist TC bir-likleri yürüyüşü engellemek iste-diler. Halk bir cemseyi imha etti, birçok asker in tüfeklerini ellerin-den aldı. İlçeden takviye gelince köy halkının üzerine ateş açtılar. Yaklaşık 40 kişiyi gözaltına aldı-lar, çoğu yaralandı. Köy muhtar-ını halkın karşısında yaklaşık 1 saat çıplak bıraktılar.

Bu kadar fedakarlıktan sonra, bu muhtara bu suçu yüklemek doğru değildir.

Libya'dan / S. G.

R... arkadaş

Size daha geniş ve uygun bir zeminde hitap etmek, duyguları-mı sizlerle paylaşmak isterdim. Ancak ülke devrimi öyle zor-luyor ki, gerçekten buna bile fir-sat vermiyor.

Sanıyorum mektup ulaştığın-da vatan topraklarında olacağız. O zaman inanıyorum ki, sesimiz daha gür olur, en iyisi de bu olur. İzne gelip gidenler kanalıyla fir-sat buldukça sizlere bir yazıyla da olsa hitap etme imkanımız olur.

Burada size söyleyeceğim kendi-nizi hazırlayın, artık yeter, sanı-rım gelmeniz gerekir.

Aslında tüm tanıdıkları isim isim belirterek yazmak isterdim. Yalnız bu doğru olmaz, yoksa hiçbirinizi unutmam. En yaşlısından en küçüğüne kadar sürekli düşünüyorum. Herkese selamlarımı söylersiniz.

Yoldaşca selamlar
Hayri

"Kürdistan'ın kurtulacağına artık inanıyorum"

Ben 18 yaşında bir orta halli ailenin çocuğuyum. Maraş ola-yında benim babam da işkence tezgahından geçen bir Kürdis-tanlıydı. Bugün de babama aynı öyle baskı yapıyorlar. Bizim köy-de her gün özel timler, kalleş tim-ler Apocuların kılığına girip diyorlar ki, "yemek veriyorsu-nuz." Bizim köy hep baskı altın-dadır. Benim ailem Kürdistan'da

hayvancılıkla uğraşiyor. Bu sene yaylaya bırakmadılar. Nice rezil-lik vardı. Ben, oradayken, müca-deleyi tanı mıyordum. Almanya'-ya geldikten sonra PKK ile daha iyi tanıştım. Artık Kürdistan'ın kurtulacağına inanıyorum.

- Yaşasın Başkan APO!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
Şervan

Düşmanın yurdundan sürdüğü Kürtler

Gazetemiz Berxwedan'ı yak-laşık bir buçuk yıldır aralıklarla okuyabiliyorum. Daha önce oku-yamıyordum. Çünkü ben Avus-turya'ya geleli iki sene oluyor. Türkiye'deyken okuma olanağım hiç yoktu. Çünkü ben Kürt olduğum halde Kürdistan'da de-ğil, Orta Anadolu'da Konya'nın Cihanbeyli ilçesine bağlı bir köy-denim. Bildiğim kadarıyla Kon-ya'ya atılan yüzelli-ikiyüz yıl önce sürgün veya göçebe olarak gelmişler ve oraya temelli yer-leşmişler. Durumu bizim gibi olan Cihanbeyli, Kulu, Polatlı ve Haymana'ya bağlı yüzün üzerin-

de köy var orada. Nüfus olarak en azından yüzbinden fazla Kürt yaşıyor. Bunların aşağı yukarı yüzde seksen-doksanının Kürdis-tan'da neler olup bittiğinden hiç habeleri yok diyebilirim. Genç-lerse ilgileniyor. Bizim oralara yayın organımızdan ne Berxwe-dan ne de Serxwebün ulaşıyor. Yalnız bu son zamanlarda Yeni Ülke geliyor. Arkadaşlar onu alıp okuyabiliyorlar... Dileğim en kısa zamanda bizim oralara da Serxwebün ve Berxwedan ile aynı görüşlerde olan gazete ve dergilerin ulaşmasıdır.

Konya'dan
Kürdistanlı bir yurtsever/Miço

Bu köy bizim köyümüzdür

Bu ülke kışının, birçok ülke-nin yazını aratmayacak kadar güzel geçtiğini düşünmemiş-tim daha önce. Ocak ayının başlarında bu dağların yamaç-larında güneşin sıcak ışınlarını içimize çeker ve bedenimize emzirirken geliyor aklıma. Bir yandan kar, diğer yandan bu güzel sıcaklık. Grubumuz, üs-lendiği bu dik ve sarp kayalık-larda akşama doğru hazırlıkla-rını yapıp yola çıkıyor.

Güneş karşı tepelerden dev-rilirken, herkes çantalarını sırt-larına vurmuş kayalıklardan se-kerek ilerdeki köy yoluna doğ-ru ilerliyor. Öncülerimiz çok-tan köyün üzerine kadar ulaş-mış keşiflerini yapıyorlar. He-yecan ve sevinçle yürüyoruz. Köye inen patika yolu ayırt et-mek zor. O yüzden grubumuz bazen yoldan çıkıyor, sonra-dan tekrar buluyor.

İlk defa bu köye gireceğiz. Hangi evden nasıl başlayacağ-ımızı kararlaştırıyoruz. Köy hak-kında ilk evden bilgi alacağız. Bilgi aldıktan sonra tek tek köylüleri evden toplamamız gerekir. Tavırlarını merak edi-yoruz. Bizi ilk defa görecek-ler. Onlarla oturup resmi dü-zeyde toplantı yapacağız. Hal-kımız yüzyıllardır geri bırakıl-mış, köle, ulusal-sınıfsal so-runlarından ve bilinçten uzak yaşamaya mahkum edilmiş. Bi-zi ne kadar kabul edecek ve anlayacak? Hemen birçok yer-de karşılaştığımız bir sorun bu.

Kapıyı yavaşça çalıyoruz. Ama çocuk sesleri ve içerdeki gürültü, bizim kapı çalışmamız bastırıldığını, daha da hızlı vurmak zorunda kalıyoruz. İ-çerdeki sesler kesiliyor. Belki içerden herkes kulak kabartı-yor. Bir kez daha vuruyoruz. Genç bir kadın sesi geliyor. Aç diyoruz, ama kadın sesimizden yabancı olduğumuzu anladığın-dan kapıya bile gelmiyor. Yu-

karındaki kapalı tahta pencereden kocasının evde olmadığını, bizi de tanımadığını söylüyor. Kapıyı aç diyoruz, konuşacağız. "Hayır açmam" diyor. Biz kendimizi ta-nıtmaya çalışıyoruz. Fakat bütün çabamız boşuna, anlamıyor. İsim-lerimizi söylüyoruz. "Em heval in, em pêşmergên serên çiya ne" diyoruz, ama bir türlü tanıtamı-yoruz kendimizi. Bu alanda düş-man tarafından bize takılan bir isim var. En son "biz teröristiz" diyoruz ve hayıflanmaya başlı-yor. "Ax kezêb" diyor, "Şehidên me ji hene". Nihayet bizi tanıyor. Fakat biz beklemeye gerek gör-müyoruz. Diğer evlere gidip kö-yü toplayacağımızı söylüyoruz. Ka-dın bu sefer bizi bırakmak iste-miyor. Kapıyı açmış bizimle ko-nuşmaya, bizi görmeye, tanımaya çaballıyor, "İsterseniz küçük ço-cuğumu sizinle göndereyim, muh-tarın evini size göstereyim" diyor. Biz gerek olmadığını, yalnız ko-cası geldiğinde köy toplantısına gelmesini belirtiyoruz. Arkadaş-lar çevre evlere dağılırken, kadın uzun süre kapıdan ayrılmıyor, ken-di kendine söyleniyor. Dağdan indiğimizi, aç olduğumuzu düşü-nüyor herhalde.

Köy oldukça dağınık. Her bir ev bir tepenin başında veya yama-cında kurulmuş. O yüzden köyün bütününe toplama niyetinde de-ğiliz. Sadece köyün ortasına kü-melenmiş evlere dalıyoruz. İki katlı bir evin önünde içeriyi din-liyoruz. Yaşlı bir erkek sesi ge-liyor. Kapıyı çalmamızla yukar-daki pencereden bir kadın beli-riyor. Köyde toplantı yapaca-ğımızı, evde erkek varsa inmele-rini söylüyoruz. Kadın içeri dö-nüyor. Genç bir kız kalıyor pen-cerede; meraklı gözlerle bakıyor, "Kim var evde" diyoruz. Dayısı-nın evde olduğunu söylüyor ve biraz sorular sorarak oyalamaya çalışıyor. Çocuklar doluşuyor pen-cereye, itişip-kalkışıyorlar bizi görmek için. Fazla zaman kay-

betmememiz gerekir. İçerden bir adam peşimize takılıyor.

Diğer evlerden çıkanlar da topla-nılıyor peşimize, içerisi kalaba-lık bir evin kapısını çalıyoruz. Bir sürü insan çıkıyor kapıya. Genç bir adam sarhoşlar gibi koşup sa-nılıyor bize. Gözlerinde heyecan ve sevinç var, "İllahi hûn ê bêne maleme ji" yemek yedirmeden sizi bırakmam diyor, bir daha, bir daha sarılıp öpüyor. Biz köylüleri nerde toplayacağımızı soruştur-uyoruz bu arada. En geniş evi veya yeri soruyoruz. Herkes bir yer düşünüyor, konuşuyor. Muhtarın evi, imamın evi, okul, cami, falan-kesin evi derken camide karar kı-lıyoruz. Köylüler dolmuş etrafı-mıza, hep beraber camiye doğru ilerliyoruz. Herkes evlerden dı-şarı çıkmış bizi görmeye çalı-şıyor. Kadınlar evlerinin dış lam-balarını açıp, "Ka em pêşmergên xwe bibinin, ev leşkerê me ne" diyor. Hatta bazıları özellikle ar-kadaşları kapıların ışığını önü-ne çağırıp görmeye çaballıyorlar.

Herkes bizi görmenin sevinç ve heyecanıyla aklına takılan her şeyi soruyor. "Heta niha hûn li kubûn, çima hûn nehatin gundê me?", "Hûn çend kesin?" son soruya bazı köylüler mırılda-nıyor, "öyle sorular sorulmaz" diye kendi kendilerine karşılık veriyor, tartışıyorlar. Bundan son-ra sorularını düşünerek soruyorlar.

Camiye giriyoruz. Herkes ayak-ta birbirleriyle konuşuyor, tar-tışıyorlar. Genellikle bizim mü-cadelemiz üzerine yoğunlaşıyor, tartışıyorlar. Bazıları kaç gündür bu toplantı vesilesiyle karşıla-şıyorlar, birbirleriyle sohbet e-diyorlar. Arkadaşlar dışarda köy-lüleri toplamaya devam ediyor-lar. Tek tek, çift çift, toplu olarak doluşuyorlar camiye. Cami yü-zelli, ikiyüz kişi alabilecek kadar geniş. Ortaya bir teneke soba ku-rulmuş. Gençler sobayı yakmak için uğraşıyorlar. Her gelen eli-mizi tek tek sıkıyor. Ondan sonra

oturuyor. Köyün büyükleri, ileri gelenleri hemen belli oluyor. On-lar camiye girince herkes ayağa kalkıp saygı gösterisinde bulu-nuyor. Muhtar biraz düşünceli, herhalde ilerde bir şikayet duru-munda devlete vereceği hesabı düşünüyor. Yurtsever aslında, iyi niyetli, sevilen bir adam, zaten şehirden yeni gelmiş. Arkadaşlar taksiden indirip getirdiler ca-miye. Şehrin durumunu soruyo-ruz, "İyidir, halkın morali ve ce-sareti artmış, herkes sizi konuşup tartışıyor" diyor, "Kimse devlet-ten yana değil". Irak-Kuveyt sa-vaşının arifesi. Günler saatler sayılıyor. TV, radyo, gazeteler, yani bütün dünya kamuoyu, bu sorun etrafında tartışıyor. Halkı-mızın büyük endişesi var. Hükü-met açıkça savaştan ve emperya-lizmden yana tavır almış. Halk kızıyor bu karara, "Bizim halkı-mız bizim ülkemiz en büyük za-rarı görecektir" diyorlar. Saddam'ın kimyasal silah kullanma endişesi var herkeste. Devlet, Kürdistan'ı insansızlaştırma peşinde, onun için günlerdir yaygara koparıyor-lar. Kimyasal silaha karşı korun-ma çareleri öneriyorlar, geniş top-lantılar öneriyorlar. Asıl amaç ülkeden kaçışı artırma, hızlan-dırma. En çok bizim tavrımız, bi-zim düşüncemiz öğrenilmek iste-niyor. Toplantıda üzerinde dura-cağız diyoruz.

Cami nerdeyse dolmuş du-rumda. Dışardaki arkadaşlar, top-lantıya katılabileceklerin bunlar olduğunu iletiyorlar. Birkaç kişi namaza oturmuş, namazlarını bi-tirmelerini bekliyoruz. Devrim şe-hitleri için bir dakikalık saygı du-ruşuna davet ediyoruz. Büyük bir memnuniyetle karşılanıyor. Şehit-lerimizi yaşıyor ve yaşıyoruz o-an. Anılarına halkımızla birlikte sahip çıkıyoruz. Halkımıza mal-olmanın gururu göğüslerimizi kabartıyor. Küçük bir köy toplu-luğunda dile gelen bu saygı duruşundan sonra, şehitler için

fatiha okunuyor ve herkes yerine oturarak, büyük bir merakla ko-nuşmanın başlamasını bekliyor.

Konuşmanın çerçevesi daha önceden belirlenmiş, fakat ko-nuşma boyunca köylülerin dik-katlı bazı noktalarda yoğun-laştığından, ağırlıklı olarak bu konularda açıklama yapma gere-ği duyuluyor. Körfez savaşı, bu-nun halkımız ve ülkemiz üzerin-deki etkisi ile alanın özgül sorun-larından koruculuk sistemi hak-kındaki konuşmalara büyük ilgi duyuluyor. Bazıları soru sorma-mak için kendilerini zor tutuyor-lar. Körfez savaşı nedeniyle ülke-den kaçışın mümkün olmadığı, bizim bu kriz ve savaştan yararla-narak öz gücümüze dayanma te-melinde kendi öz örgütlenmemi-zi ve savaşımızı geliştirmemiz ge-rektiği üzerinde yoğunlaştınlı ko-nuşma. Bizim için tek ve nihai kurtuluş bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratmaktır. Koru-culuk sistemi için temel politika-muz (alan özgürlüğü için) Kürdü Kür-de kırdırtmayı boşa çıkarmaktır. Halkımız yoksuldu, bilinçsizdir. Düşman bunu fırsat bilerek bize karşı kullanmaya çalışmaktadır. Bu düşman oyununa birlikte ele-le vererek mücadele etmeyeceğiz üzerine basa basa belirtildi. Köy-lüler bu politikamızı doğru bul-dular ve onayladılar.

Konuşmanın son bölümünde dışardan bir arkadaşın içeri gi-re-rek, gizlice köylülerin duymaya-cağı şekilde köy çevresinde asker olduğunu ve köyü çembere al-maya çalıştığını söylemesi üzeri-ne konuşma kısa kesildi. Ayrıca köylülerin sorularıyla yapaca-ğımız tartışma yapılmadı. Buna rağmen toplantıya büyük bir ilgi gösterildi. Bu arada köyün ileri gelenleri söz hakkı isteyerek bize teşekkür etti. Yaşlı olan bu insan-lar bu mücadeleyi yürütmemizi çok iyi anladıklarını ve gönülden desteklediklerini, kendilerinin daha önce çok baskı ve işkence

gördüklerini, ancak şimdiye kadar ülkelerine sahip çıkama-dıklarını, düşmanın baskıları-na hep boyun eğdiklerini, on-ların zamanında yerine getire-medikleri görevlere bizim sa-hip çıkmamızdan gurur duyduk-larını biraz daha mahcup ola-rak belirtmekten kendilerini alamadılar.

Köylüler şikayet yapılma-ması ve gizli kalması üzerine birbirleriyle konuşurken biz ca-miden çıktık.

Toplantı sonrası her taraftan gelen eve gitme, yemek yeme, oturma tekliflerini geri çevir-mek zorunda kaldık. Bir genç yanaşarak yaşlı babasının hasta oluşu nedeniyle toplantıya ge-lemediğini, fakat bizi muhak-kak görmek istediğini söyledi, ama gidemeyişimiz, bizi de ol-dukça üzdü. Sonradan gelip göreceğimize dair söz vererek gençten ayrıldık. Biz hızla köyden uzaklaşma çabası-nıdayken nedense çevremizi hep gençler sarmış, bizi bırak-mıyorlardı. Konuşmak, tanış-mak istiyorlardı. Gençlerden bir tanesi kendini pencereden atarak önümüze geçip, ben si-zinle geleceğim diyordu. Biz köyden çıkana kadar bir kişi bizimle gelsin, teklifimize bir-çok genç önümüze düşerek ya-nıt verdi. Biz ısrarla bir kişi istedik, fakat bütün çabalarımı-za rağmen onları kendimizden ayıramadık, konuşma süresin-ce dışarda toplanan çocuklar da, dışardaki arkadaşlar tara-fından örgütlenmiş, toplantı boyunca çevreye koşuşturarak nöbet tutmuşlardı. Bazıları si-lahlarımızı ellerine almak ve poz vermek için can atıyorlar-dı, birbiriyle yarışıyorlardı. Biz köyden ayrılırken, çocuklar top-lu olarak köy içerisinde yü-rüyerek "Biji Serok APO" slo-ganını atıyorlardı.

Orta Eyalet'ten / Diyar

Arap-İsrail barış görüşmelerinin masraflarını Kürdistan halkına nasıl yüklemek istiyorlar

Ali Doğan

Önümüzdeki birkaç gün içinde, tekrar başlaması gereken Araplar ve İsrail arasındaki barış görüşmelerinin, bölgedeki politik gerginliği yumuşatacağı, tarafların belli oranlarda vereceği tavizlerle kısa süreli de olsa bir diyalogun gelişeceği sanılıyordu. Bugün yapılan açıklamaya göre FKO'nun Filistin heyetine, görüşmelere katılmaması için çağrıda bulunduğu bildirildi. Görüşmelerin ta başından beri, istenilen tavizi vermeyeceğini iddia eden İsrail'in direktmesine rağmen, ABD bölge devletlerinin bu görüşmeleri kendi istedikleri kadar olmasa bile, belli bir aşamaya getireceğinden hala emin gözüküyor.

Arap-İsrail barış görüşmeleri, ABD'nin yaklaşık iki yıl yakın izlediği Ortadoğu politikasının bir parçası ve Irak savaşından sonra ciddi olarak gündeme gelebilecek uluslararası politik şartlarda mümkün olmuştur. Kuveyt'in işgalinden sonra petrolün dünya ekonomisindeki yeri ve varolan devlet sınırlarının korunmasının bu ekonomik zorunlulukta politik önemi, sadece Ortadoğu'nun gerici devletlerini değil, bütün dünyanın sermaye çevrelerini, "Yeni dünya düzeni" adı altında muknatis gibi birbirine birleştirmiştir. Sallantıdaki SB'nin muhalefeti, TC'nin ve Suudi Arabistan'ın zorlamalarıyla Irak'taki var olan düzenin geçici bir süre için de olsa yıkılmaması ABD'li politikacılarca kabul edilmişti. Savaşın hemen sonra ABD'nin Arapları ve İsrail'i bir masada toplama çabası bu sonbahara kadar başarısız olmuştur. Bu, İsrail'e garanti edilmesi istenilen 10 milyar dolarlık borcun bugüne kadar, ABD'ce ertelenmesine neden olmuştu. Aynı dönem içinde TC'nin, komşu Arap devletlerle Kasım ayında düşündüğü GAP projesiyle ilgili anlaşmaları ertelediği açıklanmıştı.

Irak savaşının masraflarını Güney Kürdistan halkına yüklemekte güçlük çekmeyen ABD'ye, en akla yatkın ve karlı öneriyi TC yapmıştı. Kürdistan sadece Farsların, Arapların ve Türklerin değil, üzerinde yatırımlar yapacak dünyanın bütün sömürgecilerine de açılabildi. Uzun yıllar TC'nin finanse etmekte güçlük çektiği "Güneydoğu Anadolu" projesi planlamasından bugüne kadar ilk defa sermayenin lehinde uluslararası ekonomik ve politik şartlara sahip bir duruma gelmişti. Bir yanda sermayenin önümüzdeki yüzyıl temel sorunu olan petrol, öbür yanda bu petrol ülkelerinin önümüzdeki yüzyıl boyu karşılaştıkları su sorunu. Kürdistan'ın doğal zenginliklerinin yem olarak kullanılacağı bu yatırımların emperyalizm tarafından finanse edilmemesi halinde, Türkiye Kürdistan'ındaki ekonomik sorunlar, kitlesel halk savaşının temel zorunluluğu durumuna gelecek. Türkiye Kürdistan'ındaki ulusal hareketi kurtarıcı olarak bekleyen, Irak, İran ve Suriye Kürdistan'ındaki geniş köylü yığınlarının bilinçlerinde oluşmuş sınırların yıkılması demek, bölgedeki bütün gerici devletlerin yıkılması anlamına geliyor. Arap-İsrail barış görüşmelerinin amacı var olan devlet sınırlarını korumaktır. Bu sınırların korunması da, aralarında çelişki olan devletlerin ekonomik bağlarla birbirine zincirleme kilitletmesini gerektirir. 1936 yılında resmi olarak planlanan Kürdistan'daki sömürü ağının geliştirilme çabasından Dersim isyanıyla vazgeçilmiş, ama 1955 yılında tekrar gündeme gelmişti. 1960'lı yılların başında tartışılmaya ve planlanmaya başlanan sömürge ağının geliştirilmesi, uzun yıllar gizliliğini koruyarak 1976 yılında GAP projesi olarak ortaya çıkmıştı. GAP projesinde amaç oldukça açık ve netti. İkili bir amacı vardı. İlki, bölgenin en verimli topraklarına sahip olan, Kürdistan, hem iklim şartlarının ve hem de binlerce akarsuyun beslediği ikiz bir ırmağa sahipti. Bu ırmakların önüne kurulacak setler, elektrik barajları, sulama tesisleri bütün Ortadoğu'nun ihtiyaçlarını karşılayabilecek tarım ürünlerini, elektrik enerjisini besleyeceği gibi, küçük ve orta çaplı sanayinin bel kemiği olacaktı. Kürdistan'da planlanan bu ekonomik gelişmeler, toplam 30 milyar dolara mal olacak

ve bütün Arap ülkelerinin ihtiyaçlarını karşılayacağı gibi, Kürdistan halkının kendi ülkesinde hak talep etme özlemini de öldürecek. Hem de kendi içindeki sınıf mücadelelerini yozlaştıracaktı. GAP projesindeki bu ekonomik amacın ikinci hedefi de dıştaki ekonomik ve politik amaçlardı. Bir bütün olarak 13 değişik projenin birleştirilmesi olan GAP'la, Suriye ve Irak'a akan Dicle ve Fırat'ın su hacmini kesmekteki amacı, suyu silah olarak kullanmaktan daha çok bu ülkelerin bu akarsuları, öbür Arap devletlerinin sermayesiyle işlemeye sokması halinde bölgede politik olarak tecrit olmasını engellemektir. Daha basit bir ifade ile GAP projesi ve "Barış su boruları" projesi birbirini tamamlayan tek bir düşüncenin ürünüdür.

Şartlar bu olunca, aralarında politik çelişki olan bu Arap devletlerinin bu ekonomik sorunlarının çözülmesi için tek olanaklı yol, TC'nin kişiliğinde GAP projesinin bütün gerici devlet ve uluslararası sermayeye mal edilebilmesidir. Arap-İsrail barış görüşmeleri bu yüzden Türklerin en büyük kozu.

Üç aşamada planlanan Arap-İsrail barış görüşmelerinin ilki tarafları evcilleştirmek, ikincisi aralarındaki politik farkları törpüleyip, ekonomik çıkarlardaki ortak yanları geliştirmek, üçüncü ve sonuncu olarak da dünyanın ekonomik ve politik süper güçlerinin de katıldığı son aşamada, otuza yakın devletin imzalayacağı anlaşmayı sonuca bağlama amacına yönelik. Önümüzdeki birkaç gün içinde yapılacak olan görüşmeler anlaşmanın ikinci bölümünün sonu oluyor. Anlaşmanın son bölümü ise bu ayın sonunda Moskova'da başlayacak. Moskova'da yapılacak olan görüşmelere, ABD, Kanada, Avrupalı devletler, şimdiye kadar anlaşmaya katılmamış olan sermaye sahibi güçlü Arap devletleri, son günlerde sermaye çevrelerinin çok büyük reklamını yaptığı TC, İkinci Dünya Savaşı'ndan bugüne ABD'nin uluslararası anlaşmalardan dışlamaya çalıştığı ve ilk kez gönüllü olarak bizzat davet ettiği Japonya katılacaklar. Moskova'da yapılacak ilk ekonomik görüşmelerden sonra, ikinci görüşmelerin Japonya'da yapılması, şu an Uzak Asya'da olan Bush'un başarısına ve Moskova'daki görüşmelerin hızına bağlı.

Geçtiğimiz birkaç gün, Doğu Asya'da olan ABD Başkanı, kendi iç ekonomik sorunlarının çözümünde ve dünyada kapitalizmin sistem olarak ayakta kalmasında Japonya'ya ve Avrupa'daki sermaye çevrelerine büyük görevler düştüğünü iddia ediyor. SB'nin çöküşünden sonra "Karanlıkta, karanlığa karşı savaşıyoruz" diyen ABD Başkanı ve Batı Avrupalı sermaye çevrelerinin dikkat çekmeye çalıştıkları yeryüzündeki en büyük tehlike Kuzey Afrika'dan Kazakistan'a ve Çin'e kadar uzanan müslüman halklar oluyor.

Önümüzdeki birkaç ay, Kürdistan ulusal kurultuş mücadelesini boğmanın ekonomik hesapları yapılacak, uluslararası anlaşmalarda ABD'nin ve Avrupalı sermaye çevrelerinin kendi ekonomik sorunları, Ortadoğu ülkelerinde politik istikrar istiyor. Bu politik istikrarı ekonomik olarak besleyecek yatırımların tek olanaklı kaynağı da şu an Japonya'dır. Birkaç yıl öncesi ne kadar sermaye ihracında aktif rol oynamak isteyen bu ekonomik süper gücün, geçtiğimiz iki yıl içinde sermaye ihracını iki misline çıkarttığı da biliniyor. AT, ABD, Avustralya ve Japonya'nın GAP'a yapacağı sermaye yatırımının nedeni, petrol ihtiyaçlarını güvence altına almaktır.

Emperyalistlerin Ortadoğu'da istediği barış, bağımsız birleşik sosyalist bir Kürdistan olmaksızın düşünmüş bir hayaldir. Tarihin hiçbir döneminde halkların iradesinin dışında oluşturulan bir barış uzun süreli olmamıştır. Halkların kendi aralarındaki barış ve birliğin olanaklı olacağı şartlarda ancak, ekonomik, politik ve toplumsal gelişmelerin yarattığı gelişmelerle belirlenebilir. Yine tarihin hiçbir döneminde hiçbir kurt kuzuyla ve hiçbir köle efendisiyle barış içinde bir arada yaşamamıştır. Kürdistan halkı için dört bir yanını çevirmiş bozkurtlara karşı, bilinçli ve sabırlı bir mücadeleden başka barış olanağı yoktur. Barış kazanılması gereken bir hak, yatırım değil.

3 Ocak 1992

Yabancı düşmanlığının sebepleri

Son dönemlerde Almanya'da konuşulan ve tartışılan en önemli ve güncel konuların başında yabancı düşmanlığı ve yabancılara karşı artarak geliştirilen fiili saldırılar gelmektedir. Basında ve politik çevrelerde konunun nedeni ve çözümü ile ilgili yoğun tartışmalar ve çözüm önerileri bir yana, saldırılar tartışmaların hızını dahi aşan bir yoğunlukta devam etmektedir. Yaşananlar tarihin bir tekrarı mıdır? Yoksa günümüzün yaşanan ekonomik ve sosyal buhranlarının bir sonucu mudur? Saldırıların gerçekte basında ve politik çevrelerde hep öne çıkarılan ilticacılara mı yöneliktir, yoksa bazı insanların ferdi saldırıları, şahısların kişisel tepkileri midir? Ya da bilinçli ve planlı gelişen siyasi bir akımın hedefler paketinin pratik uygulaması mıdır?

Evet, tüm bu sorulara açıklık getirilmeden hem sorunun anlaşılması, olayların yerli yerine oturtulması ve hem de sağlıklı çözüm önerilerinin geliştirilmesi mümkün değildir. Almanya'da yaşamakta olan yabancılara karşı gelişmekte olan yabancı düşmanlığı yeni bir olay değildir. Yeni olan, bunun sadece çok yaygın ve fiili saldırılara dönüşmüş olmasıdır. Çok eski tarihlerdeki olayları bir kenara bırakırsak, Alman toplumunda yabancılara karşı rahatsızlık ve hoşnutsuzluk eğilim ve güdülerinin 1980'li yıllardan itibaren belirginlik kazanmaya başladığına işaret etmek gerekiyor. İkinci Dünya Savaşı'nda büyük bir yıkıma uğrayan Almanya kendisini yeniden toparlamak için yoğun bir biçimde yabancı işgücüne ihtiyaç duymaktaydı. Bu nedenle bazı ülkelerle yapılan "anlaşmalar" sonucu Almanya'ya büyük işçi akımı başladı. Bu akım ilk dönemlerde büyük şenlikler ve bando gösterileriyle karşılanırdı. Yabancı işçiler sıcak bir dostluk havası içinde ağırlandılar. Yabancı işçiler bu ülkede en ağır ve tortu işlerde çalışmaya başladılar. 1980'lere gelindiğinde Almanya yabancı işçilerinin de önemli katkısıyla kendisini toparlamış, yepyeni bir ekonomik devreye almıştı. Artık yabancı işçilere ihtiyaç duyulmadığı gibi var olanlar da fazla gelmektedir. Artık hem Almanlar'da hem de yabancı işçilerde baş göstermeye başlayan işsiz sayısında bir artış ortaya çıkmaktadır.

Yabancı işçilerin sahip oldukları kültürel özellikler ve sosyal ilişkiler Alman toplumunun aynı özellikleriyle uyum göstermez. Baştan beri var olan bu farklılıklar ilk dönemlerde fazla dikkat çekmezken, geline aşamada artık önemli bir uyumsuzluk sorunu olarak kendisini göstermektedir. Kültürel ve sosyal farklılıkların derinliğinden kaynaklanan nedenlerle yerli ve yabancılar arasında çok sağlanamamaktadır. Yani o çok sözü edilen yabancılara yerli topluma "entegresi" geçmiş süreçte gerçekleşmemiş, geline noktada önemli bir sorun olarak belirginlik kazanmıştır. Yabancılara karşı ilk düşmanlık belirtilerinin, ilk dönemlerde özellikle bu noktada kendisini göstermeye başladığına işaret etmek gerekir. 1980'den itibaren yabancılara meyhaneye, diskoteke ve kahvehane gibi yerlere girmelerine tepki gösterilir, engellenir hatta zamanla bu tür yerlere girişler birçok alanda kapılara asılan "Yabancılar giremez" tabelalarıyla fiilen engellenir. Bu nedenle ağır dalaşları, sürtüşmeler ve kavgalar gelişmeye başlar. Bu nedenlerle mahkemelere kadar intikal etmiş birçok dava bulunmaktadır. Böylece yabancı ve Alman gençleri arasında gruplaşma ve kavgalar başlar. Yakınlaşma yerine çatışmalara dönüşen ayrışmalar derinleşir.

Yabancı işçilerin ev ve iş bulmaları zorlaşır. Ev ve iş sahiplerinin yabancı işçilere karşı ilgisi gittikçe azalır. Hatta ev ve iş yerine almama gibi, kovmalar da artmaya başlar. Yabancıların "pis" olduğu, "geçimsiz" oldukları, kendileriyle uyum sağlayamayacakları görüşü Alman halkı içinde gittikçe ağırlaşarak kazanmaya başlar. Artmakta olan

suç oranının yabancılardan kaynaklandığı, yabancılara hırsızlık vb. adı suçlar işledikleri biçimindeki haberler basın-yayın organlarında boy göstermeye başlar. Almanlar, "Biz işsizken, iş bulamazken yabancılar iş bulup çalışıyor, biz ev bulamazken, yabancılar evlerimizde barınıyorlar" vb. sözlerle yabancılara karşı haklıymış gibi görünen türden isteklerle hoşnutsuzluklarını dile getirir, "Artık yabancılara istemiyoruz, kendi ülkelerine dönsünler" demeye başlamışlardır. Bunlara benzer birçok hoşnutsuzluk örneğini sıralamak mümkündür, ancak bu kısa özet bile bosta fazla ciddiye alınmayan, ama gelinen noktada sabotaj ve sokak saldırılarına dönüşen yabancı düşmanlığının ve faşist örgütlenmelerin üzerinde geliştiği sosyal zemini oluşturduğu tespiti yapmak için yeterli nedenlerdir. Almanya'da önemli bir kesim içinde düşüncede aşılmanın, sadece gizlenen ırkçı-faşist düşünceler, yabancılara karşı toplumda gelişen hoşnutsuzluk, ilk dönemlerde ferdi düzeyde meydana gelen saldırıların yaratmış olduğu ortamda yeniden canlanarak kendisini bir siyasi akım olarak göstermeye başladı. Bu nedenle "Dazlaklar" olarak adlandırılan ve yabancılara karşı saldırılarda başı çeken bu grupları diskotek ve meyhanelerde yabancılara huzurlarını kaçırdığı sokak çeteleri olarak görmemek gerekir. Zira Almanya'daki ırkçı-faşist partiler olan "Republikaner", "Deutsche Volks Union" vb. partiler bu kesimlere dayanmaktadır. Ve toplumda bu partilere belli bir ilgi bulunmaktadır.

Bu tespitlerden hareketle şöyle bir sonuca varmak mümkündür. Yabancı düşmanlığı bir siyasi akım olarak gelişmektedir. Bu Almanya'da gelişmeye başlayan ırkçı-faşist bir siyasi oluşumdur. Uzun zamandır varlığı bilinen bu akımların üzerine gitme bir yana, büyük bazı partilerden ve devletin bazı kademelerinden direkt olmazsa da destek gördükleri yadsınmaz bir gerçektir. Uzun zamandan beri altta kısırtılarak geliştirilen yabancı düşmanlığı, toplum içinde belli bir destek görmektedir. Ve bu güç ırkçı-faşist partilerde örgütlenen, Nasyonal Sosyalizm geleceğini esas alan "Almanya Almanlarındır, Alman ırkı üstündür" sloganlarıyla hareket eden bir güce dönüşmüştür. Doğu'nun Batı'ya eklenmesiyle kırk yıldan sonra yeniden gerçekleştirilen Almanya'nın birliği "Büyük Almanya" özlemini kısmen gidermiştir, artık sorunun "Almanya'yı yabancılardan temizleme" ve "Alman ırkının sadeliğini" gerçekleştirme aşamasına varmıştır. Nitekim yabancı düşman çevrelerin sloganlarında bu istekleri sık sık dile getirdikleri bilinen bir gerçektir. Bir tarafta siyasal olarak yaygın bir biçimde örgütlenirken, diğer tarafta yabancılara yönelik saldırılarla tabanda kendilerine destek toplamaktadırlar. Nitekim son bazı saldırılarda görüldüğü gibi, saldırılar yerli halkın alkış ve dayanışma sloganları desteğinde gerçekleşmektedir. Aynı zamanda saldırıların yoğunluğu, yine Almanya'nın her tarafında yaygın olarak geliştirilmesi ve nitelik olarak geçmişten farklı olmaları, saldırıların belli merkezlerce tertiplendiğini, planlı ve örgütlü olarak gerçekleştirildiklerini ortaya koymaktadır.

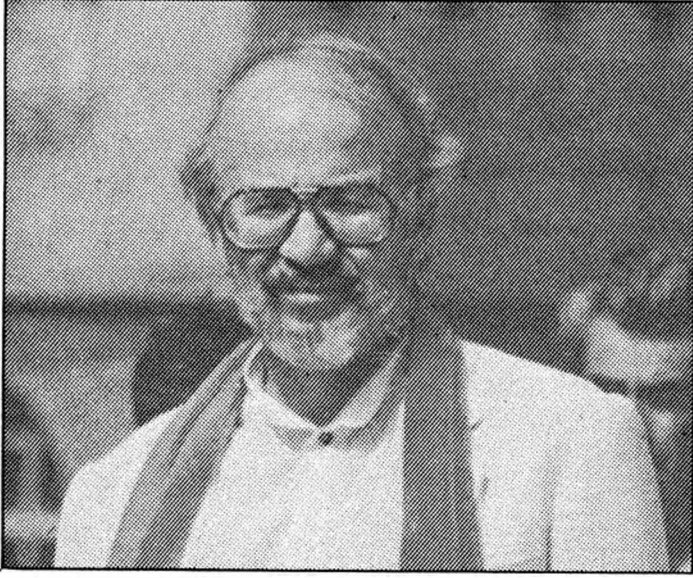
Burada önemli olan ilk elde yabancılara hedef olmuş olan çok tehlikeli bir faşist akımın tabanda görüldüğü büyük bir destekle gelişiyor olmasıdır. Acaba yaşananlar tarihin tekrarı mıdır? Şimdiki olayların 1930 yılından sonra o dönemin Almanya'sındaki gelişmelerle çok yakın benzerlikleri bulunmaktadır. Yahudilere karşı ortaya çıkan hoşnutsuzluk tek tek saldırılara dönüşüyor. Peşinden Hitler/Nasyonal Sosyalistler, Yahudi kırımını ve "üstün Alman ırkının" dünyayı fethetme uğruna başlatılan işgal savaşları. Ama dünyanın mevcut siyasi konjonktürü o dö-

nemden çok farklıdır diye düşünülebilir. Durum böyle görülsede bile dünyamızın mevcut durumunun geçmişten pek o kadar parlak olmadığı, o çok sözü edilen demokrasi, insan hakları, barış vb. kavramların hayli kirlendiği açıktır. Dünyanın her köşesinde milliyetçi akımlar gelişiyor. Birçok yerde birlikte yaşama yerine ayrı ayrı yaşama istekleri ağırlık kazanıyor ve bunun sonucu olarak yaygın çatışmalar yaşanmaktadır. Niyetten çok somut olayların gelişimi bu yöndedir. Ve eğer, Almanya'da gelişen ve ilk elde yabancılara koymayı hedefleyen bu faşist akımın önüne geçilemezse bir tarihi teker-tür tehlikesinin olduğunu hiç kimse inkar edemez. İki Almanya'nın birleşmesiyle bir kampanya biçiminde geliştirilen komünizm ve sosyalizm düşmanlığı da bu faşist akımların gelişme ortamına güç katmıştır.

Yabancılara yaşadıkları yurt ve evlere yönelik saldırıların artmasıyla basın ve politik çevrelerde konu üzerine başlayan tartışmalar hala tüm yoğunluğuyla devam etmektedir. Dikkat edilirse ısrarla saldırıların ilticacılara ve ilticacılara yerleşim yerlerine yönelik olduğu teması işlenmektedir. Hükümet ve muhalefet partileri de bu vesileyle iltica hakkını içeren 16. maddenin değiştirilip değiştirilmemesi konusunu yoğun bir biçimde tartışma gündeminde tutuyorlar. Tartışmaların ilticacılar sorunu çerçevesinde tutulmasını yanlış ve kasıtlı bir davranış olarak görmek gerekiyor. Son saldırıların çoğunlukla Almanya'da yaşayan tüm yabancılara hedef almadığı, bu nedenle ilticacılar sorununa getirilecek "çözümle" sorunun çözüleneceği biçimindeki görüş gerçeği içermemektedir. Polonya ile Almanya arasında vizenin kaldırılmasıyla Almanya'ya seyahate gelen Polonyalılara karşı gümrük kapılarında yöneltilen saldırılar göz önüne getirilirse, saldırıların hiç de ileri sürüldüğü gibi salt ilticacılara yönelik olmadığını, bu nedenle iltica hakkını belirleyen maddenin yeniden düzenlenmesinin konuya hiçbir çözüm getiremeyeceği, aksine bu yönlü tartışmalar gündemde tutuldukları yabancı düşman eğilimleri daha da kışkırtacağı açıktır. Eğer ilticacılar giderse veya Almanya'ya girişleri sınırlandırılırsa yabancı düşman akımların saldırılarının azalacağı türünden iddialar ileri sürülüyorsa, bu gelişmekte olan tehlikeyi görmemek veya görmek istememektен kaynaklanmaktadır. Almanya'da artan işsizlik, konut sorunu ve yaşam seviyesindeki düşüş gibi ekonomik nedenlerin yabancı düşmanlığına daha da arttıracağı açıktır. Doğu eyaletlerine yapılan vaatler yerine getirilmediği için bu bölgede ciddi sorunlar yaşanmaktadır. İzlenen emperyalist politikaların sonucu olarak ortaya çıkan bu sorunların giderilemesi için rahatsızlıkların siyasi iktidara yöneltilmesi gerekirken, işsizliğin ve konutsuzluğun sorumlusu olarak yabancılar görülmekte, gösterilmekte böylece saldırıların yabancılara yönelmesi sağlanmaktadır. Bu durumun, faşist partilerin gücüne güç katarken mevcut siyasi iktidarın işine de geldiği açıktır. Bu nedenle konu üzerinde sürdürülen yöresel tartışmalar, bazı politik şahsiyetlerin ilticacıların toplatılmış oldukları yurtları ziyaret etmeleri, çocukları kukakları bisküvi ikram edip birkaç ajitatif söz sarf etmeleriyle gelişmekte olan yabancı düşmanlığının önüne geçilemeyeceği açıktır. Yabancılar, partilerin üzerinde politika yaptıkları bir kesim haline gelmiştir. Ve yabancı düşmanlığı partilere oy kazandırmaktadır. En son Bremen Eyaleti'nde yapılan seçimler, politikalarını yabancı düşmanlığı üzerine geliştiren partilere küçümsenmeyecek oranda oy kazandırmıştır. Ve bu durum gelecekte yabancı düşmanlığının nasıl daha ürkütücü bir hal alacağı konusunda da şimdiden önemli fikirler sunmaktadır.

Dç. Dr. Yalçın Küçük:

TÜRKİYE DÜZENİ TIKANMIŞTIR



Berxwedan: DYP-SHP koalisyon hükümetinin sunduğu "demokrasi" ve "insan hakları" programı ile "Kürt realitesi"nin tanınmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Dç. Yalçın Küçük: Bu soruya cevabı, önce soruyu ikiye ve daha sonra da birinci bölümü de yeniden ikiye ayırarak vermek istiyorum.

Bir; reel sosyalizm, "devrim ihracı" yoluna gitmedi ve gidemedi. Şimdi emperyalizmin "demokrasi ihracı" dönemi gelmiştir. Sovyet komünizminin yıkılması, kapitalist ve tekeller düzenini, büyük bir ideolojik silahtan, aslında tek ideolojisi olan anti-komünizmden, anti-Stalinizmden yoksun etmiştir. Bir ideolojiye ve bir programa muhtaçtır. Bu, demokrasi ihracıdır.

Ülkenin iç dinamiği de buna elverişli görünüyor. Eylülist darbeye, arkasından dünya sosyalizminin perişan bir biçimde sona ermesiyle, demokratlar tanımlarını yitirdiler ve devrimci demokratlar da devrimcilikten vazgeçtiler.

Demokrasi, şimdi Türkiye'de dilsizlere konuşma özgürlüğü, topallara koşma hakkı, bitkilere de düşünme imkanı vermektedir.

Ülkede bütün kurumlar, tekeller tarafından fethedilmiş ve zaptedilmiştir. Üniversite, lise bile değildir. Basın, yıllardır yazıyorum ve söylüyorum, MİT ve Genelkurmay'ın bir dairesidir. Gençlik, DYP ve ANAP sempatisini almıştır. Aydınlar, düzenin attığı her kementeye yapışıyorlar. Aydınlar arasında gelir farklılığı çok yüksek boyutlara ulaşıyor. Türk-İş, öteden beri düzenin en sağlam dayanağıdır ve bu durum devam ediyor. DİSK, henüz canlanmakla canlanmamak arasında kararsızdır. A. Başürk, ölmeden önceki son açıklamasında, kütleyi değil bireyi ön plana çıkaran bir sendikacılığı savunuyordu.

Böyle bir durumda, demokrasi, Türkiye düzeni için tehlike taşıyor. Üstelik bir yaran da var.

Şudur: Türkiye tıkanı. Bütün kurumlar ve bütün kaleler tekellerin eline geçti. Bu çürüme demektir. Bu kısırlık demektir. Şimdi Türkiye çürümüş ve kısırlaştı. Bakın, rejimin iki önemli sorunu var; enflasyon ve Kürt sorunu. Türkiye düzeninde hiç kimse ve ama hiç kimse, bu iki temel sorunda, bu iki gündem maddesinde, birbirinden farklı bir tek düşünce öne sürmüyor. Bitmiştir; yönetenler düşünme ve yaratma yeteneklerini yitirdiler.

Yönetenlerin demokrasicilik iddialarında bir de bu çaresizliği görüyorum.

Kitaplarımda da var: Yönetenler, sınıflı toplumlarda, hep çaresiz kaldıkları zaman kütleye giderler. Hep meşruiyetleri tartışılmaya başladığı zaman küt-

leye giderler.

Süleyman Demirel ve Ercan İnönü, ya da çok önceleri yazdığımız gibi, Süleyman-İnönü çaresizdir. Kütlenin dillenmesinden bir çare umuyor.

Önce kütleyi dilsizleştirdiler ve şimdi konuşarak çare olmalarını istiyorlar. Önce kütlenin düşünen beyinlerini dağıladılar ve şimdi beyinlerinden yaratıcılık bekliyorlar.

İki: "İnsan Hakları" konusuna gelince, bu nitelemenin, yakın zamanlarda, ilk önce 1970 yıllarında Amerikan Dış İşleri Bakanlığı'nda bir daire olarak kurulduğu unutulmamalıdır. Sovyetler Birliği'nde Seljenitsin türünden sosyalizme muhalif aydınlar ile Sovyetler Birliği'ni terkederek İsrail'e göç eden Yahudiler etrafında bir anti-komünist program olarak ortaya atılmıştır. Bugün "İnsan Hakları" dernekleri olan kuruluşun başlangıcını da ben yaptım; sonradan yönetici olan pek çok kişiyi ikna etmek zor oldu. Ancak kuruluş aşamasında TİP-TKP, Aziz Nesin'i kullanarak, bana karşı bir kampanya açtı. İşte bu kampanya sırasında, hiç düşünmediğimiz bir biçimde bu kuruluşun adı "İnsan Hakları" olarak değiştirildi. Nasıl olduğunu bilemiyorum.

Bildiğim şudur: Bu, "İnsan hakları" anlayışı içinde infazlar yer almıyor. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da iç savaş koşullarında infazlar gerçekleştiriliyor. Devlet, evden alarak ya da evi basarak insanlarımızı öldürüyor, devletin, sanık olarak yakalayabileceği insanları, devletin kuşatarak, suyunu ve elektriğini keserek, teslim alabileceği kimseleri saldırarak öldürmesi cinayettir. Sınıf savaşlarıdır. İç savaştır. İrk savaşlarıdır. Şimdi yavaş yavaş, İnsan Hakları Dernekleri yönetici değiştirdiği için, bunlara tepki gösteriliyor. Fakat Demirel-İnönü Hükümeti bunları insan haklarının ihlali olarak görmüyor.

Bu düzen, insan haklarını, insanlığını yitiren ve sürülemlere layık görmek istiyor.

Bu kadar Türkiye'li ve Kürdistanlı genç devrimcilerin sırayla, yavaş yavaş evleri basılarak katledildiği bir zamanda siyasi poliste hücre koşullarının biraz iyileşmesini çok önemli saymıyorum.

Kürt gerçeğinin kabul edilmesine gelince, önce şu söylenmelidir: Başka ne yapılabilir? Kürt gerçeği kendisini kabul etmiştir. Bu, mücadelenin sonucudur. Burada şunu netlikle söylemek istiyorum: Fehmi Işıklar'ın bu konuda Özal'a prim vermesini haksızlık olarak görüyorum. Özal, Eylülist darbenin ön plana çıkardığı bir tekel bürokratıdır. İlkesizdir. Kürtçe yasağında rolü bulunuyor.

Aynı zamanda Ahmet Zeki Okçuoğlu'nun Rojname nede-niyle Demirel'e teşekkürname çı-

karmasını da doğru bulmuyorum. Türkiye'de Osmanlı döneminde de Kürtçe yayın olmuştur. Gasp edilen bir hakkın alınmasından dolayı teşekkür olmaz.

Ayrıca haksızlık yapmamak gerekiyor. Biz daha 1988 yılında, Toplumsal Kurtuluş'ta, "Partiya Karkerên Kurdistan" sözcüklerini kullandığımız için, buradaki "Kürdistan" sözüyle bölücülük yaptığımız için, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin, şaşırmayın, en demokrat ve gerçekten de en açık ceza hukuku profesöründen alınan birleşik raporuyla da cezalandırılmak istendik; hücrelere konduk, tutuklandık. Kürt devrimcilerinin mücadelesini, Türkiye'li devrimcilerin katkılarını unutarak, Özal ve Demirel'e teşekkürnameler yazmak yanlışlıştır.

Mücadele vardır. Kürtler Kürtlüklerini duymaya başladılar. Bir Kürt rönesansı başladı. Mücadele edenler mevzi tuttular. Kürtlüğünü unutmış Kürtler mücadeleye destek olmaya başladılar.



lar. Uzlaşmacıların etkinliği kırıldı. Kürt cephesini bölmeye dayalı politikalar güçleşti; cephede bir taraf güçlendi. Bu durumda rejim ne yapabiliirdi?

Üstelik kanun hükmünde karamamelerle zorbalığı daha da artırma yolu denendikten sonra dil üzerindeki yasaklar kaldırıldı. Üstelik Bağdat üzerine bir Haçlı seferinden sonra bu yola gidildi.

Bir; Gericilik dokuz canlıdır. İlerdeki mevzilerini kaybedince geride daha büyük mevziler kurmak istiyor. Kürtlüğün üzerini örtmek mümkün görünüyor ve işte tam bu sırada Türkiye'yi yönetenler, İdris-i Bitlisi'nin Sultan Birinci Selim'e önerdiği türden bir üst hamilik rolü düşünmeye başlıyor. Kürtler içinde de İdris-i Bitlisi hayranları olduğunu biliyorum.

İki: Bağdat'ın yenilmesi ve Saddam'ın burnunun sürtülmesi, Türkiye'yi bölgede güç denemesine özendiriyor. Kürtler'e en az Bağdat kadar yaklaşamayan, Kürtleri reddeden bir yönetimin bölgede güç olması mümkün değildir.

Üç: Sovyet sisteminin çözülüşü, Türklük kökenli ve müslaman devletler sorununu ön plana çıkıyor. Türkiye, Washington'un özendirmesiyle, buralara sarmak istiyor. Washington-Moskova ekseninin kurulması halinde Washington'un bu özendirme-den vazgeçmesini bekliyorum; ancak şimdi özendirme var.

Kendi içinde ulusal bir sorunla karşı karşıya bir ülkenin emper-

yalist hiyerarşi içinde bir yer alması mümkün değildir.

Türkiye'nin bir büyük emperyalist düzenin altında bir ikinci sınıf emperyalist ülke olup olmayacağı tartışmalıdır. ANAP buna yatkın iken şimdi Demirel-İnönü bu alanda ANAP'ı gölgede bırakmak istiyor. Gerçekleşir mi, zaman gösterecek.

Ancak bunun gerçekleşebilmesi için önce Kürt sorununun asimile edilmesi gerekiyor; Türkler, Kürtler'in asimilasyonundan vazgeçtiler ve şimdi Kürt sorununu asimile etmek durumundalar. Sonra, içerde "ilerici" bir imaj gereklidir.

Türkiye Üzerine Tezler dizisinin son beşinci kitabında gösterdim; Amerika emperyalist olurken, T. Roosevelt ve W. Wilson türünden en "demokrat" yöneticilere sahip oldu. Buna ihtiyaç var.

Kürtler'in devrimci kazanımları ve Türkiye'nin tıkanmışlığı, Türkiye'yi ikinci sınıf bir emperyalizm ile ikiyüzlü bir demokra-

"İn" denilmesiyle inmemek gerekir.

HEP kökenliler, 1965 seçiminde TİP'ten girenlerden hem daha kalabalıklar ve hem de deneyimleri fazla olmak durumundadır. Ayrıca diğer partilerde de sempatisanları bulunuyor.

1965 meclisinde TİP'liler, mecliste çok dayak yediler. Yunus Kaçak'ın başının kırıldığını biliyorum. Pek çok TİP'li milletvekiline Meclis'te dayak atılmıştır. Meclis'te kürsüde bir milletvekilinin üzerine yürümek zorbalıktır, HEP kökenliler bu zorbalığın altında kalmamak durumunda dırlar.

Ya yaparlar, ya yapmazlar. Erdal İnönü'yü veya koalisyonu fazla düşünmemeleri gerekir.

Demirel ve İnönü koalisyonu fazlasıyla düşünüyorlar.

Konuşmak için seçilmişlerdir. Kürsüde konuşma haklarını korumalıdırlar.

Berxwedan: TC devletinin son dönemlerde bir yandan

yurtseverlere yönelik kontrgerilla cinayetleri, Kulp ve Lice'de yaşandığı gibi kitle katliamları ve diğer yandan da Kürdistan dağlarını bombalamasının nedenleri sizce nedir? Yeni hükümetin "halka şefkat"ı esas alacağını iddia etmesi ile yaşanan bu gerçekler arasındaki tezatlık nasıl izah edilebilir?

Dç. Yalçın Küçük: Türkiye rejimi artık karşılaştığı tehditi küçültme politikasını bırakıyor. Yeni hükümet, "birkaç eşkiyadılar" değerlendirmesini, vahim bir hata olarak görüyor.

Rejim, "halka şefkat" politikasını, PKK yandaşı olmayanlar ve karşıtları için öne sürüyor.

Burada aldanmamak gerekiyor. Demirel-İnönü rejiminin kontrgerilla, zaman zaman kitle katliamı türü operasyonlardan vazgeçeceğini sanmıyorum.

Bunlar ile "şefkat" programı arasındaki zıtlığı biz görüyoruz. Rejimin burada zıtlık değil bir tamamlayıcılık gördüğü kesindir. Buna "havuç ve sopa" politikası adı veriliyor.

Berxwedan: Yine Kürdistan'daki gelişmeler gerçeğe gösterilerek Türkiye halkında ırkçılığı ve şovenizmi geliştirmek için hummalı bir çalışma yürütülüyor ve adeta tüm basın-yayın organları böyle bir özel savaş politikasının hizmetine sokulmuş durumda. Bununla nereye kadar gidebilir, nasıl bir sonuç alabilirler?

Dç. Yalçın Küçük: Kürt düşmanlığı ve karşıtlığını hükümetten alıp kütlelere ve daha da önemli aydınlara geçirme politikası izleniyor. Küteler ve özellikle aydınlar Kürt düşmanı haline getirilirse hükümetin sorununun kolaylaşacağı sanılıyor.

Nereye gidebilir? İki ayrı devlete gider.

Şimdi bunun üzerinde durmak istiyorum. Önce bir tekrara izin verileceğini umut ediyorum. Bizim teoride önemli katkılarımızdan birisi Türkiye'de devletin büyümesi yasağıdır. Basın, devlet ve Genelkurmay'ın bir departmanıdır. Böyle davranılmalıdır.

Bu hafta Nokta Dergisi bana sorular sordu. Türk aydınlarının Kürdistan ayrılırsa Türkiye'nin daha müreffeh olacağını savunmaya başladıklarını belirterek sorular yönelttiler. Ben bunları her zaman cevaplandırmıyorum, cevaplandırdım. Aktüel'in ilk sayısı da böyle çıktı. İsrarla istemişlerdi; cevap vermiştim. Aktüel dergisi çok kısarık yayınladı ve Nokta Dergisi hiç yayınlamadı. Alınmadım, kitaplarımda yayınlıyorum. Yine de şu nedenle işaret ediyorum: Bir tek aykırı görüşe bile tahammül edemiyorlar. Şunu söylüyorum: Kürdistan Türkiye'den ayrılırsa ve Türkiye daha müreffeh olursa, bu sadece ve sadece Kürdistan'ın sömürüldüğünü gösterir. Bu, bir. Daha önemlisi, Türkiye'li aydınlarda ve bazı yüksek bürokratlarda Kürdistan'ın bazı illerini "verme" düşüncesi yayılıyor. İkincisi, belki de benim Aydın Üzerine Tezler'deki bir çözümlememle de ilgilidir. 1920 yıllarında Yunanistan Osmanlı'dan kopuncaya kadar yönetim kadroları Elenler'in elindeydi. Bağımsız oldular ve Türkiye artık Elen yüksek bürokrata güvenmez oldu; kendi kadrolarını yetiştirdi. Türkiye'nin ilk bürokratları ve aydınları, Türkiye, bağımsız bir devlet olan Elenler'in İstanbul'da kalanlarına güvenmediği için ortaya çıktı. Şimdi yüksek bürokratlarda, Kürtler'in ayrı bir devlet kurmaları halinde pek çok yüksek görevin Türkiye'deki Kürtler tarafından boşaltılacağı beklentisi görülüyor. Aydınlar ise böyle bir çözümle, Türkiye'yi önemli bir sorundan kurtaracaklarını düşünüyorlar.

Bunlar tekeller Türkiye'si ile bütünleşmiş aydınlardır. Şimdi bunun hazırlığını yapıyorlar. Ancak burada bir sinsi niyet ve senaryo görüyorum. Görünen şudur: Kürdistan'da Türkiye, Irak ve İran tarafından ve karadan çevrili küçük bir Kürdistan'ın uzun süre yaşayamayacağı düşüncesi var. Devlet kurulacaktır, Kürt devrimcileri görevlerinin başına geçeceklerdir ve sonunda büyük bir başansızlıkla hem restorasyon olacak ve hem de Kürt devrimciliği ortadan kaldırılacaktır.

Senaryo budur. Türkiye'de yeniden "Büyük Türkiye" hayali doğmak üzere. Kürt devrimciliği bunun önünde engel olarak görülmektedir. Çözüm böyle görülüyor; gidiş bu yöndedir.

Ancak şu anda bunun hükümet düzeyinde bir senaryo olacağını sanmıyorum. Çünkü hiçbir parti ve lider Kürdistan'ı kaybeden olmak istemez; tekrar alınca kadar hükümette kalacağını düşünebilecek bir politikacı düşünemiyorum.

Bu senaryo, ikinci sınıf emperyalist büyük Türkiye peşinde koşan, gerici bir Türkiye içindir.

Berxwedan: Son günlerde İstanbul'da Genelkurmay Başkanlığı ile İçişleri Bakanlığı'nın ortaklaşa düzenlediği basın toplantısında dile getirilen bazı görüşler var. Adeta kamuoyuna "Eğer toplu bir katliam yapmazsak, vatan elden gider, PKK her şeyi aldı götürdü" imajı verilerek kitleler, özellikle de Türk halkı kitlesel bir katliama hazırlanmak ve bunun yanında yer alması sağlanmak isteniyor. Bu durumları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Dç.Yalçın Küçük: Bu sorunuz yukardaki sorunla aynıdır.

Türklük, kemalizmin misak-ı millî ilkesini terk etmek zorunluluğunu duyuyor. Yayılmacı bir Türklük geliyor. Tarih, Kemal'in yerine Enver'i ön plana çıkarmak üzeredir.

Yayılmacı Türklük, hem kendisine bir misyon bulmak ve hem de bir düşman yaratmak zorundadır. Orta Asya'da "kömünizm altında ezilmiş, dinini ve benliğini kaybetmiş, geri kalmış" Türklere yatırım ve uygarlık götürmek misyonudur, artık Türklük, Elenleri ya da Bulgarları düşman ulus sayamayacak durumdadır. Kürtler, Türkler'in "düşman ulusu" yapılmak isteniyor.

Bunun için kan dökülmesi planlanıyor.

Berxwedan: Bu basın toplantısının hemen ardından özellikle Hürriyet gazetesi tarafından büyük puntolarla 500 PKK militanının öldürüldüğünün sanki gerçek bir habermiş gibi verilmesi vb. haberleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Gerillanın gerçekte böyle kayıplarının olmadığını belirtmeye sanıyoruz gerek bile yok ve biliyorsunuzdur.

Dç.Yalçın Küçük: Yayılma-

cılık hep kaybederek olmuyor.

Daha başka yazılarımda da belirttim. Emperyalizm veya yayılmacılık hiçbir zaman tek başına ekonomik ya da ideolojik değildir. Güç gösterisi istiyor. Büyük Britanya emperyalizminin, ekonomisinden daha çok, donanmasıyla özdeşleşmesi bu anlamdadır.

Türkiye, yeni bir profesyonel ordu ile güç gösterisinde bulunmak durumunda. Yayılmacı bir Türkiye'nin bir çırpıda "beş yüz düşman gerillasını dağıttığı, yok ettiği" imajı kesin gereklidir. Hürriyet, olmayanı da uydurmakla görevlidir.

Tekrarlıyorum: Basının MİT ve Genelkurmay'ın bir dairesi olduğunu beş yıldır söylüyoruz. Şimdi yetersizdir. Şimdi söylenecek olan basının bir devlet organı olduğudur. Devlet görevini yapıyorlar.

Berxwedan: DYP-SHP koalisyon hükümeti, bugünkü gelişmelerde gerçek iktidar sahibi olduğunu iddia ediyor, ancak basından da gördüğümüz gibi, Kürdistan'da yönetim doğrudan Milli Güvenlik Kurulu, daha doğrusu Genelkurmay Başkanlığı'na bağlanmış durumda ve sivil otorite tanınmıyor. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz, yönetim kademelerinde, yani hükümet ile diğer kesimler arasında çatlak mı var?

Dç.Yalçın Küçük: Mümkün değil. Bu hükümet Demirel'in jübile hükümetidir.

Biliniyor, jübileler, oyunculanın eski oyunlarının tekrarına dayanıyor. Bir de daha kibar oynanır. Jübilesi yapılan eski oyunlarını tekrarlamak ve ancak yumuşak olmak durumundadır.

Demirel'in temel oyunu Kürt sorununu Genelkurmay'a ve iç sorunu polise bırakmaktır.

Demirel'in bu iktidar odaklarını değiştirmemesi bir yana, böyle bir niyeti olduğunu hiç sanmıyorum. Demirel, budur. Demirel'in buna bir itirazı olduğunu sanmıyorum.

HEP Kongresi'nde Musa Anter'in söylediği, "kırk yıllık yani olur mu kani" sözü Demirel için kesinlikle doğrudur.

Demirel'in, Şükrü Balcı'nın yetiştirdiği Ünal Erkan-Mehmet Ağar ekibini daha da güçlendirmesini beklemek gerekiyor. Bunları Kürt sorunu ile görevlendirmesi bile mümkündür.

Unutulmasın, Vedat AYDIN, bu ekip iş başına getirilince katledildi. Unutulmasın, sanıyorum CIA'dan alınan istihbarat ile İstanbul'da onbir Dev-Solcu yine bu ekip iş başına gelince katledildi.

Bu ekip Washington yanlıdır. Gelir gelmez de Washington'a gittiler.

Demirel, bir ödün adamdır. Muhalefette kaldığı, köşede bıraktığı zaman Amerika aleyhine dedikodular yapmıştır. Şimdi bunları telafi edecektir. Bu Amerika'dayken ekibi Kürdistan'da görevlendirmesi mümkündür.

Çatlak beklemiyorum.

Berxwedan: Kürdistan'da çok tarihi gelişmeler yaşanır ve Kürdistan halkı topyekün ordulaşma, ayaklanma ve kendi ulusal meclisini kurmaya doğru giderken, Türkiye devrimci-demokratik hareketinin içinde bulunduğu durum nedir?

Dç.Yalçın Küçük: Yeni Ülke'de yaptığımız açık oturum bir ayna değeri taşıyor. Türkiye devrimcileri umutlu ve iyimserdirler. Ancak hem Eylülüst darbe ve hem de sosyalizmin yıkılışı, bir paradoks olarak bu yıkılış en çok hep Sovyetler'i eleştirenleri olumsuz olarak etkiliyor, devrimciliğin ve sosyalist mücadelenin da-

raldığı bir ortama yol açmış görünüyor; adımlar atılıyor, ancak adımlar birbirini etkileyerek çoğalacak yerde kendisini tüketiyor.

Ülke'de açık oturumda en çok "eşitsiz gelişme yasası" kavramına baş vuruldu. Türkiyeli devrimciler, PKK'yı tek muhatap kabul etmeye başladılar. Kürt devrimciliğinin yükselişinden memnun görünüyörler. Ancak kendilerini kanıtlama ihtiyacı beliriyor; bunu olumlu buluyorum. Yalnız bir kompleksin doğmasını istemiyorum.

Herkes çok umutlu görünüyor. Ben de çok umutlu durumdayım. Korkuyu tanımayan kuşak geliyor. Kürt devrimciliği, Türkiye rejiminin durdurulabilir ve hatta yenilebilir olduğunu göstermesi bakımından çok önemli bir etkiye sahiptir.

Ancak çok gelişmesi bazı kaygıların da nedeni oluyor; Türkiye devrimcilerinde ve devrimci demokratlarında Kürt devrimci ve devrimci demokratlarıyla birlikte çalışmada "kaybolma" ya da kimliğini yitirme endişesi beliriyor. PKK söylemindeki aksine vurgu ve açılımlar, yeterli ölçüde çabuklukla etkili olamıyor.

Öyle sanıyorum burada HEP yönetimine büyük sorumluluklar düşüyor.

Israrla ve pratik olarak, birlikte çalışmanın gereğini vurgulamak ve göstermek durumdadırlar.

Güven bir pratik işidir.

HEP'in hızla bütün halkların temel sorunlarının ısrarlı savunucusu olduğunu, sözden ve yazıdan daha çok, işle, pratikle göstermesi gerekiyor.

Bunlar yapıldığı takdirde, yeni işçi ve gençlik kuşakları harekete getirildiğinde, yeni aydınlar yaratıldığında, bu iş çözülür. Bu konuda çok büyük bir birikim var. Zaman boş geçmemiştir.

Çok uzun olmayan bir zamanda ikinci ve büyük bir cephenin açılacağı umudu içindeyim.

Berxwedan: Yeni Ülke Gazetesinin Genel Yayın Danışmanı olarak, gazetenizin sürekli toplatılmasını ve hakkındaki rekor düzeyde davalar açılmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Dç.Yalçın Küçük: Bir ara azalmıştı. Günlük projesi nedeniyle artmaya başladı.

Türkiye devletinin bir Yeni Ülke'ye tahammül etmesini beklemiyorum.

Devlet Kürt kokan her alanda PKK rengi olup olmadığını araştırıyor. Bu alanın dışına özgürlük tanıyor.

İnat edilirse, yürekli davranırlırsa, akıllı hareket edilirse toplatma ve davalarla olumsuzlukları azaltılabilir.

Ben Türkiye ve Kürdistan'ın önemli ölçüde yürek ve akıl biriktirdiğine inanıyorum.

Berxwedan: Berxwedan Gazetesi'nden beklentileriniz nelerdir?

Dç.Yalçın Küçük: Her yayın kendi okuyucu alanını ve kadrosunu bulmak durumundadır.

Berxwedan'ın son sayılarını göremiyorum, siyasi polis hepsini vermiyor. Ancak yine de söyleyebileceklerim olabilir; kendisine yeni bir alan açmak durumundadır.

Şimdi günlük planları yapan Yeni Ülke için de bir zorluktan söz etmeliyim: Devlet basını, kötölemek için de olsa, hep Kürt devrimciliği haberleri veriyor. Kötölemek ayırdır; ancak okuyucu zaman zaman bu kötölemeleri kendi diline çevirme teknikleri geliştirebiliyor. Bu haberleri kendi prizmasından geçirerek okuduğunda önemli ölçüde doğruyu bulabiliyor. Dolayısıyla, devlet basınının Kürt haberleri vermesi ve bunu en önemli haber sayması, devrimci basını, okuyucu açısından zorlayacaktır. Unutma-

mak gerekir; devrimci iki Çin duvarının içinde değildir. Hem Kürt gerçekliğini öğrenmek ve hem de diğer gelişmelerden haberdar olmak istiyor.

Dolayısıyla çok özel yayınlar dışında bu tür yayınların zorluklarla karşılaşacağını düşünüyorum. Eğer alan ve okuyucu iyi seçilirse bu güçlükler aşılabılır. Okuyucu, aradıklarının çoğunu burada buluyorsa, Berxwedan'da bunların dışında haber ve yazı görmek durumundadır.

Ne olabilir? Kuşkusuz son sayılarınızı okuyamadığım için net bir cevap vermem mümkün olmuyor. Ayrıca bunu en iyi sizler takdir edecek durumdasınız.

Yalnız benim ihtiyaç duyduğum bir alan var. Bölge halklarına yayılmak. Mademki bölge büyümüştür, mademki Türkiye devleti kendi etki alanını genişletmek istiyor, mademki bölge ve Ortadoğu devrimi projelerimiz var, bunun gereklerini yapma zorunluluğu da var demektir.

Berxwedan kendi alanını terk etmeden, bölge halklarının ekini ve devrimci birikimi ile geleceğini ele alabilir. Ermeni, Kafkasyalı, Arap, Türk ve Kürtler arasında kardeşlik ve devrimci dayanışma için bir boşluk görüyorum.

Biz burada bu amaçla bir dernek kuruluşu yaptık, Berxwedan üstelik bu bölgelere, Ermenistan'a, Gürcistan'a, Azerbaycan'a, Arap topraklarına götürülebilir. Unutmamak gerek, buralarda, Türkçe okuyanların yaygınlığı dışında Kürtçe okuyanlar ve Kürtler de var.

Zamanla bütün halkların yazılarıyla sayfalar bile düşünülebilir.

Bu alanı çok önemli buluyorum. Önümüzdeki zamanda buna çok zaman ayırmak istiyorum.

Her türlü yardımlaşma, dayanışma ve katkıya hazır olduğumu bildiğinizi biliyorum. Sevgiler.

DÜNYA BASININDA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

DÜNYA HARİTASINDA YENİ BİR ÜLKE Kürt devleti, batı ne düşünürse düşünsün ileriye çıkacak

Rogalands Avis
20.1.1992

Kristajan Gudlaugsson

...Kürdistan sorunu karşı taraflar açısından oldukça karışık ve hassas bir durum arz etmektedir. Daha çok Kürtler açısından bu böyledir. Birleşik ve güçlü bir Kürdistan yeni sınırlar ve yeni güç dengelerinin bu alanda (Ortadoğu) oluşmasına yol açar. Zaten şimdiden siyasi olarak bu gelişmektedir.

Her şeyden önce yeni devletin kurulması, eski Osmanlı imparatorluğu'ndan kalanları tam bir çözüme götürecektir, bununla beraber Türkiye'nin askeri ve doğal

kaynaklarında güçlü azalmalar meydana gelecektir. Irak ve Türkiye'nin petrol kaynakları, Kürtlerin kurmak istediği devletin sınırları içerisinde. Bu dağlık bölge aynı zamanda su kaynakları olarak anahtar bir konumdadır. Irmaqlar enerji üretmekte ve Irak çöllerine can vermektedir. Sadece bu neden bile Saddam açısından düşünülmeli güç bir durumdur.

Fakat Kürtler geleceğine ilişkin kararları Özal ve Saddam'a bırakmak istemiyorlar. Onlar kendilerine ülke olarak gördükleri bölgeyi kurtarmak için ellerine silahlarını aldılar. Hedefleri Türk ve Irak güçlerini bölgeden uzaklaştırıp demokratik Kürdistan'ı kurmaktır.

Kürdistan İşçi Partisi (PKK)

10 seneden bu yana Irak ve Türkiye'nin sınır bölgelerinde gerilla savaşı vermektedir. Geçen sene Türkiye sınırındaki ölüm kamplarına gelen trajik kaderli Kürt göçmenlerinin önerileri, Kürt halkının birlik olup silahlı ayaklanmaya kalkmalarıydı. 1000 yıllık bağımsızlık mücadelelerinde Kürtler ilk defa ortak bir önderlik altında birleşmeyi farkettiler.

...Türkler silahlı güçlerini büyük yerleşim birimlerine çekmeyi seçtiler ve kırsal alanın kontrolünü gerillaya bıraktılar. Irak bölümünde ise gerillalar gittikçe daha geniş alanlar kazanmaktadır. Kürdistan İşçi Partisi bu sene içerisinde büyük bir ihtimalle, bir halk meclisi toplayıp demokratik bir hükümet oluşturacak.

Türkiye ve NATO ülkeleri ısyancıları terörist olarak görmektedir. Onun için Almanya Türkiye'ye milyarlarca Alman Markı karşılığı askeri araçlar verdi. Onun için Amerika Kürt halkını bağımsızlık mücadelesinde yalnız bıraktı.

Fakat Kürt halkı, bağımsızlığın, gerilla mevzilerinin güçlenmesiyle kazanılacağını inkar etmiyor. Bu Kürt devleti, Batı ne düşünürse düşünsün ilerleyecektir.

Önümüzdeki iki sene içerisinde tam değişmiş yeni bir dünya haritası göreceğiz. Değişmeler devam etmekte ve bu yeni ülkelerden biri daha 2000 yılında dünya haritasında yerini alacak; bütün görüşlere göre bu, Kürdistan olacaktır.

The Independent/İngiltere
25.1.1992

Gerilla kamplarının ilk saldırıya uğramasından sonraki şiddetli çarpışmalar son iki hafta içinde daha da arttı. Çarpışmalar Irak sınırına yakın olan yolları bile kapattı ve karlarla kaplı Cüdi dağındaki saklanma yerleri ve mağaralar TC uçakları tarafından hedeflenmekte.

Türk devleti askeri yetkilileri kayıplar hakkında bilgi vermezken; bölge halkı ve gerillalar TC gazetelerinin gerillalardan 500 kayıp olduğu iddialarını reddetmekte...

Brüksel'deki Kürt sözcüsü, "TC halkı korkutmak ve ordunun moralini yükseltmek için bomba-

lamakta. Biz bu mevsimde savaşmayız, eğitim yaparız" dedi.

Toplam nüfusun 5/1'ini teşkil eden 12 milyonluk Kürdün yarısının yaşadığı TC'nin güneydoğusunda esrarengiz ölüm olayları devam etmekte.

Türk devletinin koalisyon hükümetinde ileri gelen yardımcılardan Mahmut Alınak, gazetecilere geçen Haziran ayından beri meydana gelen 40 ölüm olayının izah edilemediğini söyledi. Bunların çoğu Kürt milliyetçileridir ve öldürülmeden önce işkence gördükleri saptanmıştır.

SHP'den milletvekili olan ve Kürt asıllı Bay Alınak, bu olayların arkasında Türk devletini bir sivil savaşa sürüklemeye çalışan karanlık güçlerin ve kontrgerillanın olduğunu ileri sürdü.

SERÎHILDAN

Verva na usar ra
Milete ma wuşto ra
Serihildana kirmanca
Bizano na dîna
Roza qesaşi ama
Perskeme endî ma
No wenge xelaşa
Uştmera endî ma

Wenge partiya ha hesno
Poşt dana peşmergune ho
Ju feka çikeno
Êz ne merdu wesu
Peşmerge rekneno kouna
Milet qikeno veura
Nikak î sukura
Bimetop uştmera

Ali Şêr

Welat ava dibe

Newroza not û didoyan
Piroz be li mirovatiya cîhan
Ava dibe parlamentoya Kurdan
Dimeşe gel ber bi azadiya Kurdistan

Her bijî Serok APO
Te em kirin mirov ro bi ro

Êdî em in xwediyê xaka xwe
Serbilind û azad in bi têkoşîna xwe
Em in muxtar û walî û qeymeqam bo Kurdistan
Lêxin gelê'm hilweşînin avayî û qonaxên dijminê me

Her bijî Serok APO
Te em kirin xwedî avahî îro

Rabin bi kêf û dîtan bikin şer û fîgan
Ava'kin meclîsa Kurdan, ji gunda heta bajaran
Bistînin her tiştî ji dijmin, bikin malê Kurdan
Avakin jiyanêke netewî bo gelê Kurdistan

Her bijî Serok APO
Piroz be Newroz bi avakirina parlamento

28.1.1992 / Ş. W.

CENG Û BERXWEDANA LI CIZÎRA BOTAN

Destpêk di rûpela dawiyê de Ji birindaran keçika 11 salî New-roz Şahman, xortê 21 salî Mehmet Nûri Kirok û 8 welatparêzên din rakirin nexweşxaneyan. Birindarên din di malan de xwe derman kirin. Leşkerên dagirkerên Tirk zirar û zîyanê pîrr mezin gihandin xaniyên welatparêzan ji, ji ber ku hemû xaniyan dikirin hedefên xwe û êrîş dibirin ser.

Milîsan panzerekê rûxandin: Ji dijmini 6 kes hatin kuştin

Pîştî rojekê, di roja 11'ê Sibatê de, milîsên gel bersiva êrişa dagirkeran dan. Komeke gerillayên bajêr êrîş bire ser panzerên dijmini. Reşandin ser wan. Bi roketekê panzerekê bi tevayî rûxandin. Di panzera hatî rûxandin de 6 endamên komên taybetî hatin kuştin. Ji hêzên dijmini, hinekan ji birindar kirin. Lewma guman heye, ku hejimara birindarên ji dijmini gelekî bilind be û heya kuştî ji bêhtir bin.

Şêweyekî din ji şerê qirêj

CENGA PSÎKOLOJÎKÎ

Destpêk di rûpela dawiyê de

Şêweyên cenga psikolojîkî ji gelek in. Ji bo xirakirina morala cepheya beramberî, ji bo pêkanîna ketine ji aliye morali ve, her babet (şewe, reng) rê û azîne di cenga psikolojîkî de tên bikaranîn. Nûçe û agahiyên vir û derewin ên di weşanan de ji perçeyê ve yên pêwîst in. Ji xwe, em ji lêdanên fîzîkî bigirin heya belavkirina nûçeyên derewin, gelek tişt dibin perçeyên şerê psikolojîkî. Nîmûne; nûçeya bi rengê "500 endamên PKK li çiyayê Cûdî hatin kuştin", ku di weşan û rojnameyan de hate belav kirin, perçeyê ji cenga taybetî ya qirêj, ku dewleta Tirk birêvedibe. Dijmin bi vî taktîkê dixwaze rastiya xwe weşartî bihêle. Xwe welê dide şanîkirin, weke ku li beramberê têkoşîna biserketîbe. Bi vî awahî dixwaze bawerîya gelê me ya ji pêşengî re jar bixîne. Dixwaze şoreşgeran û gel, bi bangeşiyên (propagandayên) xwe bine bin posîdeyên xwe. Ji ber vî serî dide derew û demagojiyan. Bi rîya derew û demagojiyan senaryoyan avadike, da bikaribe bibêje, ku dewlet xurt e, şoreşa Kurdistanê jar e. Bi pêşvebirina xebata di rîya aloziya (krîz) bawerîyê de, hedef ew we, ku ji aliyê psikolojîkî ve serdestiyek were avakirin. Armanca nûçeyên di weşanên dijmini de jî, ev rastî bi xwe ye.

Bi destpêkirina zivistanê, li gund û bajarên Kurdistanê operasyonên leşkerî hatin destpêkirin. Çi serketînek nekete destê dijmini, lê dijmin weke ku biserketîbe, nûçeyên derewin da belav kirin. Ji aliyê din xebitî, ku lêdanên ji gerilla digire, weşartî bihêle. Ji bo vî jî, li kêleka bombabarandina li ser çiyayên Kurdistanê, şaxên weşanî ji bi karê belavkirina virên mezin hatin livandin. Bi vî awahî şerê psikolojîkî hate gerandin. Eşkere ye, ku dijmini weha xwest, ji xwe re moralê peyda bike. Lê hema her kesek dizane, ku rastî bervajiyên vî rewşê ne. Ji ber ku lêdanên mezin bi destê gerilla li artêşa dijmini ketine. Li beramberê kuştinan, gelê me bersîveke ronak û sert bilindkir. Her çendî vî bînkîti dijmin e jî, rojnameyên di fermana istixbaratê de, dan bihistandin, ku gerilla lêdan girtine. Bi vî cenga psikolojîkî ku bi rîya weşanan tê meşandin, dijmin dixwaze bi psikolojiya gel bileyize. Kin were gotin, ji bo şikandina morala gelê me, her tiştekê dikin. Lezandina kuştinan ji bi vî armançê ye.

Dewleta Tirk ji aliyekê gotinên li ser mafên mirovan di devan de mîna benîştê dicû, ji aliyê din welatparêzên tîrî revandin, ên tîrî girtin hunda dibin, ên jî hingavtîrî tîrî derbas kirin tîrî kuştin, di kolanan de mirov tîrî kuştin û gelek provokasyonên din tîrî meşandin. Bi van dixwaze çavê gelê me bişikîne û gelî bitirsîne.

Lê belê gelê me vî rojê rast û rast di cengê de ye. Lewma ev kirin û daxwazên dagirkerên Tirk

Gerilla

ji Cûdî daketin bajêr

LÊDANÊN MEZIN
LI DIJMINÎ KETIN

Di şeva 13'ê Sibatê de gerillayên ARGK avêtin ser Cizîra Botan û berê xwe dan hemû sazîyên dagirkeran. Bi carekê Cizîra Botan bi meydana cengê ka mezin. Roket li dûv hev peqîyan. Gelê me jî dest avêt çekan û li kêleka gerilla şerê dijmini kir. Bersiva 10'ê Sibatê dihat dayîn.

Di domana cengê de 4 roket li lojmanên polîsan ketin û tev hatin hilweşandin. Roketek li sazîyeke dijmini ket û awahî hilweşiya. Roketek jî li panzerekê dijmini ket, panzer bi hewayê ve fîrî û 3 polisên tede di cih de mirin.

Herweha dikana hevxebatkarêkê jî hate bombekirin. Ji ber ku hevxebatkarê bi navê Saîd Sakîn dev ji karê xwe yê gemar û qirêj bemedida, gerilla bombe danîna dikana wî jî.

Li çiyayên Kurdistanê yên ku firokên dewleta Tirk bombekiribû

AŞITAN QIRKIRINEKÊ PÊKANÎN

Destpêk di rûpela dawiyê de Ji aliyê din, gava dagirker çûn hewarê, gundiyan Kurdistanê jî bin berfê dernexistin. Bi zorê eskerên xwe bi gundiyan jî binê berfê dan derêxistin. Xwarina û bataniyên belav dikirin jî, tenê di-

dan çeteyan û leşkeran. Bangeşiya xwe dikirin, ku alikariya gundiyan Kurdistanê jî dikin. Dewleta Tirk tu caran nikare gelê Kurd bixapîne. Gelê Kurdistanê wê berdisa vî sextekariyê û afetê jî bide dagirkerên Tirk.

GERÎLLA DIJMINÎ TENGEZAR KIR

Destpêk di rûpela dawiyê de

Lûleyên çekên gerilla Rihayê hejandin

GERÎLLA AVÊT SER
NAVENDA BAJÊR

Riha (Berxwedan): Di roja 12'ê Sibatê de gerillayên ARGK di nava bajarê Rihayê de êrîş birin ser 2 qereqolên dijmini. Bi çekên otomatîkî reşandin ser herdu qereqolan. Di encama bombeyên hatin avêtin de, ji dijmini gelek hatin kuştin û birindar kirin.

Her di wê demê de gerilla 2 banka jî dan ber bombeyan. Zira-

rên mezin gihan dijmini. Her çendî dijmini pejirand ku 1 hatiye kuştin û 4 kes jî birindar bûne, tê gotin, ku di van livbazîyan de hejimara kuştî û birindarên dijmini gelek bilindtir e.

Mala ordiyê hate bombekirin

Stanbol (Berxwedan): Gerillayên ARGK di roja 9'ê Sibatê de 6 bombe avêtin mala ordiyê ya li Stanbolê taxa Fenerbahçe. Di encama peqîna bombeyan de ji subayên dijmini gelek hatin kuştin an jî birindar kirin. Dagirkerên Tirk pejirandin, ku 8 serleşker birindar ketine. Lê eşkere ye, ku hejimara birindaran bilindtir e, heya çendeki kuştî jî hene.

Koteka gerilla ya şoreşgerî

Êlih (Berxwedan): Di roja 1'ê Sibatê de gerillayên ARGK li bajarê Êlihê ajanekî bi navê Îdrîs Çelik bi mirîna cezakirin. Ev kes jî gundê Timokê navçeya Hezo hatibû Êlihê û jî sala 1984'an vir ve sixûrî dikir. Li Êrdîma Xerzanê; li navçeyên Hezo, Qabilcewz (Sasûn) û Misricê zirarên mezin gihandibû welatparêzan.

Gelek ciwan tevli ARGK dibin

Wan (Berxwedan): Weke nûçeyên gihane rojnameya me, bi destpêka meha Sibatê, 60 ji Wanê, 16 ji Elbakê, tev bi hev re 76 ciwan, ji dora Wanê xwe gihandine ARGK û derketine çiyê. Piştî ku 76 ciwan xwe gihandin ARGK, artêşa dijmin li Wanê dest bi operasyonan kir 16 malîyên ciwanan girtin.

Gerillayên ARGK sixûrêkî bi mirinê cezakirin

Adana (Berxwedan): Di heftiya yekemîn a meha Sibatê de gerillayên ARGK li bajarê Adana sixûrêkî navdêr bi mirinê cezakirin. Ev sixûrê jî gundekî Midyadê, gava li gund mûxtarî dikir, giliya welatparêzan dikir û dibû sedema girtina wan. Paşê ji Kurdistanê reviyabû Adanayê û bawer dikir weha wê xwe xilas bike. Di dawiyê de gerilla wî girtin û bi mirinê cezakirin.

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

Destpêk di rûpela dawiyê de

Serokê Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê Abdullah OÇALAN bi van gotinên xwe dibêje, ku êdî gelê me fêkiyên têkoşîna xwe ber hev dike û xwe gihandîye merheleya beryîyên xwe pêkbîne. Tiştê divê were kirin ew we, ku em fermanên Serok baş bi cih binin. Ji bo vî jî, divê em guhên xwe bidin gotinên Serok û baş fêm bikin ka çî dibêje.

Binavkirina endamên ji bo Meclîsa Netewî ya Kurdistanî, ku wê bibin berpirsiyarên gelê me, tiştêkî weha pêwîst e, ku dîkkat û nazikiyeke mezin dixwaze. Endamên werin hilbijartin, divê ew rêberên jî himbêza gel derketî bin, ku bêhtirîn welatparêz in, fîdekar in, bêtirs in. Ji bo wan, divê çî sudeke (menfaat) malbatî, êl û eşîrî nebe. Bicihanîna hilbijartinan li ser bingeheke rast, gelekî pêwîst e. Ev kar wê çendê bi dîzi divê were kirin, ku dijmin hiç pê agahdar nebe, nezaniye kîne yên hatine hilbijartin. Gava gelê me bi vîyana xwe ya zîkmakî hilbijartinekê pêkbîne û rêberên xwe bi nav bike û li ser vî bingehê ber bi meclîsa netewî ve biçe, bêtî guman wê dijmin jî serî bide her babetê komplo û provokasyonan, ji bo pêşî li van gavan bigire. Hemû şaxên istixabarata dijmini wê xwe bilivînin û wê serî bidin her cûre tevlihevkirinê, tarî û şelokirinê.

Ne xwe, gava em rêberan hilbijêrin, divê ev jî bo gelê me gelekî eşkere be, lê jî bo dijmin û hevxebatkarên wî gelekî bi dîzi be. Lewma pêdiviya me bi lêkolîn, gotûbêj û biryarên xurt heye. Di biryarên xwe de, divê em xwe li ser gel mecbûr nekin, divê em pêşniyar û sûden pîrraniya gel jî xwe re bîngeh bizanibin.

Em vî pîrsê bi nîmûneyekê (mîsalekê) bikolin:

Em bibêjin, li gundekî emê endamê meclîsê bi nav bikin. Welatparêz xwe dicivînin. Navên endaman eşkere dikin. Her kesek dikare nava pêşniyar bike yan jî navê xwe hilde. Gava çî navekî neyê nimandin (hildan), welatparêzê baştirîn ê li gund tê pêşniyar kirin. Ji bo ku ew welatparêz pêşniyarê bipejirîne (qebûl bike), divê were îkna kirin û alikarî pêşkêşî wî were kirin. Lê heke navên hatine hildan jî yek navî bêtir bin, hingê gel di nava xwe de li ser navan dîde û distîne, rewşê tê nîrxandin. Ji endaman kî bêtir girêdayê Partiyê be, gelê Kurd be û şoreşê be tê tespît kirin. Kî bêtir gund diparêze, kî bêtir gundiyan dide ser rîya şoreşê, kî bêtir xizmeta gelê xwe dike, kî bêtir fîdekar be, kî bêtir xwedîyê kedê û xebatê be ew tê eşkere kirin. Kî bêtir li beramberê dijmini berxwedanê pêş ve dibe û çî sirrekê nade dijmini, kî bêtir bêtirs û bi biryar be ew tê bi nav kirin. Bêyî ku mirov li malbata wî yan eşîra wî binêre, ew kes dibe endamê jî bo hilbijartinê, endamê were pêşkêşkirinê. Ji bo di hilbijartinan de biserkeve alikariya wî tê kirin, piştî wî tê xurtkirin.

Lê gava ev kar dibe, divê mirov wê jî ji bir neke, ku girêdan bi gerilla re hebe. Divê bi berdewamî agahiyên li ser pêşveçûnên li gund, li ser endamên hatibin pêşkêşkirin, li ser gotûbêjên tîrî kirin, li ser rewş û taybetiyên endaman bigihin gerilla û tev jî agahiyên rast û nuh bin. Girêdana bi gerilla re divê her demê bîngeh be. Gerillayên ARGK, ku têkoşîna me gihandine vî merheleyê û vî çendê dijmini pelixandine, di vî meşa bi rûmet de jî, wê gelê me jî êrîşên dijmini biparêzin û wê her cûre karên parastîne biserkevîni pêkbînin. Li beramberê komplo û provokasyonên dijmini, wê gelê me baldar û hişyar bikin, wê gelê me ronahî û zana bikin, wê yekbûn û yekîtiyê pêşvebibin. Gerilla, wê gelê me li ser rîya rizgariya netewî bikişînin nava artêşbûna siyasî û leşkerî û weha wê xwe amade bikin, ku lêdana dawiyê li dijmini bixin. Lewma em dibêjin, ku gerilla çavên gelê me ne û divê girêdan û têkiliyên wan ên baştirîn bi gel re hebin. Gerilla ew saziya cengê ya yekem û pîroz e, ku ji aliyê gelê me weke şaxê biryarê hatibe nasîn û pejirandin, ku gelê me serî didiyê, çî bike jê dipirse.

Heke em bi vî rengî xwe bilivînin û bimeşin, ji bo em biserkevînin, çî kelem û histîriyekî namîne. Eşkere ye, ku derfetên meşîna jî meclîsên navçeyî ber bi meclîsa netewî ve hene. Tiştê were kirin tenê ev we, ku bi hemû his û daxwazên netewî, bi hêrs û kîna jî bo dijmini, bi beryîa jî bo azadiyê em rabin ser xwe û serî hildin. Ji bo em bikaribin bimeşin û biserkevînin, divê em têkoşîna û karê rêxistinkirinê xurttir bikin. Bê guman, gelê me yê ku bi pêşengîya PKK dimeşe û cengê dike, wê biserkeve.

Hêrsa gelê me weke aşit e

Di diroka xwe de dewleta Tirk, wê taybetîya xwe ya delîvkar (fîrsendkar), careke din datîne pêşiya çavan. Bêyî ku bibêje vaye zivistan e, li erde berf heye, dibêje fîrsend ev fîrsend e û çiyayên Kurdistanê dide ber barana bombeyan. Lê hisaba li malê, li ya li sûkê nayê. Lewma jî serê xwe dike nava belayê, serêşiya wê mezintir dibe. Gava dibêje ezê gel bitirsînim, bi-bîzînim, nîfrîn û hêrsên mezintir li pêşiya xwe dibîne. Gava dibêje ezê gerillayan qir bikim, bi sedan eskerên wê di binê berfê de, di binê gilokên aşitî (berfa jî çîyan digindire, horê) de dimînin. Her çendî xwe mîna dewleta xurttirîn li Rojhilata Na-

vin dibîne jî, nikare serbazên xwe yên mirîne, jî binê berfê derêxîne. Ne jî gundiyan Kurdistanê be, tev wê di binê berfê de bîminin, heya roja ew berf bihele. Dewleta Tirk, ku jî bo bombekirina gerillayan bi dehan firokan difîrine û bi milyonan lîre xerç dike, ji bo xilaskirina yên di binê berfê de mane, tiştêkê nake. Ji bo tiştên dike jî, da jî berika xwe çî masrefekê neke, dest diavêje berika gelî. Ev jî qir-dîkî û kirhiya dewleta Tirk, careke din baş datîne holê.

Taybetiyên dewleta Tirk eşkere ne. Gava li pêşberê hêzekî şoreşger nebe, pêşiya xwestekên wê yên gemar nekaribin werin girtin, taybetîya xwe ya delîvkar û mirovkujî dixwe pratîkê. Lewma divê hêzekî

şoreşger, her demê li pêşiya vî dewletê hebe. Vî rojê ev hêz li Kurdistanê PKK ye, gerillayên ARGK ne, gelê Kurd ê serî hildide û li berxwe dide ye.

Dewleta Tirk jî vî rastîyê gelekî baş dizane. Ji aliyê din, dixwaze milletekî Kurd ê weha hebe, ku bi tevayî serîyê xwe tevandibê, destê xwe bi hîmet li pêşîyê girêdabê, da bikaribe hespê xwe baş li ser axa Kurdistanê bibeze. Lewma jî parîya di devê gel de jî dev derdixîne û bi milyonan lîre diherikîne cengê. Firokên cengê û helikopteran bi rojan difîrine û Kurdistanê dide ber bombeyan. Gava vî dike, jî aliyê din jî, bi gotinên weke, "Di biharê de em yek ji wan sax nahêlin" Dûmahik di rûpela 19'an de

War ew war e, lê ne ew bihar e

Darên delil û nişana bihara Kurdistanê dibîşkin. Kehniyên avê didizin û derdibin. Berfa li serê çiyên hêdî dîdî dihele. Çem û rûbar tîji avên sar dibin û diherikin. Merg şîn dibin. Gul û çiçek vedibin û bêhna xweş didin. Mi (mihi) dizin û dengê colên berxan di zevi û mergan de bilind dibin. Çiyayên Kurdistanê dixemilîn, bi alên kesk, sor û zerên di destên pêşmergeyan de.

Ji sala 1984'an heya roja îro, rewşa Kurdistanê gelekî hatiye guhartin. Ji ber ku di 15'ê Tebaxê sala 1984'an de li bakurê Kurdistanê şerê germ yê çekdari destpêkiriye û roj bi roj gerillayên ARGK bi pêş ve çûne û bi serketine. Tîrsa ji polis û cendirmeyên Tirk û ji diktatoriya generalên xwîn xwar hatiye şikêndandin.

Ew qabûs û tîrsa li ser gelê me êdî tê avêtin. Cesaret û xebata PKK û gerillayên ARGK gelê me bi hêz dîkin û yekitiya wan zexm dîkin. Tu quwet û provokasyon nikarin li hemberê wê yekitiyê bisekinin û berê wê bizivirinin. Germiya vî bihara li Kurdistanê digihîje heya Ewropayê ji. Welatparêzên Kurd bi lez xwe di bin alaya Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê de komdikin.

Yên din ku yekitiyê çênakin,

weke ku derziyê bixi wan, ew derzi di nava roviyên zîkê wan de bimine asê, cihê xwe çêbike, roj



Mehên zivistanê li şûn dimînin, gul û gulik dibîşkin

bi roj wan biçilmsine, nexweşiya zerikê wan bigirê, di nava lihêf û doşeka xwe de mirar bibin, bi wan dibe. Vêca ev şiklê mirina mirar-buyî di nava lihêf û doşekê de, tiştê jê gemartir û pistir nîne. Xwedê me neke qismetê wê mirina rezil û ruswa.

Ji sala 1975'an heya sala 1980'i di bakurê Kurdistanê de gelekî hêz, grûp û parti hebûn. Xwedî serok, rojname û rojnamevanan bûn. Lê belê tevan ji

dewleta Tirk bêtir dijiminiya PKK dîkin. Yekitiya hêz û partiyên Kurdan û rojnameyên wan

wezifeya kontrgerilla dîkin. Rewşa wan welê bû, weke ku bingeha xaniyeki ne zexm û saxlem be, wê zû qelş bikevî û bilerize. Ji ber ku esasa hêz, parti û rojnameyên ne saxlem bi zû ji hev dikeve û weke nohkên li ser berê belav dibin ew ji belav dibin û navê wan namin.

Dema mirov li tarîxa wan dinêre, di nava çend mehan de dikarin bûn bi hezaran mirov bigihînin hev ûdu. Belê tu caran heza wan mi-

rovan çenedikirin. Ji ber ku bingeha wan tune bû, di demê kin de tev belav bûn, weke çêleka zer.

Rojnameyên wan di dema 12'ê Îlonê de bi zimanê polisi dinivîsin. Digotin, "Pênc Apocî di filan çiya de ne", "Du Apocî çûn mala filan kesi, filan gundî" û her weki din... Gelek tiştên van rojnameyan bi vî awahî bûn. Di dûv re aqibeta wan bû çî, em tev dizanîn. Vêca iro ew hêz û partiyên wê demê, li Kurdistanê ne mane û tev hunda bûne. Li Ewropayê ji ne mane, ji bîlî eşîrtî, malbatî, xal û xwarzî û kirivatiya wan. "Sero-kên" li Ewropayê hema xwe disitirinin, xwe û nêzikên xwe bi xwe ve girêdidin. Di "pizzaria" n de, bêqalî û çeqaliya wan meji didin sekinandin. Ev karê wan, li gora wan çare ye ji bo mirovatiyê!

Rojnameya "Kurdistan Press" û nivîskarê wê Orhan Kotan ji çend gotin li ser Selim Çurukkaya û Sakine Cansiz nivîsine. Bi rastî ji dema min xwend, ew rojnameya "Aydinlik" hate bira min. Ez ji Orhan dipirsim, gelo te rojnameya "Yeni Ulke" nexwendîye, yan ji ma ne adeta te ye tu tiştê rast binivîsî? Min digot qey wê tu behsa serhildanên Kurdistanê biki. Qedrê gel û şehidan bigiri, yan ji behsa kontr-

gerillayên zilmê li Kurdan dîkin, biki. Vêca ez dibêjim heqê te!..

Roportaja ku "Yeni Ulke" bi Selim Çurukkaya re kiriyê divê tu bixwini û şerm biki. Divê tu nivîsekê ji "Yeni Ulke" re bişini û izrê xwe bixwazi... ji ber derewên xwe yê mezin û gelek pûç.

Aqibeta "Aydinlik"ê iro hatiye serê rojnameya "Kurdistan Press" ji. Her salê ji bo ekonomiya wê şev amade dibin, lê bi van şevan ji xwe nikarin xilas bikin. Çûnki serkeftina rojnameya "Kurdistan Press" tenê bi Botan û Behdînan, bi gerillayên ARGK û serhildanên Kurdistanê ve girêdayî ye.

Ezê çend gotinan li ser "komünistên" Ewropayê ji bibêjim. Taqdir ya we ye. Carekê dido welatparêzên ji bakurê Kurdistanê bi mehvdari diçin bajarê Hesîçe mala dostekî xwe, yê bi navê Hacı Hasu. Hacı Hasu welatparêzekî Kurd e. Mehvan diçin ber derî û destê xwe li derî didin. Xwediyê malê tê û derî ji wan re vedike. Dema herdu mehvanên xwe yê eziz dibine, gelekî bi hatina wan kêfxweş dibe û wan fermoyê hindurî dike. Piştî demekê xwarina wan tê û dest bi xwarinê dîkin. Piştî, di ser çayê de sohbetê dîkin. Apê Hacı li wan dinêre û weha dibêje:

"Mehvanên delal, komünistên we ji Ewropayê vegeriyan e, ma hûn ji vî re çî dibêjin?"

Mehvanek bersiva apê Hacı di de dibêje:

"Apê Hacı ew ne komünistên welatê me ne. Ew komünistên Tirk in, Haydar û Nihat..."

Mehvan berdewam dike û dibêje apê Hacı:

"Carekê hespekî gundiyeke hebû. Gundî rêncberî dîkir. Hesp, bû bist salî. Kal û jar ketibû. Carekê hesp, bang li xwediyê xwe kir. Weha got, 'Xwediyê min, dema ez ciwan bûm, te gelek bar bi min bir û anî. Te gelek êzing bi min da kişandin. Di seyrana û dawetana de te ez gelek bezandim. Vêca ez kal û jar ketime. Ez dixwazim tu min aza biki.' Xwediyê hespî got, 'Baş e' û çû nava gund. Çend zilaman anî û hate cem hespî. Dema çavên hespî bi wan zilaman ket, ji xwediyê xwe pirsî û got, 'Ev çî zilam in, ma tu wê çî biki.' Xwediyê hespî ji jî hespê xwe re got, 'Tu doza azadiya xwe li min diki. Ezê pêşî te bixesim û paşê aza bikim.'

Çend zilaman hespî avêtin erdê, xesandin û paşê berdan çolê. Vêca Nihat û Haydar ji xesandine û paşê ew berdane."

Memê Alan

Tîşkên serxwebûn û azadiyê ji bakurê welatî berev parçên dî yê welatî diçin

Ji taybetmendiyên gele Kurd ji kevin da heta digehite roja îro, tim yaxîbûn û berxwedan e, diji sitem û zordari û çavsoyî dijminên çavên xozîqirin li berûbormên serzevî û bin zeviyan Kurdistanê û hêrişên wan ên hovane, ji bo tepeserkirin û qotkirina gelê Kurd ji karwanê şaristariyê û hêlana wi li kenarê pêşketinê sergîdan û hêr. Ew ji mîna gurgekî har ber bibite giyanê xelkê bêçare û bê parêzkar, sepandina nexş û pilanên wan ên diji rewş û sincê mirovatiyê û bê guhdane çî rêsa û yasayên hatine pejirandin li nav civata mirovahiyê da.

Yaxîbûn û berxwedan stera geş e li esmanê xebat û bizava gelê Kurd, ku bûye singireke bi hêz û nelîviya ye, li hember nexş û pilanên wan ên hatine terxankirin ji bo ji holê rakirin û tewandina gelê Kurd, tev pê kul û bizav û hovetiya wan bi ber avê da çûye li ser kevirê berxwedanê û kîna pîroza gelê me ji bo xweparastinê, çûnki hima berxwedanê li dilê lawêt bi şerefê Kurdistanê hera xort bûye û bûye kelemeke tîj û di sing û çavê wan da çikiliye.

Rast e, gelê me çî cara dil teng nebûye di pêşkêşkirina xwîna geş a lawên xwe da di rêka serbexweyî û serfirazîya Kurdistanê, belkî bi pêçewanê bûye laperên dirokê şahid e û ev xale bi tipên zêrin xemlandiye. Lê cihê dax û kovanê ye, ku heta niha ev xebat û bizav û lehengi û cangoriye ne gehîştê qonaxa dûmahiyê û vî sistema zordariyê ji rih û rîşala bihelweşînit û tovê şovenîzm û bêdadi û mergesata bingor bikî û xelkê me bigehite tenahî û azadiyê û bi bi renc û xebata xwe şad bibit.

Helbet evê ji egerên xwe yê kawdani û yê xweyî (zati) û babetî hene. Mîna çep û rast daçûna serkirdatiya bizavê û nedarêtin û nexiskirina stratejîk û tektîkên pêdivî ji bo birêvebirina karwanê şorişê di hêldêr û çep û çîrên demî da. Hero li ser benekî leyştin û girêdana şorişê bihel û mercên barê ramyariyê dewletên Kurdistan dagirkirî.

Her wesa çûnayetî ya pêkhatina serkirdatiya şorişê û çînen şorişê xwe pêve girêday û gelê ho û egerên din ku cihê wan di vî gotarê da nakit. Ji ber van egerên bori, ketin û tepisin û aşbetal kirina şorişê simayê şorişê gelê Kurd berdaye û tim û tim gelê Kurd bûye qurbanê kêmbîni û berjewendên van bi nav serkirdatiyan.

Lê piştî van xopan û ketinên pri mergesat û xemawî yê di ser gelê me da hatin û bê rûbûna van serkirdatiya û xuyabûna sewdakirina wan bi doza gelê Kurd û xwestekên wî yê netewî di Kurdistanê serbixwe û aza û yekbûyî da.

Di her gejawek û sernixonekê da û giriftariyên mezin û bê çaremayî da gula çarekirin û rêkên çare kirinê di nav wê gejawê da serê xwe dihilînit û çî giriftari yê civakî bê çarekirin naminin, lew gula hîvî û omêda di dilê gelê me da neçîrmisî û her tim geş maye û bê hîvî bûn ji serketin û gehîştina qonaxa azadiyê çî cara hêlîna xwe di dilê lawên dilgermên gelê me da nekariyê, belkî bi pêçewanê pitir ji berê rîjd bûne li ser xebat û bizavê û li rîk û çareseriyê geryane û xwe berpirsiyar ditiye û milên xwe dayne ber vî erkê netewî yê pîroz.

Mixabine heta demekî gelekî nêzik ji piraniya parti û rêkxirawên Kurdî di nexş û pilan û tektîkên xwe da, tim û tim bi çavê yek layenî (anko Kurdistan bi çavê parçeyî lê dinêra û didit, nek bi çavê Kurdistanê yekbûyî) li doza gelê me dimezand.

Evê ramyariyê ji ziyaneke êk car mezin û giran gehandiye rengê hizirkirina nivşe nû yê gelê me, heta niha bûye kelemek û astengeke gelekî diwar di rêka xebata yekbûya me.

Helbet ev reng ramyariye (konevani) bi xwesteka parti û rêkxirawên burjuwazî û kevnepereştên Kurd bûye, çûnki berjewendên wan wer dixwast û bi karin bi wê rîkê berjewendiyên xwe li ser hisaba me bidomînin.

Ev tevger û astenge iro hêdî

hêdî ji holê radibit û Kurdistan bê sinorên bi destgêkirî ji nav wê domanê xwe dihilgêştî roj bo rojê girsên xurt û lawên Kurd tevî vî daxwaza pîroz dibin û nexş û pilanên dav dozên navgegeritiyê bin gor dîkin. Eve ji bi saya ramyariya rast û durîst a PKK û qor-



Cemawerê Kurd ber bi avakirina dewleta xwe ve dimeşin

baniyên wê dayn di rêja serxwebûn û azadiya Kurdistanê de. Ji bo hîvî û armancên pîroz û nexşê paşeroja geş û gehîştin bi rûmet û gerdengazî, rêçêke pîrî giran û tehlî û kelem û dasiye, westiyan û qorbanî yê bê hempa û pêlê û werpêçên bi badek û zivrok xwe di pêşiyê da melisandine, kesê xwe pavête vî meydane gereke xwe nevi li ba wî bi hêz û balkêş bit û bi çaveke vekirî li hawir dor xwe bimeyazînin û davên ramyariya cihaniya iro ku bi navê sistema cihani ya nû bi nav dîkin, ge ne wilo bit dengê bizava Kurdî wê di nava vî şopa mendagejawan vî serdemî da kiz û mît bimînit, ev ji ziyaneke û zererekê û zereke mezin didite şorişê azadixwaza gelê Kurd. Disa ne bi bişeweke bîrbestî û hemû hîvî û daxwazên xwe pêve bi girêdin, herwekî iro berey Kurdistanî xwe pêve girêday.

Di nav vî lêşawa guhurina ku simayê her layê civatê girti bi tavewayî û kar lêkirina wan bûyeran nava her rêkxistînekê yan grûpeka çî ramyariyan çandî da diyar û her êk bi goreyê heza xweya civakî

û boçûnên xwe yê ideoloji.

Ger di van çend salên dawiyê de li bakurê Kurdistanê mêze bîkin, dê rastî çend guhurinên nû pir watedar û vejen hêyn û heta diçit ev guhurine ser tîşkên wê gehniştine hemî parçên Kurdistanê û cemawerê Kurd xwe li ha-

ya Çaran di hundirî Kurdistanê da û li bin sibera tîvengên pêşmergeyên ARGK da û biryarên diroki têda hatin girtin ji pêşvebirina xebat û bizavê û germkirin û şarandina hemî reng û tipên têkoşinê û ya ji hemûya giringtir biryara avakirina Hikumeta şer li herêma Botan û Behdînan û pêngavên rastî bû hatin havêtin û ev biryare gelê Kurdê tîhniyê fîra bayê azadiyê bi germî û bi sozî û evin pêşwazî û himbêz kir, rewşa şorişê gurtir û geştir kir û kela şoriş û berxwedanê seranser welat girt û dijmîn û sistema zorîya wî ji layê pêşmergeyên ARGK û cemawerî ve ji bîni hejand û ina lerzîne.

Bi vî serkeftina diroki ya watedar ji layê leqyana parserga heza di navbera şorişê Kurdî û heza dewleta dagirker de, çav li dijminî sor kirin û wekî her car li bereya çewêşê gerya ku bi vî yekê gorzekî ji pişt ve bi şûrekê jeng bi weşînit girti, lê ji bir kiriyê ku ev reng kese roj bi rojê di kevin bin solên pêvajoka dirokê û nema êdî gel bi got-gotik û axiftinên wan ên hingivkîrî dixapit.

Piştî bî hîvîbûna dewleta dagirker a Tirk, ku ev reng kese û welatfiroşê li hundirî bakur bi dest nakevî û di nav gel da ji mejî bî rû û bî rêz mane û kes bi bangê wan nivêjê nakevî, piştî diyarbûna pênasên wan ên sextekariyê.

Bê hîvîbûna dewleta dagirker û destvale vegeryana wê dest ji piya dirêjtir bû peydakirina noker û xizmetçiyên ku her tim li ber fermanên wan bûn, ev car dewleta Tirk a dagirker mîna her car dest bi hêrişên xwe yê hovane kir û bi hemî hêz û şîyanên xwe yê leşkerî û ragehandinî kefteft û leftê û pêkulkirinê li diji şorişê gelê Kurdistanê bi pêşengiya PKK tete bi rê ve birin û serkirdatiyê dihat.

Girovê vî rastîyê ji hêrişên havîna 1991'ê û hêrişên vî dawiyê girovene û ji bîlî gef û gorên tîj ku hero maşeta gir a ser gotarên tev rojnamegeriya dewleta Tirk a ye, û ji layê xwe ve demê ji holêraki-

ya Çaran di hundirî Kurdistanê da û li bin sibera tîvengên pêşmergeyên ARGK da û biryarên diroki têda hatin girtin ji pêşvebirina xebat û bizavê û germkirin û şarandina hemî reng û tipên têkoşinê û ya ji hemûya giringtir biryara avakirina Hikumeta şer li herêma Botan û Behdînan û pêngavên rastî bû hatin havêtin û ev biryare gelê Kurdê tîhniyê fîra bayê azadiyê bi germî û bi sozî û evin pêşwazî û himbêz kir, rewşa şorişê gurtir û geştir kir û kela şoriş û berxwedanê seranser welat girt û dijmîn û sistema zorîya wî ji layê pêşmergeyên ARGK û cemawerî ve ji bîni hejand û ina lerzîne.

Bi vî serkeftina diroki ya watedar ji layê leqyana parserga heza di navbera şorişê Kurdî û heza dewleta dagirker de, çav li dijminî sor kirin û wekî her car li bereya çewêşê gerya ku bi vî yekê gorzekî ji pişt ve bi şûrekê jeng bi weşînit girti, lê ji bir kiriyê ku ev reng kese roj bi rojê di kevin bin solên pêvajoka dirokê û nema êdî gel bi got-gotik û axiftinên wan ên hingivkîrî dixapit.

Piştî bî hîvîbûna dewleta dagirker a Tirk, ku ev reng kese û welatfiroşê li hundirî bakur bi dest nakevî û di nav gel da ji mejî bî rû û bî rêz mane û kes bi bangê wan nivêjê nakevî, piştî diyarbûna pênasên wan ên sextekariyê.

Bê hîvîbûna dewleta dagirker û destvale vegeryana wê dest ji piya dirêjtir bû peydakirina noker û xizmetçiyên ku her tim li ber fermanên wan bûn, ev car dewleta Tirk a dagirker mîna her car dest bi hêrişên xwe yê hovane kir û bi hemî hêz û şîyanên xwe yê leşkerî û ragehandinî kefteft û leftê û pêkulkirinê li diji şorişê gelê Kurdistanê bi pêşengiya PKK tete bi rê ve birin û serkirdatiyê dihat.

Girovê vî rastîyê ji hêrişên havîna 1991'ê û hêrişên vî dawiyê girovene û ji bîlî gef û gorên tîj ku hero maşeta gir a ser gotarên tev rojnamegeriya dewleta Tirk a ye, û ji layê xwe ve demê ji holêraki-

rîna şorişê gelê me. Helbet meremê PKK ye û ev gefe heta roja iro domdike.

Beramberî vî lêhmiştê hovane ya terora çîvêlê bî wêne şorişê Kurdistanê dest berdayî nerawestayê û belkî bi himeke xurîst û mîkum beramber rawestayê û nexş û pilanên rojanekirine singirekî neliv û xwegirê xurîst diji vî lêhmiştê negris, gereke mirov bêtir amadeyên pêş wextê bêt ji, ji layê şorişê hatiye kêşan û danan.

Bizava azadixwaza Kurdî li bakur bi rêberiya PKK şiyaye qonaxa here giring di hêla têkoşina netewî da, bibrit bi serketin, ew ji komkirina tev çîn û texên civaka Kurd li hev û raperandina cemawerî diji sitem û zoriya dewleta Tirk û serhildan û raparin bûye kar wê rojane yê cemawerî ku tîrs û lerzeka bî hempa xistiye stokurka dijminî. Çûnki berî niha di tevaya bizav û têkoşinê bûyn di diroka gelê me da çî dîr yan nêzik pûte bi vî sernayê xurîst û heza çî car nekevî û xweragir pê nedihate kirin û tim li kinarê rûdana dima û çarenivîs xuyaye kanê çewa kovan û tepisinê xulke şorişê me girtibû. Lê PKK ev valehiye pîr kir û mîlet bi yek dest diji dijminî rakire ser piya bû bi vî yekê çirîskên hîviya serxwebûnê di dilê her Kurdekê xudan xîret û niştîmanperwer hil û geş kir.

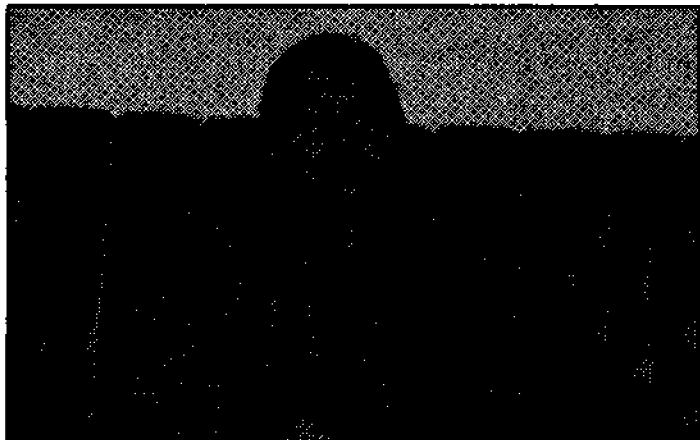
Lew iro dibînin xetirên bîra serxwebûn û azadiyê li her çar parçên Kurdistanê roj bo rojê geş û tîşka didin û dav û pilanên xwepar û otonomixwaza bî rû dimînin û gelê Kurd xwe li daxwaza xwe ya pîroz civandiye û ketiye qonaxa şorişê serxwebûn û azadiyê. Hêzên kevnar û kirê girtiyên biyaniya em dibînin iro ketine galegalê û tengzariyê û mîna totikê (bebexay) awazên seydâyên xwe vedigêrin û ji binê piya dikine qîrî û hinde gotinên ku iro bûyne mode vedigêrin, ta rojnamevan ji jî daxuyani û got-gotkê wan bî zar bûne, ji xwe cemawerê Kurd her behis neke!

Mihemed Çelki

Çand * Pîşe * Wêje

Hevpeyvînek bi hozan Dilovan re:

**"Serhildana gel ji yana hunerê ye
hunera ku ne bi serhildana gel re be,
ew hunereke mirî ye"**



Berxwedan: Pîrseke klasîkî ye, lê çendî ku klasîkî be jî pêwîste. Gelo ji yana te, destpêka hunerî, rewşa civakî ya ku tu tê de mezin bûyî û sal û cihê bûyîne, çawa bûn. Tu dikarî ji kerema xwe re, xwe bi xwendevanên rojnameya me bîdî nasîkirin?

Dilovan: Berî her tiştî ez we sipas dikim ku we fersendek da min, ez di riya rojnameyê ye, têkiliyekê bi xwendevanan re deynim.

Bi kurtî ezê xwe bidim nasîkirin. Di sala 1953'an de ez li bajarê Yêrîvanê jî diya xwe bûme, heya niha jî li wir dimînim. Navê bavê min Reşîdê Baso ye, ew bi xwe jî dengbêjêkî bi navê deng e. Stiranên wî yên di radyoya Yêrîvanê de (beşê Kurdî) tomarkirî gelek in. Rewşa malbata ku ez têde mezin bûme, jî hêla aborî ve, gelekî xizan bû, wek gelek malbatên Kurd ku li Yêrîvanê dimînin. Eslê malbata me bi xwe jî Qersê bû, kalikê min jî gundê Tendûrêkê ye, ku girêdayî bajarê Qersê ye. Destpêka min a hunerî jî ji malê destpêkir.

Berxwedan: Mirov dikare bibêje ku berî her kesî hikariya (testîra) bavê te jî hêla hunerî ve li te bûbû, bi taybetî jî bavê te bi xwe dengbêjêkî bi navê deng bû, li gora ku tu dibêjî, gelo jî bîlî wî testîra tu hunermendên din li te hebû?

Dilovan: Belê, jî bîlî bavê min Mihemed Arîf Cizrawî, ku di nêrîna min de hunermendekî gelekî mezin e, testîra wî li ser min hebû. Baş tê bîra min, jî zarokatiyê ve min hez jî dengê wî dikir. Wusa jî Kawûs Axa, Meyrîm Xan, hikariyê mezin li ser huner û dengê min kirin. Stiranên van hunermendên bi qîmet her demê di radyoya Yêrîvanê de derdiketin. Bi rastî ne min tenê, her kesî jî dengê wan hez dikir.

Ji bîlî wan kesan, hinde dengbêjên din jî hebûn, ku bi berdevamî stiranên wan di radyoyê de dihatin weşandin, weke: Şeroyê Bîro, Reşîdê Baso, Efoyê Esed... û Egidê Cîmo ku hunermendekî hêja bû, di lédana Meyê de.

Berxwedan: Di nava van hikariyan de te jî çend salî ve dest bi meşaya xwe ya hunerî kir, anku destpêkê çawa bû?

Dilovan: Di 15 saliya xwe de min gava xwe ya yekemîn avêt. Tê bîra min, min jî bavê xwe re li sazê dida, bavê min jî kilam digotin, gelek caran min û bavê xwe me li hevûdu vedigerand.

Di sala 1981'ê de çend stiranên min di radyoya Yêrîvanê de hatin weşandin. Ew weşandina bû esasekî xurt ji min re, moraleke mezin da min. Bi kurtî destpêka min a hunerî bi vî rengî bû.

Berxwedan: Gelo, radyoya Yêrîvanê fersendî ji her dengbêjê û hunermendî re vedikir, ku stiran û

berhemên xwe pêşkêş bike?

Dilovan: Na... na! Fersend tenê ji wan kesên ku bi fermî (resmî) têde dixebitin, hemû, wek: Egidê Cîmo û hinek kesên din. Hinek dengbêjên din jî hebûn -lê pir hinek, stiranên xwe li ser teyrebê tomar dikirin û jî berpirsiyarên radyoyê re dibirin, eger bihatana qebûl kirin, belav dibûn, lê eger nehatana qebûl kirin jî, di cihê xwe de diman.

Berxwedan: Tu li çend alêtên muzîkî didî?

Dilovan: Ez li ser Ûdê hîn bûme. Lê li pênc alêtên muzîkî dixim, wek: Ûd, Tembûr, Cumbûş, Gîtar û Mandolîna.

Berxwedan: Eger (sebeb) çî bû ku tu jî destpêkê re li ser Ûdê hînî muzîkê bûyî?

Dilovan: Sedema yekemîn, ez li Yêrîvanê di komeke muzîkî ya Ermenî de bûm, vê komê bi 16 zimanan stiran û orkestra pêşkêş dikirin, her weha bi Kurdî jî me stiran digotin. Di nava vê komê de aleta Tembûrê tunebû, ez mejbûr bûm ku hînî Ûdê bibim. Sedema duwemîn jî, dengê wê alêtê bû. Bi rastî Ûd, dengêkî dilovan derdixe, him qêrîn, him jî nalîn. Anku di dengê vê alêtê de him deng qalind, him jî deng ziravî heye. Dikare her du dengên bide. Ez qêrîn û nalîna mirovê Kurd di dengê Ûdê de dibînim. Tembûr jî weha ye, lê ne wek Ûdê, nîzmi û bilindîya Ûdê gelekî xurt e. Disa jî ez dibêjim ku Tembûr û Ûd hevûdin temam dikin. Lê di dema ku ez di orkestrayê de bûm, min li Tembûra Azerî dida, cudabûneke pir biçûk navbera herdu Tembûran de heye.

Berxwedan: Em werin ser pîrsa hunerê. Gelo, di nêrîna te de hunera Kurdî di çî radêyê de ye, gihîştîye çî bilindîyê?

Dilovan: Dema ku welat bindest be, hingê huner jî bindest e. Û gava huner bindest be weke ku tê xwestin pêşve nakeve. Muzîka me gelekî dewlemend û zengin e, lê hatiye dagirkirin, bi zorê jî dest me hatiye girtin.

Di nêrîna min de muzîka Kurdî gelekî li paş e, çawa? Li gora gel, muzîka me li pêş e, tiştê pêşkêş dibin jî ciwan in. Lê hema di nava muzîka dinyayê de pir li paş e, çî jî aliyê teknîkî ve û çî jî aliyê naverokê ve, li pêş neketiye. Nîmûneyek, jî sedî nod hunermendên me bi notê nîzanin, gelo ev ne kêmasiyeke jî bo kesê hunermend! Ji ber vê yekê ez gelek caran dibêjim, divê zarokên me hînî muzîka xwe bibin, bizanibin hunera Kurdî çî ye, muzîk, folklor û govenda Kurdî çawa ye, ev hînbûn zor pêwîst e. Disa ez dibêjim, mirovê bê welat, gelekî zehmet e ku di demeke kin de

muzîka xwe bibe pêş û bigihîne mustewaya hunera cihanê ya li pêş.

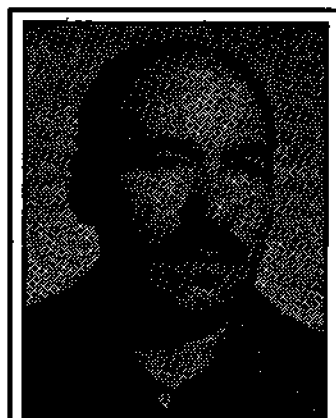
Li başûrê Kurdistanê rewşa hunera Kurdî cudatir e. Li wir hinek fersend çêbûn ku hunera me pêşbikeve. Li wir bi rastî jî pêşketin çêbû. Mebesta (qesda) min ew e ku muzîkeke profesyonel çêbibe.

Eve ez li gel hevalên HUNER-KOMê me, dixwazin muzîkeke profesyonel çêbikin, gelekî baş e, lê hîn kêmasî hene.

Ez li vir rastî muzîkvanekî hunermend hatim, Iqbal Hajîbî. Bi rastî bi kûranî muzîk fêm kiriye, bi zanistî fêm kiriye. Eger derfet jêre peyda bibin dikare muzîka Kurdî ku di rewşeke ne baş de diji, xelas bike. Çendî ev xelaskirin hindik be jî. Disa ez dibêjim, divê dibistan vebin û bi sedan xwendevan di van dibistanan de bixwinin, çanda xwe nas bikin.

Berxwedan: Gelo, jî bo neta-weyêkî bindest, huner dikare çî rolê bilîze?

Dilovan: Di rewşeke weha de, divê em hemû hêza xwe derxînin meydanê. Rast e, stiranên evîni jî gerek in, lê hema berî her tiştî divê em niha li ser rizgarkirina welat bistirên. Divê em şehîdan binin ziman, qehremaniya wan bikin stiran û pêşkêş bikin. Yanî niha ne dema evîndariyê ye, berî her tiştî dil dixwaze welat azad bibe. Piştî rizgarkirina welat em dikarin li ser evîni û evîndariyê bistirên. Lê hema niha, na! Ji ber ku gel tiştêkî din dixwaze. Ez bi xwe gelek caran derketime şevan, dema ku em li ser evîni stiran dibêjin, kes guh nade me, kesên ku li çepikan dixin jî, ji dilê xwe lê nadin.



Dengbêj Reşîdê Baso

Berxwedan: Weke ku tu jî dibînî, gel di serhildanê de ye. Li aliyêkî gel rabûye ser piyan û li aliyê din jî gerilla lê dide. Di nava van pêşveçûnan de huner çî ye û hunermend kî ye?

Dilovan: Ez bi kurtî dikarin weha bersiva vê pîrsê bidim: Serhildana gel ji yana hunerê ye. Hunera ku ne bi serhildana gel re be, ew hunereke mirî ye, huner ew e. Hunermend jî, ku divê deqe bi deqe, kêlî bi kêlî li kêleka gelê xwe be. Di mirinê de bi gel re be, di mayînê de bi gel re be, bi kîni ez dikarin van bibêjin.

Berxwedan: Weke ku jî pratîka gelek hunermendan de diyar dibe, ew kesên xwe di ser şerê gel û siyasetê re dibînin, tu çawa wan dibînî?

Dilovan: Şaş e, gelekî şaş e! Wê çawa hunermend xwe di ser gel û şerê gel re bibîne?! Yê ku xwe dide kuştin gel e, yê ku xwî-nê dirijîne gel e, yê ku hunermend bilind dike disa jî gel e. Ji

ber vê yekê divê heya dawiyê huner û qedra hunermendan jî gel re hebe, divê gel biçûk nebine.

Berxwedan: Gelo, sebeb çî ye ku Kurdên li Yêrîvanê dimînin, pêwîstîyê mezin didin folklor û stiranên gelêrî?

Dilovan: Di nêrîna min de sebeb ew e ku, eger mirov bi çandê ve nehatibe girêdan, wê zû bihele. Yanî parastina çandê parastina jî xwehundakirin û asimilekirinê ye. Dema niha hinek Kurdîtiya me maye jî, sebeb yekemîn ew, bi taybetî jî di vî warê de rola rojnameya Riya Teze û Radyoya Yêrîvanê gelekî pêwîst e.

Berxwedan: Pîrseke din, lê hema em hevdarên bersîveke kin in. Ji bo te huner çî ye?

Dilovan: Ji bo min huner zîman e. Mirov dikare daxwazên di dilê xwe de, bi der û dora xwe bide bihistin.

Berxwedan: Li Kurdistanê, iro şerêkî giran di bin serokatîya PKK de heye, jî bo hebûneke bi rûmetê birêvebirin. Hûn Kurdên li Ermenistanê dimînin, di nêrîna we li ser vî şerî çî ye?

Dilovan: Ez dixwazim bersiva vê pîrsê bi kurtî bidim. Bi rastî niha Kurdên Sovyetê bi temamî xelasbûna xwe di serkevtin û pêşketina PKK de dibînin. PKK şewqa xwe daye hemû aliyên dinyayê, ez dixwazim vê rastîyê bibêjim. Berî ku PKK têkiliya xwe bi me re çêbike, me nîzanibû li dinyayê çî dibe û çî jî nabe, wusa jî me nîzanibû gelê Kurd di çî rewşê de ye. Niha fotografê Serok APO di dîwarê her malê ve daleqandiye, her kes dibêje, heya bi zarokan jî dibêjin: Bîlî Serok APO!

Berxwedan: Tu li dawiyê çî bangê jî wan hunermendên ku bi zîmanê biyanî distirên û muzîk û stiranên me bi erzani jî bo bilindkirina nav û dengê xwe difroşin, dikî?

Dilovan: Bi rastî mesela wan kesan meseleke mezin e, divê nivîsên kûr û dirêj li ser wan werin nivîsandin. Lê hema ezê bangeke kurt ji wan re bişînim. Nabe mirov bi çanda mîlletekî weke gelê me ku pir diroki ye bilîze. Ji bo ku Tirkan, Erçeban... û Farisan razî bikin, werin çanda me bifroşin, na! Vegerin, mirov di nava gelê xwe de bilind dibe, mirov di nava gelê xwe de dibe mirov. Tirk, Erçeb û Faris tiştêkî nadine me, nikarin me mezin ji bikin, tenê tiştê ew dikarin bikin, ew e ku bi me bilîzin û me bi peran bikin. Heger hûn niha neyên hûn nikarin sibê, ku rizgarbûn çê dibe, jiyan bibin...

Berxwedan: Li dawiyê em gelekî sipas dikin ku te ev fersend jî dema xwe da me, hevdar in ku em di dema pêş de hevpeyvînen weha li ser axa welat çêbikin.

Dilovan: Ez jî we sipas dikim, her hebin jî bo Kurdistanê serbixwe û azad. Bila bawerîya we heya dawiyê bi me bilind be, ku em ji dil û can bi xebata were ne...

Ber bi jiyaneke nuh ve

Geliyên Botan kûr û kevande ne

Rojêke germîn hêdî bi hêdî destpêkir. Tirêjên tavê jî nava pelên devîyan re dan ser rûyên me. Bêhneke binevîşî jî gellî bilind dibû. Bi dilê xwe yê fireh û xweş, me berê xwe da ber tavê, li navsera çiyayên wê hêla gellî.

Hîn em jî xwe re diaxivîn, me dît va qutîyek konserveyê jî jor ve ketê ser rûyê hevalekî. Heval destê xwe avête rûyê xwe, dît ku rûyê wî şil bûye. Bi lez û bez me qutî rakir û nêrî, me dît ku hîn nuh hatiye valakirin. Me li jora xwe nêrî. Tehtek sor û reş î bilind, zêdeyî pêncsed metreyan bi jor ve dibû kevande. Me fêhm kir ku li ser kevandê leşkerên dijmin hene. Û ew rewşa ku me şevê din dîbû, rewşa van leşkeran bû. Me xêber da zêrevanan (nobetçî) ku hişyariyê baş bikin û jî hevalê din re jî me got, bédeng bin. Hevalên nanpêj dev jî pijandîne berdan, agir vemirandin. Me li hêza xwe nêrî, nivê hevalên me bê çek bûn. Me li cihê xwe nêrî me dît, ku cihê me qet jî bo şerî ne baş e. Ji ber ku jêra me jî kevande bû.

Me hevalek, ku derdorê baş dizane bi kar kir û dorebîn da dest û me got:

"Kêşek baş bike. Ji xwe em dijminê li jora kevandê nikarin bibînin. Lê wan cihê xwe eşkere kir. Lê binêre ka li kîjan deran leşkerên dijmin hene û xwe baş veşêre."

Heval rahişt dorebîna xwe, çeka xwe avêt milê xwe, bi katôn têr pelçim xwe kamûflaj kir û jî me dûr ket. Em jî rûniştin. Me jî hêlekê ve hêzên xwe jî ber çav re derbas kirin û jî nuh ve tev rast kirin. Her hevalekî bê çek me da kêleka hevalekî bi çek û me jî wan re got:

"Ku şer derkeve, girînge hûn jî hevalên xwe tu ceran dîr nekevin."

Hîna em weha diaxivîn hevalê çûbû derdorê kontrol bike vegeriya û got:

"Hevalno, li rojavayê me komeke leşkerên dijmin hene. Xwe di nava daran de veşartine û li wir rûniştine. Lê mirov nîzane hejmara wan çi qas e."

Baş bû, ku me cihê wan jî tespît kir. Di şerî de ku mirov cihê dijmin baş bizanibe, ev tê maneya qezençkirina nivê şerî. Kêş jî, jî ber vê yekê bi fêyde ye. Girînge e ku gerilla biçu ku derê, pêşî divê guh bide ser kêşê û saloxdariyê. Dijmin me nedîtibe, jî bo me tu tehlûke tune ye. Belê di cihêkî weha teng de ku dijmin me bidîta wê bihata ser me û ez bawer im destpêka sala '90'î tê bîra we. Dijmin weke seyê har êrîş dianî ser me. Hezar leşker dişandin ser hevalekî tenê.

Hîna em weha jî xwe re diaxivîn hevalekî got:

"Li çiyayê pêşberê me jî dijmin heye."

Me tevan jî nava pelçiman re li wî aliyê gellî nêrî. Lê me tiştêk nedît. Pişt re me rahişt dorebîna û nêrî ku bi rastî jî navsera çiyê rêzek leşkerê dijmin hêdî hêdî berê xwe dide ber bi xwarê ve.

Hinek heval gotin:

"Bawer bikin dijmin em dîtine, ew bi dizî niha dora me digirin."

Me got:

"Gerilla xwîncemidî û bêhnfireh e. Gerilla, cihê ku dijmin lê bixwaze şer bike, li wir şer nake. Lê cihê ku dijmin naxwaze şer bike, gerilla li wir bi hêzeke xurt xwe diavêje ser hêzên wî. Ji ber vê yekê hûn dibînin ku dijmin niha derketiyê operasyonê û li her sê aliyên me dor girtiye. Xuya ye, ku ew şer dixwaze. Ji ber vê yekê em bi dijmin re nakevin şer. Divê her hevalek bê dang û bê hereket li hêviya emrê qomûtan birîne."

Dijminên li pêş me, berê xwe dan nava çiya û kom bi kom li binê daran rûniştin. Di navbera me û wan de gelek dîrbûn (mesafe) hebû. Encax çekên reşaşên giran weke BKC û MG-3 bikaribana me bigihandana hevûdu. Ji ber vê yekê me fêmkir ku ew hîna em nedîtine.

Didome

Enîşka Rêzimanî			S. Biçûk
Xelesa -XI-			
Berdewam ji hejmara derbas bûyî			
5– Karên cemkirî yê derhingêv: Karê (vegirtin) – Nêzbuhêrk: Min vegirt Te vegirt Wî/wê vegirt Me vegirt We vegirt Wan vegirt – Dûrbuhêrk (Mêjbuhêrk): Min vegirtibû Te vegirtibû Wî/wê vegirtibû Me vegirtibû We vegirtibû Wan vegirtibû Dirêjbuhêrk: Min vedigirt Te vedigirt Wî/wê vedigirt Me vedigirt We vedigirt Wan vedigirt Berê-Niha: Min vegirtiye Te vegirtiye Wî/wê vegirtiye Me vegirtiye We vegirtiye Wan vegirtiye 6– Karên cemkirî yê saltgîr: Karê (dûrketin): – Nêzbuhêrk: Ez dûrketin Tu dûrketî Ew dûrket Em dûrketin Hûn dûrketin Ew dûrketin – Dûbuhêrk (Mêjbuhêrk): Ez dûrketibûm tu dûrketibûwî Ew dûrketibû Em dûrketibûn Hûn dûrketibûn Ew dûrketibûn – Dirêjbuhêrk: Ez dûrdiketim Tu dûrdiketî Ew dûrdiket Em dûrdiketin hûn dûrdiketin Ew dûrdiketin – Berê-Niha: Ez dûrketime Tu dûrketiye Ew dûrketiye Em dûrketine Hûn dûrketine Ew dûrketine	Veghuhastina karan di mandê (pêşrojê) de 1– Karên hîmî yê derhingêv: Karê (Birin) Pêşroja we bê: Ezê bibim - dê bi(RDN)im Tu dê bibî - dê bi (RON)î Ew dê bibe - de bi (RDN)e Em dê bibin - dê bi(RDN)in Hûn dê bibin - dê bi(RDN)in Ew dê bibin - dê bi(RDN)in Pêşroja bê guman: Ezê bibim - dê bi(RDN)im Tu dê bibî - dê bi(RDN)î Ew dê bibe - dê bi(RDN)e Pêşroja bêgumanê dûr: Ez wê bibim - wê bi(RDN)im Tu wê bibî - wê bi(RDN)î Ew wê bibe - wê bi(RDN)e Em wê bibin - wê bi(RDN)in Hûn wê bibin - wê bi(RDN)in Ew wê bibin - wê bi(RDN)in 2– Karê hîmî yê saltgîr: Karê (çûn) Pêşroja wê bê: Ezê biçim tu yê biçî Ew ê biçe Emê biçin Hûn ê biçin Ew ê biçin – Pêşroja bêguman: Ezê biçim tu dê biçî ew dê biçe Em dê biçin Hûn dê biçin Ew dê biçin – Pêşroja bêgumanê dûr: Ez wê biçim Tu wê biçî Ew wê biçe Em wê biçin Hûn wê biçin Ew wê biçin 3– Karên afirandî yê derhingêv: Karê (firandin) – Pêşroja wê bê: Ezê bifirînim Tu yê bifirînî Ew ê bi firîne em ê bifirînin Hûn ê bifirînin ew ê bifirînin	– Pêşroja bê guman: Ezê bifirînim tu dê bifirînî ew dê bifirîne Em dê bifirînin Hûn dê bifirînin Ew dê bifirînin –Pêşroja bê gumanê dûr: Ez wê bifirînim Tu wê bifirînî Ew wê bifirîne Em wê bifirînin Hûn wê bifirînin Ew wê bifirînin 4– Karên afirandî yê saltgîr: Karê (nalîn): – Pêşroja wê bê Ez ê bi nalim Tu yê bi nalî Ew ê bi nale Em ê binalin Hûn ê binalin Ew ê binalin – Pêşroja bê guman: Ezê binalim Tu dê binalî Ew dê binale Em dê binalin Hûn dê binalin Ew dê binalin –Pêşroja bê guman ê dûr: Ez wê binalim Tu wê binalî Ew wê binale Em wê binalin Hûn wê binalin Ew wê binalin 5– Karên cemkirî yê derhingêv: Karê (vegirtin) – Pêşroja wê bê: Ez ê vebigirim tu yê ve bigirî Ew ê ve bigire Em ê vebigirin Hûn ê vebigirin Ew ê vebigirin – Pêşroja bê guman: Ezê vebigirim Tu dê vebigirî Ew de evebigire Em dê vebigirin Hûn dê vebigirin Ew dê vebigirin –Pêşroja bê guman ê dûr: Ez wê vebigirim Tu wê ve bigirî Ew wê vebigire Em wê vebigirin Hûn wê vebigirin Ew wê vebigirin Dûmahîk di hejmara bê de	

Hêrsa gelê me weke aşit e

Destpêk di rûpela 16'an de tehditan bilind dike. Rasti were gotin, tehditên vê nolê gelek hatine guhên me. Ma kêma car gotine, "sêpênc eşqiyane, me dora wan zivirandîye, emê koka wa zûwa bîkin?" Lê hema her carê encam bûye bervajiyê (tersî) gotinên wan. Roj bi roj hejmara gerillayan zêdetir bû. Gelê me zinde bû û rabû ser xwe. Vê rojê jî avakirina meclîsa netewî bûye pîrseke rojevî. Dewleta Tirk jî roj bi roj bêhtir dipêrîte, dihilweşe, jar dikeve, qels dibe û bê mecal dimîne. Rûçikê wê şot û tazi dibe, dostên wê kêmtir dibin û dijminên wê her diçe pirtir dibin.

Dagirkerên Tirk tehditan dike, ku di biharê de qirkirinê pêkbinin. Lê di rastîniyê de tîrsa dilê xwe ya mezin didin der. Ji ber ku pêşî, ji bo qirkirinê zivistanê jî xwe re baş ditin. Çend caran xwe ceribandin jî. Lê erdnigariya (cox-rafya) Kurdistanê ya sert, asê û rênedar vê keferatê heland. Ew bi xwe lêdanên mezin girtin. Hem gelê me û hem jî gerilla, ne weke salên buhurî xwe livandin, di vê salê de negotin berf û baran, sirr û seqem, serma û zivistan, livbaziyên xwe domandin.

Pêşenga eniya me PKK, bi gavavêtinên siyasî û taktîkî, wê çembera li dora dewleta Tirk baş teng kir. Serok APO, di axaftinê xwe ya sersala nuh de, dibêje, ku gelê me di sala 1992'an de, wê bimeşe zafera dawiyê. Helbet ev meşa ber bi zafera dawiyê ve, mirineke kesin e ji bo dijminê har, hov û çavsor.

Bê guman di pêşerojê de (di rojên li pêşiya me de) dewleta Tirk, wê bêhtir har bibe, wê mîna kuçikê fîlîti lê bibe, bi êrişbaziya xwe û bi tîrsa xwe ya jî mirinê, wê teviya him û qudreta xwe bide ber xwe. Lê hêrsa gelê me, ku difûre

yan jî mîna aşitên berfê roj bi roj her mezintir dibe, her weha da-xwaza gelê me ya jî bo azadiyê, wê dawîya dijmini bine. Ma dikare li beramberê wê çi bike? Dewleta Tirk baweriya xwe gelek bi demsala zivistanê dani, lê bi sedan mirî li şûn xwe hişt. Gava rastî ev be, çawa dikare xwe li pêşiya şahî û germiya mehên biharê bigire? Kin were gotin, dijmin xwehdanê jî patika xwe dinjîne. Ma gelo ne welê ye?

Belê, di sala 1992'an de gelê me, wê çi asteng, çetînî, kelem û histirî li pêşiya xwe weke zehmetiyekê nebîne. Serê xwe li ber çi tehditekê danayne. Wê buhayê nede çi xapandinekê. Di rîya meclîsa netewî de, wê berê xwe bide zafera dawiyê. Ev meş, meşa ber bi rizgariya Kurd û Kurdistanê ye. Bombeyên dewleta Tirk nikarin vê meşê bisekinînin. Ya rast û heqîqet jî, ev bi xwe ye.

Welatparêz û dostên hêja!

Di şeva pîrozkirina 7 saliya damezirandina ERNK de em silavên şoreşgerî jî we hemûyan re dişînin.

7 saliya damezirandina ERNK û Newroz jî bo hemû welatparêzên Kurd û dostên me pîroz be.

Agirê ku Kawayê hemdemî rêheval Mazlûm di zindana Amedê de vexist, jî wê rojê heya iro di dilê gelê me de dişewite û li ser vê bingehe Newroz bi serhildanên gel û bi livbaziyên gerilla yên xurt tê pîrozkirin.

PKK, çawa ku di Newrozê de ERNK saz kir, wusa jî di vê rojê de şerê gel pêş ve dibe, xwe xurt dike, yekitiya gel bi pêş ve dibe. Di artêşa rizgariya gerilla de gavên nuh diavêje û bi hilpişkinên nuh têkoşinê berdewam dike.

Gelê Kurd saleke din a dirokê derbaskir. Ew, iro bi zanebûn, bi şiyarbûn, bi rêxistinî, bi serokatîyeke rast, bi yekbûneke

xurt, di bin siha çekên gerillayên qehremen de, bi rênişandana şehîdên hêja, bi vê bir û baweriyê dikeve Newroza 1992'an.

Newroza 1992'an di têkoşina me de dibe merheleyeke nuh. Ev sala nuh wê bi destpêka avakirina hikûmeta şoreşê û avakirina meclîsa (civata) netewî.

Welatparêzno,

Baş tê zanin ku têkoşina me dikeve peyvajoyeke (sûreç) nuh. Êdî jî niha û şûn vea şerê me pîroz derbas dibe. Giringe em hemû bi hev re vî barê giran hilgirin ser piştên xwe. Roj, ne roja rûniştinê û sekinandinê ye, roj roja şer e, roj roja xebatê ye, roj roja cengê ye.

Lewma em berî her tiştî bang li wan kesan dikin, yên dibêjin imkanên me hene û bi taybetî li ciwanên Kurdistanê, ku divê disa vegerin nava şerê germ yê li welat. Hemû kesên li derveyî welat dimînin, her dem, her roj, bi dil,

bi can, bi meji, bi mal û bi hemû hebûnên xwe, xwe bi PKK'ê ve bi xurtî bijdînin û xizmetê jî bo têkoşina rizgariya netewî ya Kurdistanê bikin.

Din bin nîrê mêtîngeriyê de pîrozkirina van rojan encex û encex xizmet û alîkari dide meşa azadiyê. Weke dibêjin, şoreş cejna gelan e, gelê Kurd jî encex cejna xwe di Kurdistanê serbixwe, aza û yekbûyî de pîroz bike.

Silav ji Serok APO re!
Silav ji hemû rêhevalan re!
Silav ji hemû welatparêzan re!
Di bin serokatîya PKK de, di bin ala ERNK û li ser rîya şehîdan ve pêş ve!
Bijî heftsalîya damezirandina ERNK!
Bijî Newroz!

Sibat 1992
Girtiyên Daweya PKK li Düsseldorfê (Almanya)

“Dîroka Kurdistanê, di dema Osmanî de”

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan-YRWK Liqê Berlînê, di roja 1.3.1992'an de li Berlînê semînerêkê li ser “Dîroka Kurdistanê, di dema Osmanî de” dide. Av. E. Xemgîn (endamê YRWK), semînerê pêşkêş dike. Endamên YRWK û hemû welatparêz vexwendiyên semînerê ne.

YRWK-Liqê Berlînê

Tel.: 030-61 48 91 5
Cih: TU-Mate-Gebäude, Raum 004
U-Bahn Ernst-Reuterplatz
Dem: 1.3.1992, di saet 14.30'an de

Guhdariya Radyoya Dengê Serhildanê li bajarê Göteborgê bikin!

Welatparêzên hêja, gelek silavên rizgariya netewî li we. Di roja 16. Sibatê 1992'ê de, radyoya me wê dest bi weşanên xwe bike. Bi rewanê girêdana bi reseniya têkoşin û çanda Kurdistanê ve, de werin em bernamêyên xwe dewlemend bikin! Û germiya dilê gelê xwe li vê herêmê jî bijî. Hûn di xweşiyê de bijî.

Komîteya Radyoya Dengê Serhildanê - Göteborg

Bernameyê me her roja weşanê weha ye: Nûçe û dengûbasên welêt Cihana zarokan Stranên hilbijartî Ji çanda gelî Nîrxandina rewşa gel û welêt Em alîkariya guhdaranê dikin Rojên weşanê: Yekşem saet: 20.45 - 22.00

Sêşem saet: 16.00 - 18.00 Pêla weşanê: FM 94.9 Navnêşan: Radyo ya Dengê Serhildanê Varmlandsgatan 16a Box: 311 04 400 32 Göteborg - Swêd Tel: 46 31 24 95 00 studio 46 31 24 95 44 kontor



CENG Û BERXWEDANA LI CIZÎRA BOTAN

Xwepêşdana ajotkarên kamyonan ên welatperwer

Cizîra Botan (Berxwedan): Di roja 8'ê Sibatê de bēhtirî 400 ajotkaran kamyonên xwe li Cizîra Botan gihandin hevûdu û bi armanca protestoya qedexekirina mazotê dest bi xwepêşdanekê kirin. Dixwestin ji Cizîra Botan bimeşin Xebûrê, li Xebûrê ji mîtingekê çekin.

Ji deriyê tixûbî (Xebûr), berî qedexekirinê di rojê de bēhtirî 500 kamyonan derbas dibûn niha

hiç derbas nabin. Xwediyên kamyonan alikari ji Kurdên başûr re dibirin, lê dirav nedigirtin. Lewma gava vedigeriyan ji bo nekevine zirarê bi xwe re hinek mazot dianin. Paşê dewleta Tirk, bi hinceta ku ajotkar mazotê didin PKK, anina mazotê qedexe kir.

Ji bo protestoya vê ajotkar kamyonên xwe li Cizîra Botan gihandin hevûdu û berê xwe dan Xebûrê. Peşî xwe gihandin Girgê Amo. Li wir dagirker barikat danin pêşîya wan û nehiştin derbas bibin. Piştî pozberî û gotûbêjên dirêj, ajotkar disa vegeriyan Cizîra

Botan. Biqasî 15 keliyan hemû riyên bajêr bi navgînên xwe girtin. Paşê ji dawî bi livbaziya xwe anin. Lê êşkere kirin, ku wê berxwedana xwe bidomînin.

Dijminê dagirker êriş bire ser gelê me
BERSIVA GERÎLLA YA DIJWAR

Di roja 10'ê Sibatê de li Cizîra Botan bi carekê dengê çekan bilind bû. Dengê çek û bombeyan bēhtirî 3 saetan doma. Bi bilind-

bûna dengê çekan, hate fêmkirin, ku hêzên dagirkeran serî didin provokasyonê û direşînin ser gelê me yê sivil. Di encama vê êrişê de bi dehan welatparêz birindar bûn, bēhtirî 100 kamyon zirarên mezin girtin, gelek xani hatin rûxandin.

Êşkere bû, ku dagirker dixwestin bersiva xwepêşdana ajotkaran bidin. Ji ber ku camên bēhtirî 100 kamyonan şikêndin. Ji aliyekê ve jî, ji hemû aliyan direşandin ser mirovan. Gelek mirov birindar bûn.

Dûmahik di rûpela 16'an de

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

“G elê Kurdistanê ji rewşa xwe ya berê xwe xilas dike. Rewşeke bi viyan (irade), bi biryar, zana û rêxistî pêş ve dibe. Ev dike, ku gelê me ber bi meclîsa xwe ya netewî ve biçe. Di pêşerojê de gelê me, xurtir wê xwe bide ser rîya meclîsa netewî. Tecrûbeyên gelê me ne gelek in. Lê merheleya ku gelê me xwe gihandîye wê û pêşemin ji şermiyên vê dawiyê yê di parlamentoya dewleta Tirk de, didin xweya kirin, ku divê gelê me bikeve ser rîya meclîsa netewî û li ser vê rîyê gavan biavêje. Çûyina ser rîya netewî, tê wê maneyê, ku Kurd xwedî li kesbûna xwe derbikevin, bibin dilxwazê jiyaneke aza, dawî bir rezaletê û dildariyê (koletiyê) binin, bi vî awahî xwe bigihînin rûmetê û ji bo xwe bibin himekî ramanê, himekî siyasî. Heke iddia di jiyandê de hebe, heke 'di vê barê de biryara me heye' were gotin, hoy û şert çî bibin bila bibin, divê em wan imkânên piçûktirîn ji baş bikarbinin û bê tirs destê xwe biavêjin wan. Ev encameke weha ye, ku bi çî rengî be, em nikarin dereng bihêlin. Divê em zû destê xwe biavêjinê û dereng nemînin.

Ji ber vê yekê ye em dibêjin ku, di vê salê de weke fêkiyê têkoşinê, meclîsa netewî wê xwe di rîya pêkhatinê de pêş ve bibe. Ev sal divê salekî weha be. Ji meclîsê navçeyî ber bi meclîsa netewî ve çûyin, delameteke (wezîfeyê) weha bîngêhin e, ku divê bê guman pêk were.”

Dûmahik di rûpela 16'an de

GERÎLLA DIJMINÎ TENGEZAR KIR

Li Dersimê artêşa dagirkeran perçiqî

Dersim / Dep (Berxwedan): Dewleta dagirker di van demên dawiyê de li Dersimê ji operasyonên xwe yê leşkerî lezand. Di demeke kin de bēhtirî 50 kesî hatin girtin. Tev ketin ber lêdan û hingavtînan. Xwestin di derbarê gerillayan de agahiyên bistînin. Di encama hingavtînan de bēbextekî cihê gerillayan got. Dijminî bi hezaran leşkerên xwe ajot ser gerillayan. Sêçîva Dep, Xozad û Mêzgerê bi leşkerên dijminî tîji bû. Gundên li qirexa Çemê Perî yê weke Teman, Golanê Sadê, Go-

ma Üsê Xecê, Îsa Begê û Baxin hatin vegirtin. Derdor bi leşkeran, tank û topan tîji bû. Ji baniyan jî helikopter û firokên cengê difirin.

Şereki dijwar destpêkir. Şerê yekemî di roja 10'ê Sibatê de çebû. Assubayekî dijminî hate kuştin, gelek leşker birindar bûn. Lê şervanekî ARGK jî şehid bû.

Di roja 12'ê Sibatê de şerê duwemî destpêkir û heya 13 Sibatê doma. Yuzbaşiyekî (sersedek) dijminî û 20 serbaz hatin kuştin. Bi vî awahî kuştîyên jî dijminî gihan 22 kesan. Hejmara birindaran jî gelekî bilind bû. Lê di vî şerî de jî 5 şervanên ARGK şehid ketin.

Dijmin, di domana şerî de jî helikopteran bombe dibarandan, ji erdê jî topan diavêt. Di şerên 3 rojan de artêşa me ARGK, inisiyatîf û serdestiyê jî destê xwe berneda. Her çendî hinek şervan şehid bûbûn jî, gerilla karîna lêdanên mezin li dijminî bixin û di dawiyê de çembera dijminî bişikînin û xwe rizgar bikin.

Ev ceng şanî dike, ku Dersim di rîya Botanê de ye. Gerilla Dersimê dizivirînin Botanê nêh. Guman nine, ku di vê salê de, li Dersimê jî mal wê li dijminî xirabibe.

Li Farqînê êriş mezî çû ser artêşa dagirkeran

Farqîn (Berxwedan): Di şeva 30'ê Çilê de yekeniyeke ARGK li Farqînê êriş bire ser yekeniyeke artêşa dijminî. Hemû saziyên dewleta dagirker ên di bajêr de kire hedefa xwe.

Êriş, biqasî niv-saetekê doma. Hêzên dijminî nekarî çî bersivê bidin. Di encamê de 11 serbazên dijminî hatin kuştin, bēhtirî 20 serbazan jî birindar bûn.

Serbazên dijminî, di domana êrişê de, xwe di qulikan de veşartin. Newêrin serê xwe jî hildin. Lê di roja dîv re, bi hovîtiê êriş birin ser sivilan û gelek kesan girtin. Ev jî baş şanî dike, leşkerên dijminî yê tirsonek û pepûk, gava pirs dibe mirovên sivil, çiqasî hov û çavsor dibin.

Dûmahik di rûpela 16'an de



Li çiyayên Kurdistanê yê ku firokên dewleta Tirk bombekiribû

AŞITAN QIRKIRINEKÊ PÊKANÎN

Navenda nûçeyan (Berxwedan): Di destpêka meha Çilê de, firokên dewleta Tirk ên cengê çiyayên Kurdistanê dan ber bombeyan. Di encamê de, di serî de li Botan, li gelek derên Kurdistanê jî çiyayên bilind aşit hatin xwarê. Gundê Bêavan (girêdayê Şirnexê) ma di binê berfê de. Bi sedan xani man di bin berfê de, bi sedan mirovên me bê xani man.

Ji roja 7'ê Çilê pêve, firokên dewleta Tirk çiyayên bombe dikirin. Di salên berê de jî dagirkeran daristanan dabûn ber agirî, daran

şewitandibûn an jî birribûn. Ji ber ku daristan jî hatibûn tunekirin, tiştêk nemabû, ku bikaribe berfê bigire. Gava dewleta Tirk ji bombeyan barand, êdî aşit li dîv hev jî çiyayên gindirin newal û xakeraştan. Lê pîrê êşkere ye, ku ev bûyer, qirkirineke dewleta Tirk a hov û dirinde ye.

Bi pîrrani aşit li çiyayên van bajarayên hatin xwarê: Şirnex, Elk, Êlih, Qabilcewz (Sasûn), Arvo (Şerwan), Hezo, Sêrt, Xizxêr (Berwarî), Qilaban, Çel, Dih, Bêdlis, Tûx, Reşadiyê, Çewlik,

Bongilan, Mazra, Maden, Pali, Mêrivan, Amed, Çunguş, Dersim, Pilemori, Gercews, Mêrdîn.

Bilî afetên jî ber aşitan, riyên di navbera gund û bajarayên de jî li gelek deran hatin girtin. Riyên bēhtirî 10 hezar gundan, bi tevayî û bi rojan girti man, ji ber ku cih bi cih bēhtirî 4 metreyan berf baribû.

Dewleta dagirker bi zanabûn çiyayên me bombekir, bi armanca ku lêdanan li gerillayên ARGK bixe. Di encamê de bû sedema qirkirineke mezin. Lewma ne rast e, ku were gotin ev afeteka tabiatê bû. Di rastîniyê de qirkirineke hov a dewleta Tirk bû. Piştî ku vê çendê çiyayên bombekirî, niha jî behsa afetê dike û dixwaze rûçikê xwe yê rast veşartî bihêle. Ji ber ketina aşitan bēhtirî 200 gundiyan Kurdistanê hatin kuştin. Lê jî vê hejmarê bēhtir jî eskerên dewleta Tirk di bin berfê de man û mirin. Guman heye ku bēhtirî 200 esker miribin, lê dewleta Tirk tenê nivê vê hejmarê dipejirîne yê din êşkerekê nake.

Dûmahik di rûpela 16'an de

Ji axaftinên Serok APO

Sala 1991'ê çawa derbas bû?

Sala 1991'ê ji bo rejîma Tirk a 12'ê Îlonê û Tûrgût Ozal, sala mirin û tēkçûnê bû. Ji ber vê yekê, bi hemû hêza xwe hatin ser me. Vê dawiyê jî, hêzên hevxeberkar ên başûrê Kurdistanê jî xwe re kirin destik û li dijî me bikarandin.

Weke ku tê zanîn hêzên hevxeberkar tēkiliyên fireh û xurt bi hêzên komûnîst û dînî (olî) re danîn. Ew hêzên otomîxwaz Kurdistanê didin dest dagirkeran. Ne tenê ev, xiziriyên jî vê mezintir jî dikin. Belê, hemû imkânên jî dagirkeran re vedikin, da werin bē ceng û şer Kurdistanê di bin lingên xwe de bipelêxin. Ji vê mezintir xiyaneî?

We tevan dît çawa di vê dema dawiyê de çûne Ankarayê. Gelo, çûn li Ankarayê çî kirin û çî gotin? Çûn li "polîtîka T. Ozal a nuh" guhdarî bikin. Polîtîka Ozal a nuh çî ye? Berî her tiştî ew polîtîkaya taktîkeke nuh e ji bo xurtkirina şerê taybetî yê ku Ozal serkêşîya wê dike. Mixabin, heya ku Ozal karibû, ew hêzên hevxeberkar ên başûrê welat jî xwe re bikarandî û fêde ji wan dît. Çawa? Plana wan ew bû ku rê li pêşîya me bigirin û nehişin em biçin livbaziyan li bakur bikin. Lewma em dibêjin, karê ku ew pê radibin xiyaneî herî mezin e. Ew doza gel difiroşin. Ma gelo ji vê yekê xerabtir çî heye?

Di vê dema dawiyê de Ozal planeke din gerand û gote wan hêzên xweyîroş: "Emê ji bo avakirina hikûmetê federal alîkariya we bikin." Êşkerekê ye, ku dîsa ev planeke dagirkeriyê ye û dewleta Tirk xwe jî wê re hazir dike. Armanca jî wê ewe, ku hilgavtina me ya 1992'an bê tesîr bihêlin.

Di van rojan de gotûbêjek di navbera karbidestên dewletê de çebûbû. Hinek jî wan gotibûn, "Emê her kesî efû bikin, lê hema APO na." Ozal jî gotibû, "Belkî em wî jî efû bikin." Pirs ne ez im, ne jî Ozal e. Ev tişt plana wan a dagirkeriyê diyar dike.

Li kêleka vê efûkirina sexte, xwestin di nava me de jî planeke gelekî bi tehlûke bimeşînin. Ev plan jî ya hêzên başûrê hevxeberkar jî tehlûketir bû.

Divê hûn bizanibin, ku Ozal pisporê şerê taybetî yê çalak e. Ji bo ku planên xwe di karvaniyê de pêkbîne, çû li ber Ewropayê, Şêxên Ereban, Corc Bûş geriya. Çû girî û got, "Eman werin me xelas bikin, Apociyan bēhn li me teng kirin." Lê dîsa jî nikaribû plana xwe li ser serê me bimeşîne, em nehatin û nayên xapandin.

LI MÊRDÎNÊ DIJMIN QIRKIRINEKÊ ÇÊKIR

Mêrdîn (Berxwedan): Di roja 15'ê Sibatê de 50 leşkerên dijminî çûn gundê Qurdîsê û xwestin hinek gundiyan bigirin. Gundi li ber xwe dan. Leşkerên dijminî jî reşandin ser gundiyan. Gundiyan jî bersiv da. Di şerê derketî de keçika 13 salî **Mahfûze Çapar** birindar bû, 3 eskerên dijminî jî birindar bûn.

Leşker paşê jî gund revîyan. Piştî niv-saetekê bi hêzeke mezintir vegeriyan. Avêtin ser malan. Gava gundiyan gundên Kûrîka Çeto, Dara û Qesrê yê ciran agahdarê bûyerê bûn, dest bi meşekê kirin û berê xwe dan gundê Qurdîsê. Bi hezaran gundiyan welatparêz xwe gihandin gund, lê dijminê dagirker li pêşîya gund barikat danibû. Her çendî tehdît dihatin kirin jî, gundiyan li ber xwe dan. Hêzên dijminî disa alîkari xwestin.

Hêzên nuh di bin fermana serhezarekî de hatin gund. Serheza-ri gundiyan bi navên **Zeynettîn Oktay** (50), **Îsmail Oktay** (70) û **Beşîr ...** (50) jî xwe re kire

siper û ferman da serbazan, ku bireşînin ser gel.

Di encamê de **Seyfettîn Kotçak** (15), **Ali Olmez** (70), **Abdulsalam ...** (20), **Abdulahakim ...** (20) û **Bedriye ...** (8-10) şehid ketin, 5 gundi jî birindar bûn.

Piştî vî qirkirinê bûyer berde- wam dikirin, bi hezaran gundiyan gundên ciran dimeşîyan. Nûçeyên vî qirkirinê, em wê, di heji-

mara bê de biweşînin.

● Di şeva 13'ê Sibatê e gerillayên ARGK li Nisêbinê reşandin ser navgîneke polisan. Weke tê gotin gelek polis hatine kuştin.

● Di roja 14'ê Sibatê de li gundê Golê navçeya Mehseretê şerek di navbera gerilla û hêzên dijminî de derketiye. Encam hina negihane me.

Şêweyekî din ji şerê qirêj

CENGA PSÎKOLOJÎKÎ

D agirkeriya Tirkî lêdan li ser lêdanê jî gerillayên ARGK digire. Rojnî, ku mewziyê- ke nuh hunda neke. Ji bo li ser lingan mayînê, bilî zêdekirina terorê çî rê û azîne (metod) jî xwe re nabîne. Ev liveke weha ye, ku dixwaze tēkoşîna mafdar a gelê Kurdistanê bixeniqîne. Lewma pêşvebirina koteka şoreşgerî ya rizgariya netewî dibe wezîfeyê pêdivî (gerek). Dewleta Tirk a dagir-

ker, li kêleka kuştinên di van rojên dawiyê de, cenga psikolojîkî jî zêdetir dike. Ji ber ku baş dizane tenê bi terorê nikare biserkeve, xwe didiyê ku motivên (sedemên) mafdarkirina terorê jî xwe re peyda bike û dixwaze van hedefên xwe li ser bîngeha depolitizasyona (ji siyasê dîrkirina mirovan) geli bigihîne encamê.

Dûmahik di rûpela 16'an de